FERICIRE

INFINITĂ

DESCOPERIND ÎNȚELEPCIUNEA TA INTERIOARĂ

MASAMI SAIONJI

FERICIRE
Infinită

MASAMI SAIONJI descinde din Familia Regală Ryukyu din Okinawa. Ea este Preşedintele World Peace Prayer Society, o organizație internațională cu sediul în New York, şi The Byakko Shinto Kai, fondată în Japonia.

de către acelaşi autor

THE GOLDEN KEY TO HAPPINESS

FERICIRE
Infinită

Descoperind Înțelepciunea Ta Interioară

MASAMI SAIONJI

Text © Masami Saionji 1996

Prima dată publicat în 1996 de către
Element Books Limited
Shaftesbury, Dorset SP7 8BP

Toate drepturile rezervate.

Tradus în **Engleză** de: Kinuko Hamaya, Seiji Hashimoto, Mako Ishibashi, Shoko Kawano, Masami Kondo, Mary McQuaid şi Kyoko Selden, cu mulțumiri speciale lui Robert G. Saphier.

Traducere şi adaptare în **Română** de: Tatomir Ion-Marius

CONȚINUT

Prefață

1	Lumile Pe care le Creăm	1
2	Înfruntând Egoul	13
3	Dezvoltă-ți Intuiția	24
4	Energie şi Putere	35
5	Adevărata Rugăciune	51
6	De la Cultură Materială la Cultură Spirituală	63
7	Ascultă de Inima Ta Sănătoasă	76
8	Dezvoltă Puterea Ta de Observație	88
9	Îndoiala	100
10	Tu Poți Pune Credințele Tale în Practică	112

Anexa I *Rugăciuni de Apreciere pentru Pământ şi Mediul Înconjurător* 124
Anexa II *Cuvinte de Infinită Lumină* 128
Note 130

PREFAȚĂ

Când am început să scriu această carte, am avut un singur scop clar în minte. Am dorit puternic să îi ajut pe oameni să renunțe la adânc înrădăcinatele lor ataşamente la suferință şi mizerie, astfel încât ei să-şi poată elibera energiile pentru crearea unei vieți paşnice şi fericite.

Mulți oameni gândesc că fericirea nu poate fi câştigată fără a se lupta şi a se zbate pentru ea. Alții cred că spre a câştiga fericirea,ei trebuie cumva să se arate demni de ea.

Aş vrea să ştii că spre a atinge fericirea, tu nu trebuie să treci prin disciplină aspră,sacrificiu sau efort.

Nici nu ai nevoie de ani lungi de studiu,luptă sau rezistență.

Doar citind această carte, eu cred că vei putea începe în mod firesc să redescoperi abundența copleşitoare a fericirii şi sănătății care deja există în tine.

Înaintând în citirea cărții, mă rog ca, cuvintele să salte în inima ta, devenind o sursă de lumină şi energie să activezi viața ta.

Pagină după pagină, fie ca ele să scânteieze o minunată, transformare interioară, aducându-te față în față cu un nou glorios ”tu”.

Odată ce această transformare a avut loc, vei vedea că nu este nevoie deloc pentru tine să urmezi pe altcineva, să lupți cu altcineva, să cauți fericirea de la altcineva.

Cu propria ta putere şi propria ta energie infinit strălucitoare, vei crea în mod liber propria ta viață minunată nesfârşită.

Fie curajul luminos mereu în voi, călăuzindu-vă pe voi şi omenirea spre un viitor bogat şi armonios.

MASAMI SAIONJI

Capitolul 1

LUMILE PE CARE LE CREĂM

Unul câte unul, fiecare dintre noi formează omenirea pe planeta pământ. Unde eşti tu este o lume. Ea există din cauza ta.
De fapt tu o creezi, chiar acum. Tu eşti singurul ei creator.
În timpul creării lumii omenirii şi lumii societății, oamenii de asemenea, creează propriile lor lumi în jurul lor.
Fiecare lume este creată de felul cum o persoană gândeşte.
Gândul tău, singur, determină fie că vei crea o lume paşnică sau una tragică, o lume bogată,armonioasă sau o lume pustie.
Chiar dacă membrii unei familii trăiesc sub acelaşi acoperiş, fiecare dintre ei trăieşte într-o lume separată. Deşi tu trăieşti în aceeaşi clădire, împarți acelaşi spațiu şi mănânci aceeaşi mâncare, niciodată nu vei trăi în aceeaşi lume. Fiecare dintre voi construieşte propria sa lume individuală în care să trăiască, pentru că fiecare dintre voi are propriul său mod de gândire, diferit de ceilalți.
Dacă familia ta este strâns legată de o legătură de sânge, ai putea gândi că voi trăiți în aceeaşi lume, dar nu poate fi aşa.
Membri diferiți ai familiei trăiesc în lumi în întregime diferite: copilul poate trăi în cer în timp ce părinții săi trăiesc pe pământ.
Totuşi tu crezi că tu şi familia ta trăiesc în aceeaşi lume.
Cum ar putea soțul şi soția sau părintele şi copilul trăi în aceeaşi lume când gândurile lor sunt diferite? Oamenii trăiesc în lumea pe care o creează gândurile lor. Ei nu pot părăsi această lume, nici alții nu pot trăi în lumea pe care o tu o creezi cu gândul tău.
Odată ce te-ai stabilit în lumea ta, aceeaşi lume se formează în jurul tău oriunde mergi. Nu poate să o facă altul, de vreme ce este lumea ta. Îți poți comunica gândurile, experiențele şi calea de a trăi partenerului tău de căsnicie sau copilului tău, dar aceasta este cel mai departe unde se poate ajunge. Niciodată nu poți călăuzi pe celălalt de-a lungul căii propriei tale gândiri, deoarece nevasta ta şi copilul tău creează propriile lor lumi cu propriul lor gând.

-2-

Cum Putem Noi să Schimbăm Lumea Noastră?

Dacă doreşti să-ţi salvezi copii de o lume infernală a propriilor lor creaţii, prima dată trebuie să-i călăuzeşti pe o cale care le permite să-şi schimbe gândirea, pentru că gândul copiilor tăi oferă energia care creează acel fel de lume.
Fiecare trăieşte în lumea propriului său gând.
Dacă societatea din jurul lor este mizerabilă şi coruptă, cei mai mulţi oameni gândesc că ei trebuie să înceapă prin schimbarea societăţii - dar aceasta este o greşeală. Nimeni nu este capabil să îi schimbe pe ceilalţi, şi nici nu este nici un motiv de a gândi că cineva ar putea să fie capabil să o facă. Deşi tu poţi încerca să îţi schimbi soţul, soţia, părintele sau copilul, în final niciodată nu vei izbuti cu adevărat.
Dacă cu adevărat doreşti să părăseşti lumea în care trăieşti, trebuie să începi prin a-ţi schimba gândirea. Până ce nu faci prima dată o schimbare în gândirea ta , niciodată nu vei găsi o cale afară din lumea ta.
Acelaşi lucru este adevărat şi pentru cei dragi ţie.
Dacă dragul tău părinte sau copil este nefericit, dacă dragul tău frate sau soră este în mizerie, responsabilitatea nu se află la nimeni altcineva. Situaţia lor apare din propriul lor mod de gândire, propriile lor dorinţe şi sentimente.
Presupune că-ţi displace lumea în care trăieşti.
Ai putea părăsi căminul tău sau să fugi deoparte de societate, dar lumea ta te va urma. Chiar dacă reuşeşti să te plasezi într-un nou mediu, nu vei fi în stare să fugi deoparte de acel ”sine” pe care l-ai creat. Cum ai putea să fugi deoparte de propriul tău sine?
Oriunde te-ai ascunde, ai sfârşi întotdeauna prin crearea aceleiaşi lumi din nou, ca şi înainte.
De ce lumea ta ar fi aceeaşi ca şi mai înainte?
Este din cauză că gândul tău nu s-a schimbat. Dacă eşti hotărât să schimbi lumea ta, tu trebuie să-ţi schimbi calea ta de gândire.
În momentul în care faci aceasta, o lume total diferită va lua formă în jurul tău. Dacă gândurile tale sunt pline de adevăr, lumea pe care o creezi în jurul tău va fi adevărată. Dacă tu trăieşti cu o dorinţă pentru lucruri care nu au substanţă, vei crea o lume a falsităţii şi a pretenţiei.

În fiecare sens, ”sinele” pe care îl creezi se proiectează prin lumea din jurul tău. Şi din moment ce doi oameni nu au exact aceleaşi gânduri, numărul lumilor pe pământ este exact acelaşi ca şi numărul oamenilor. Chiar dacă plecăm din această lume pământească, nu putem părăsi lumile pe care le creăm. Oriunde mergem, fiecare dintre noi continuă să construiască propria noastră lume în jurul nostru.
Fiecare lume este nou creată, clipă de clipă, de felul cum o persoană gândeşte.

Cine este Responsabil pentru Destinul Copiilor?

Recent, grijile între părinți şi copii par nesfârşite.
Părinții se îngrijorează continuu când copii lor nu progresează atât de uşor aşa cum se aşteaptă. Părinții îşi văd copii blocați de tot felul de probleme fizice şi emoționale. În timp ce părinții pot suporta propriile lor dificultăți, vederea nefericirii copiilor lor este cumplit de dureroasă pentru ei. Când ei îşi văd copii suferind de probleme diverse, cei mai mulți părinți simt acut că este propria lor responsabilitate, şi se blamează şi se judecă pe ei înşişi pentru insuficiența lor.
Dacă copii ar putea experimenta îmbunătățiri minunate deoarece părinții lor s-au blamat din nou şi din nou, ar fi un lucru excelent să o facă. Dar aceasta nu se întâmplă aproape niciodată.
Dacă, ținându-se responsabili şi condamnându-se pe ei înşişi din cauza nefericirii copiilor lor, ei ar putea să facă soarta copiilor mai bună, b toți părinții probabil s-ar blama şi judeca pe ei înşişi din cap până la picioare. Dar realitatea este că autoblamarea parentală, oricât de vastă, greu poate aduce o îmbunătățire în copil.
Suferința şi nefericirea pe care copii o poartă nu este niciodată vina părinților lor, nici responsabilitatea părinților.
Este rezultatul propriilor dorințe ale copiilor, manifestarea precisă a propriei lor gândiri şi comportament. Aceasta se poate spune şi despre copii foarte tineri, sau chiar copii foarte mici în vârstă doar de câteva luni.
Necunoscând principiul din spatele acesteia, cât de mulți părinți merg să se lamenteze şi să se necăjească fără folos?

Cât de mulți dintre ei îşi consumă zilele vărsându-şi toată energia lor în copii, şi îşi sfârşesc anii cu un sentiment întunecat şi mizerabil în inimile lor?

Puneți-vă în acord cu Adevărul

Ce face adevărul atât de greu de înțeles?
Adevărul absolut devine inevitabil deformat când trece prin această lume materială. E ca şi cum ai pune un băț drept în apă.
Bățul rămâne drept, deşi arată îndoit deoarece o refracție este produsă prin mijlocul apei. Mintal, noi ştim foarte bine că bățul este drept, deşi ochiul fizic îl percepe în formă îndoită.
Exact aceasta se întâmplă adevărului.
Deşi adevărul este magnific de drept, el arată îndoit când trece prin mediul numit corpul fizic, mediul numit societate, sau mediul cunoscut ca judecată lumească. Când adevărul trece prin mediul gândului, devine, el devine amețit - puternic îndoit.
Adevărul nu mai este adevăr.
Şi astfel, când este văzut prin mediul bunului simț lumesc, pare că, copii sunt în întregime responsabilitatea părinților lor.
Tot ceea ce privește copii este abătut spre părinți.
Cu siguranță, părinții au o datorie de a proteja amplu, hrăni şi să educe copii mici. Totuşi, copii crescând repede, ei încep să aibă propriile lor opinii, propria lor voință. În acel punct, nu putem spune că ei sunt în întregime ”responsabilitatea” părinților. Viețile lor reflectă acum trăsăturile lor înnăscute, caracterul şi talentul, precum şi obiceiurile pe care le-au adus cu ei din lumile trecute.
Viețile lor reflectă acum propria lor gândire.
Cine poate păşi în mintea unui copil?
Nici chiar un părinte nu poate. Nimeni nu este împuternicit să încalce acolo, şi ar fi nespus de arogant pentru părinți să creadă că ei ar putea schimba gândurile şi sentimentele copiilor lor.
Nici un părinte nu are acel drept, pentru că, copii, ca şi adulții îşi modelează propriile lor vieți, cu propria lor voință.
Un părinte nu este niciodată mai mult decât un ghid.

-5-

Dacă poți să arăți calea care duce spre adevăr – spre divinitatea copilului – aceasta este de ajuns. Dacă copilul respinge călăuzirea ta, sau chiar se îndreaptă spre direcția opusă, lăsați-l, pentru că aceasta este calea aleasă a copilului tău. În cursul acestei vieți, sunt lucruri pe care copii trebuie să le încerce singuri. Un drum accidentat îi poate aştepta, totuşi odată ce ei împacă datoriile care i-au însoțit în această lume, un viitor minunat, strălucitor, se va deschide pentru ei când ei vor avansa spre următorul pas.
Aceasta este una din căile în care sufletul creşte şi se maturizează.
Este un pas în procesul de învățare al copilului.
Este cu adevărat nebunesc să te frământi asupra urcuşurilor şi coborâşurilor prezentei căi de trăire a copilului tău, deoarece tu doar asişti la licărirea unei scurte scene din viața nesfârşită a unui copil.
Când vezi copilul tău suferind, mizeria ar putea părea atât de necruțătoare încât ai dori să poți lua măcar o mică parte din ea, în locul lui sau al ei. E de înțeles că simți astfel.
Totuşi adevărul este că doar faci pe plac emoțiilor tale.
Nu îl ajuți pe copil.

Roagă-te pentru Misiunile Divine ale Copiilor

Dacă cu adevărat îți iubeşti copii şi doreşti ce este mai bun pentru ei, roagă-te ca ei să treacă cu succes prin lucrurile prin care ei trebuie să treacă. Acesta este singurul lucru pe care îl poți face.
Chiar dacă ți-ar fi fost permis să poți purta o parte din greutatea copiilor tăi, mai devreme sau mai târziu, aceeaşi durere şi mizerie i-ar fi aşteptat încă o dată. Ei nu ar fi fost cruțați de suferința lor; pur şi simplu doar ar fi fost amânată. Dacă copii nu împlinesc sarcinile încredințate lor în timpul acestei vieți, mai târziu ei se vor găsi în acelaşi tip de lume.
Părinți, vă rog să fiți severi, chiar dacă vă simțiți uneori monştri.

Copii voştri sunt singurii care pot împlini destinele copiilor.[1]
Ei sunt acolo ca voi să le şlefuiți sufletele.
Este un proces care îi va face demni şi împliniți.
Este un drum care îi va pregăti să umble liber pe calea adevărului.

Înțelegeți bine aceasta:deşi chinul copilului vostru ar putea părea grav, poate fi învinsă de către copil doar. Nu poate fi rezolvată de către tine, părintele.
De ce trebuie să fii supărat şi confuz?
De ce trebuie să te chinuieşti pe tine însuți?
De ce trebuie să simți că eşti responsabil?
De ce trebuie să-ți asumi o povară care nu este a ta?
De ce trebuie să-ți arunci viața în haos pe socoteala copilului, chiar încurcând destinele surorilor sau fraților din jurul lui sau al ei?
Toate condițiile care îl înconjoară pe copil sunt acolo pentru copil.
Copilul este singurul care trebuie să aibă grijă de ele.
De aceea copilul le-a adus la el sau la ea.
Dacă tu eşti cel care suferă de acele condiții, simțind că tu eşti de vină, atunci greşeşti. Copilul a fost cel care a atras acele lucruri, nu tu.
Nu mai suferi pentru soarta copilului. Opreşte-te din resentimente.
Nu te mai supăra. Nu mai lupta împotriva mizeriei copilului tău.
Suferința ta este inutilă. Supărarea, resentimentul şi lupta ta sunt inutile, deoarece nu tu ai fost cel care a invitat soarta copilului:a fost copilul.
Totul din jurul copilului s-a ridicat din propria gândire a copilului.
Dacă te simți puternic responsabil, nu îl ajuți pe copil – tu stai în calea progresului spiritual al său sau al ei.
Naşterea fiecărui copil a fost aranjată într-un anumit timp şi loc astfel încât ei să poată împlini sarcinile care i-au aşteptat şi să lichideze datoriile anterioare create de sufletul lor. Dacă iubeşti profund copilul, doar roagă-te pentru el sau ea fără a rosti un cuvânt.
Roagă-te ca, copilul să se trezească la adevăr cu o zi mai devreme chiar.
Voi amândoi împărtăşiți o legătură din trecut care v-a adus împreună în această lume ca părinte şi copil.

Prin această legătură, când tu te rogi pentru misiunile date de Dumnezeu ale copilului pe care îl iubeşti, te poți odihni asigurat că, într-un fel, adevărul va fi transmis lui sau ei.
La urmă, copilul se va trezi.
Odată ce gândurile copilului se schimbă, lumea dureroasă a sa sau a ei va fi transformată.

-7-

Părăseşte Ataşamentele Tale

Părinți, renunțați la ataşamentele la copii voştri.
Ataşamentul aduce durere şi chin. Nimic nu împovărează mai mult un copil decât un ataşament părintesc. Odată ce s-a format un ataşament, nu ştie unde se opreşte. Lăsați lucrurile aşa cum sunt.
Dacă laşi necazul singur, te va părăsi de la sine.
Nu-l trage forțat spre tine. Urmează natura lucrurilor şi natura sinelui.
Ataşamentul vine din necunoaşterea adevărului, şi este cel mai tare lucru care ne reține de la adevăr. Oamenii se ataşează de dragoste, de ură, de tristețe şi de bucurie. Ei se ataşează de lucrurile materiale, de statutul social şi de autoritate. Ei se ataşează de soții lor, nevestele şi copii lor, de pământ, proprietate sau bogății.
Odată ce ei se ataşează de ceva, ataşamentul lor nu cunoaşte limite.
Orice ai face, este important ca mintea ta să fie liberă.
Când te ataşezi de ceva, totul ajunge într-un impas.
Energia ta se opreşte din curs; ea se fixează într-un singur punct.
Ființele e de înțeles să fie absolut libere - nu prinse în ceva.
Ataşându-te de ceva este ca şi cum te-ai lega pe tine însuți cu cătuşe.
Ar trebui să fii lăudat dacă te poți înfrâna în a te ataşa de orice - chiar mai mult decât atât dacă poți să fii astfel în privința copilului pe care îl iubeşti. Când ai eliberat ataşamentele tale, mintea ta va fi eliberată de suferință.
Când te opreşti în a te ataşa de lucrurile şi evenimentele care se petrec în jurul tău, nu vei mai aduce probleme înspre tine.
În acel moment,copilul tău, eliberat de povara ataşamentului tău, va începe deodată să strălucească cu energia vieții.
Un număr mare de oameni au format ataşamente adânci la nefericire.
Cum ajung să se elibereze de un nenoroc, ei repede apucă altul.
Mie mi se pare ca şi cum ar adăposti o tânjire interioară pentru nenoroc. Nu pot ajuta gândindu-mă că, în inimile lor, ei se bucură făcând publicitate celorlalți cu nefericirea lor.
Nenorocul lor este probabil cea mai bine păstrată comoară.
Creând noi nenorociri una după cealaltă, ar putea să fie că ei astfel încearcă să aducă înțeles şi scop vieților lor.

-8-

Cheltuieşte-ţi Energia Bine

De ce nenorocirile continuă să se petreacă în inima ta?
Aceasta este pentru că continui să sprijini existența lor.
Fără sprijinul tău, nici una din ele nu ar putea supraviețui.
Ele există chiar pentru faptul că tu le dăruieşti energie.
Nimic nu te constrânge să faci aceasta.
Ia energie ca să fii trist.
Nefolosind energia noastră, nu ne putem lamenta şi întrista.
În ordinea de a crea supărare şi necaz, trebuie constant să turnăm cantitatea adecvată de energie.
Oamenii cheltuiesc energie enormă pe lucruri fără valoare sau fără nici un înțeles. Ei s-au uzat pe ei înşişi cheltuind atât de multă energie pe supărare şi tristețe. Ei au folosit chiar şi energia necesară să se refacă din acele lucruri.
Ei risipesc nepăsător energia lor, în timp ce merg de-a lungul drumului lor creat de ei înşişi spre ruină.
Aceasta este nebunie pură, nimic mai mult.
Fiecare gând de tăgăduire a sinelui necesită energie.
Gândurile melancolice, gândurile triste, gândurile deprimante - toate acestea necesită cantități uriaşe de energie.
În ordinea de a-ți susține şi a-ți perpetua gândirea, te poți baza doar pe energia care este în tine, energie care nu îți este furnizată de către nimeni altcineva. Când îți foloseşti energia creând gânduri întunecate, aşchiezi energia care îți susține propria ta viață.
Aceasta este o risipă totală a celei mai prețioase comori ale tale.
În mod contrar, toată gândirea pozitivă lucrează ca şi un generator de energie, cauzând tot mai multă şi mai multă energie nouă să iasă la iveală. Când trăieşti încercând să întorci totul spre pozitiv, gândurile şi sentimentele tale radiază lumină, devenind o sursă a vieții.
Departe de a-ți micşora energia vieții tale, ele regenerează din nou potențialul tău nelimitat, din nou şi din nou.
Un stil de viață orientat spre lumină generează vitalitate infinită, dragoste infinită, sănătate şi fericire.
Totul se reînnoieşte şi se înviorează cu o energie splendidă şi putere.

-9-

Tu Alegi Unde să se Concentreze Energia Ta

Nu este dificil să trăieşti un stil de viaţă orientată spre lumină.
Tu o faci dificil doar gândindu-te că e dificil.
Doar continuă să te orientezi spre lumina strălucitoare a Sinelui tău interior. Continuă să te pui în legătură cu el.
Nu trebuie să încerci să te înfăţişezi ca o persoană bună.
Aceasta doar te va transforma într-un ipocrit.

Dacă adevărul ar fi cunoscut, sunt vremuri când oamenii doresc să fie buni şi cinstiţi fără să facă nici un efort real în această direcţie - doar pentru că tot ceea ce vor ei este să îşi spună că ei sunt oameni buni şi cinstiţi, şi să fie gândiţi astfel de către ceilalţi.
Aici este cum conduci energia ta să manifeste gândul tău: prima dată, tu doreşti ceva, imaginea dorinţei tale prinde formă în mintea ta; apoi tu continui să trimiţi energia ta spre acea imagine, din nou şi din nou. Tu continui să trimiţi energia ta spre ea până ce dorinţa ta se manifestă ea însăşi în lumea ta.

Aceasta este cu adevărat o funcţie minunată.
Deşi nu sunt emise ordine, procesul lucrează într-un mod natural de la sine, în timp ce îţi îndrepţi energia spre scopuri variate pe care le determini cu gândul tău.
De exemplu, dacă cheltuieşti multă energie gândindu-te despre mizerie şi eşec, mizeria şi eşecul vin în perspectivă, şi tu proiectezi mizeria şi eşecul în lumea pe care o creezi.
Contrar, dacă îţi concentrezi toată atenţia ta pe dragostea divină nelimitată şi puterea care este în tine, dragostea nelimitată şi puterea sunt scoase la iveală şi proiectate oriunde doreşti.

Destinele noastre sunt modelate în acest fel.
În funcţie de cum ne concentrăm energia noastră, putem merge pe calea nenorocului sau putem să creăm o lume a fericirii.
Decizia este doar a noastră.

-10-

Absolveşte din Circumstanţele Tale

Fie printr-o legătură din trecut sau pentru un anumit scop divin, doi oameni sunt aduşi împreună în această lume, ca părinte şi copil. Chiar şi aşa, un părinte trebuie să progreseze de-a lungul propriului drum al său sau al ei în viaţă, şi acest drum este determinat de către gândirea părintelui.
Dacă părinţii doresc, ei sunt liberi să-şi trăiască viețile sacrificând totul pentru copii lor. Dar aceasta nu o să fie în interesul cel mai bun al copiilor. Acelaşi lucru poate fi spus şi despre copii.
Copii, de asemenea, pot să aleagă să trăiască sacrificând totul pentru un părinte, dar aceasta nu îl va ajuta cu adevărat pe părinte.
Chiar dacă părinţii şi copii au diferenţe unii cu ceilalţi, sau dacă copilul se naşte în această lume purtând o boală incurabilă, tulburare mintală, sau handicap fizic, părintele şi copilul nu pot să facă mai multe decât să împlinească scopurile propriei lor vieţi.
Nici nu pot să încalţe pantofii celuilalt şi să împlinească misiunile celuilalt dăruite de Dumnezeu pentru el.
Orice fel de cauze trecute aţi fi adus voi amândoi împreună în această viaţă, este important pentru voi să înfruntaţi cinstit circumstanţele voastre, acceptându-le aşa cum sunt.
Dacă luptaţi vehement împotriva mizeriei sau nenorocului, nu va aduce o soluţie adevărată. Dacă acceptaţi lin circumstanţele voastre, recunoscându-le drept mijloace de şlefuire ale sufletului vostru şi elevând spiritul vostru, situaţia voastră dureroasă va înceta să fie dureroasă; tragediile voastre vor înceta să fie tragice.
În termenii aparenţelor exterioare, poate părea ca şi cum aţi fi încă înfundaţi în mizerie şi tristeţe, ca şi mai înainte.
Dar odată ce vi s-a schimbat gândirea, o schimbare în circumstanţele voastre e sigur să urmeze. Veţi fi absolvit de toate acele circumstanţe, şi veţi putea înainta spre pasul următor.
Absolvirea ta este pentru tine, tine însăţi.
”Diploma” ta poate fi câştigată de tine singur.
Pentru acest motiv, tu însuţi trebuie să ştii de ce a fost necesar pentru tine să experimentezi asemenea durere şi mizerie.

Odată ce am înțeles aceasta, putem merge înainte, susținându-ne şi ajutându-ne unul pe celălalt astfel încât să absolvim cât mai curând posibil.
Noi am absolvit când am făcut o schimbare în gândirea noastră.

Este Natural să Fii Fericit

Iscodind mințile noastre, cu siguranță acolo sunt unele gânduri şi sentimente nepotrivite şi negative:vrajbă, supărare, gelozie şi nemulțumire. Tot ceea este nevoie este să facem cele mai tari eforturi să aducem aceste gânduri şi sentimente pe latura pozitivă.
Prin gândire ”pozitivă”, înțeleg armonie, dragoste, afecțiune, milă, atenție şi apreciere. Nefericirea fiecărei persoane în această lume purcede de la gândirea întunecată, negativă.
Cât de curând veți fi transformat acele unde mentale întunecate în unde mentale strălucitoare, lumea din jurul vostru va începe să strălucească.
De aceea vă îndemn să revărsați gânduri luminoase în subconştientul vostru, unul după celălalt.
Întotdeauna gândiți-vă şi vizualizați succesul nelimitat, înflorirea nelimitată, recunoştința nelimitată şi viața nelimitată.
Doar un singur principiu este pus la lucru: tu creezi lumea în care trăieşti. Responsabilitatea este doar a ta.
Nu este nici un motiv pentru tine să continui suferința.
Acum, în acest moment, lasă deoparte ataşamentele tale.
Lasă să plece gelozia şi supărarea ta.
Iartă-i pe ceilalți, pe unul şi pe toți. Nu te agăța de trecut.
A luat sfârşit, şi s-a terminat.
Da, fără nici un moment întârziere, exclude toate acele gânduri supărătoare din mintea ta.
Aruncă necazul tău, supărarea ta şi sentimentele tale apăsătoare direct în divin. Lasă-te pe tine însuți să respiri liber.
Opreşte-te din a te blama şi a te judeca pe tine însuți pentru ceea ce este în urma ta. Un nou ”tu” tocmai s-a născut.
”Noul tu” înfruntă viitorul şi îl creează din nou.

Vei construi un viitor minunat, splendid. Taie prin lanțurile care s-au aşezat în jurul inimii tale, pentru că ele sunt sursa suferinței tale.
Aruncă-le la o parte fără ezitare. Apoi roagă-te.
Roagă-te pentru fericirea omenirii.
Nu contează dacă tot felul de gânduri continuă să intre în mintea ta în timp ce te rogi. Doar roagă-te. Roagă-te să fie pace pe pământ.
Prin rugăciunea ta de absolută dragoste, o lume a adevărului se va manifesta pe ea însăşi în jurul tău, şi va fi propagată întregii omeniri.
Nu trebuie să mai suferi.
Nu trebuie să te mai mâhneşti.
Rugăciunea ta a fost comunicată spre ceruri.
Din momentul în care ai dorit din adâncul inimii tale să te conectezi cu adevărul, lumea ta a fost transformată.
Lumea cerurilor cunoaşte nefericirea şi durerea copilului tău.
Încredințează-ți toată suferința ta acelei lumi - lumea divinității tale.
Ai suferit şi te-ai mâhnit destul.
Dacă copilul tău urmează o cale prăpăstioasă, este pentru că, Sinele interior al copilului a dorit aşa - aşa, spre a împăca greşelile trecute şi a împlini sarcinile care i-au fost încredințate de către ceruri.
Lasă-ți mintea să fie liniştită, şi să ştii că şi tu, de asemenea, trebuie să-ți urmezi propria cale până la capătul ei.
Fă tot ce poți spre a fi fericit, şi eliberează-te de durerea ta.
Ai fost născut în această lume să fii fericit, nu să fii prins de către ceva în trecut.
Ar trebui să fii fericit. Este natural pentru o ființă umană să fie fericită.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 2

ÎNFRUNTÂND EGOUL

Viața ta este a ta, oricum o trăieşti. Tu eşti cel care creează felul tău de a trăi, şi tu trebuie să fii satisfăcut cu acesta. Tu, şi doar tu, ai dreptul să iei decizii în privința trăirii vieții tale.
Cum poți să trăieşti la maximum?
Primul pas este să te întorci la punctul tău de pornire.
Tu trebuie să descoperi ce înseamnă să fii o ființă umană.
Totuşi, cei mai mulți nu au atins această conştiință.
Din toți oamenii trăind acum în lume, virtual nu există nici unul care pe deplin pătrunde adevărul propriei existențe şi îşi trăieşte viața cu adevărat sincer.
Când ne uităm în jurul nostru, se poate să nu vedem pe nimeni care trăieşte o viață pur radiantă 100 la sută din timp. S-ar putea să nu vedem pe nimeni a cărui viață este în întregime umplută de bucurie şi recunoştință. Undeva, este o umbră întunecată atârnând deasupra minții tuturor.
De ce se simt oamenii atât de necăjiți şi confuzi?
De ce se comportă ei atât de rău?
De ce nu se pot hotărî despre felul în care să-şi trăiască viețile?
De ce ei nu trăiesc cu încredere, lăsând naturile lor înalte , spirituale să strălucească pentru ca lumea să le vadă?
Aceasta este deoarece omenirea, în cea mai mare parte, aşează atât de puțin interes în cele mai fundamentale întrebări: ce este o ființă umană, şi cum este de înțeles să trăim?
Dacă oamenii nu caută înțelesul vieții, cum ar fi posibil să se aştepte să îl găsească?
De ce oamenii nu caută înțelesul vieții?
Aceasta este pentru că ei nu caută înțelesul morții.
Cu mult timp în urmă, ființele umane au uitat cine au fost şi de unde au venit. Ele au uitat adevărul – spiritualitatea lor. Atunci a fost când ele au început să se ataşeze ”sinelui” lor material:corpul lor fizic. Atunci a fost când ele au creat frica de moarte.

Deoarece nu caută adevărul vieții şi al morții, un mare număr de oameni trăiesc existențe inactive, lipsite de scop.
Nefăcând ceea ce trebuie făcut, ei sunt purtați de la o zi la cealaltă în apatie continuă. Chiar şi în anii lor mai târzii, mulți sunt încă îngrijorați şi suferinzi, pierduți şi confuzi.

Calea spre o Viață Fericită.

De-a lungul scurtului timp pe care îl trăieşti în această lume, ce ai dori cel mai mult să cunoşti? Înțelegi ce va deveni din tine după moarte? Fără a privi în interiorul acestei întrebări, simți că îți poți trăi viața ta cu o minte uşoară?
Dacă tu nu ştii ce este moartea, ai putea să nu vezi nici o alegere dar să o aştepți întristat cu un amestec de apăsare, teamă şi ataşament de această lume. Cu moartea la doar o scurtă distanță, vei lăsa această viață să ajungă la un sfârşit fără a nu te pregăti deloc pentru aceasta? Poți să fii satisfăcut astfel?
Dacă nu cunoşti măcar puțin despre ce este moartea, înseamnă că ai lăsat viața să alunece de la tine.
Ai petrecut mult timp complicându-ți viața cu lupte diverse, niciodată acordând timp pentru întrebarea vitală cum ar trebui să ți-o trăieşti.
Moartea îți pare complet înfricoşătoare.
În adânc, inima ta este umplută cu laşitate şi nesiguranță.
Cu această stare a minții, e probabil să te prăbuşeşti sau să încerci să fugi într-un fel deoparte de fiecare dată când te confruntă ceva neaşteptat. Deoarece duci lipsă de adevărată încredere în viața ta, gândurile tale au fost în cea mai mare parte preocupate cu dependența ta de ceilalți şi ataşamentul tău la lucrurile materiale.
Ataşamentele tale te-au transformat într-un însetat nesăturat să posede.
Atitudini ca acestea au invadat inima ta şi au făcut-o prizoniera lor.
Cu siguranță ştii că atunci când mergi în ”lumea de dincolo”, nimic de ce ai fost ataşat nu poate fi luat cu tine.
Totuşi, oare ai înfruntat real şi cu adevărat acest fapt?
Procesul morții este procesul de a lăsa ego-ul să plece şi totul ce ține de ego. Dacă putem trece prin acest proces, noi am descoperit calea spre o viață fericită.

-15-

Ce Poți Lua Cu Tine?

De-a lungul acestei vieți, poate ai atins o anumită poziție.
Poate ai achiziționat avere, proprietate, un cămin şi aşa mai departe.
La urmă, totuşi, trebuie să laşi toate în spate şi să începi o nouă călătorie pe cont propriu, plecând chiar de la familie şi prietenii pe care i-ai iubit.
Totuşi când mergi spre lumea de după moarte, *sunt* lucruri pe care le poți lua cu tine. Poți lua tot ce aparține spiritului.
Poți lua fructele gândurilor şi acțiunilor tale bune:dragoste, sinceritate, bunătate şi frumusețe.
Ce înseamnă aceasta este că moartea nu este cu adevărat separată de viață. Calea spre a muri este calea spre a trăi.
Viața şi moartea nu sunt opuse:moartea este o extindere a vieții.
Până acum, majoritatea umanității a văzut înțelesul vieții în întregime în termeni materiali.
Deoarece oamenii plasează prima dată importanța asupra lucrurilor materiale, ştiința s-a dezvoltat şi civilizația materială a înflorit.
Totuşi în ordinea de a atinge beneficii materiale, prin cât de mult conflict am trecut? Cât de mult sânge am vărsat?
Istoria culturii materiale a fost de asemenea istoria luptei şi distrugerii.
De asemenea, şi la nivelul individual, oamenii au fost constant ocupați cu lupta împotriva celorlalți şi îngenunchierea lor.
Ei nu au scutit efort, oricât de nedemn, în a profita şi a-şi satisface dorințele personale. Mai devreme, sau mai târziu, perseverând, chinuindu-se şi luptându-se, oamenii îşi vor atinge cumva scopurile lor materiale.
Totuşi la capăt, moartea nu le va permite să aducă acele realizări cu ei.
Atunci,de ce oamenii se trudesc şi lucrează atât de greu să obțină acele lucruri?
Aceasta este pentru că ei cred că, cel mai bun scop al vieții este să continue lupta şi efortul - deşi la urmă tot ceea ce acumulează ei va trebui să fie părăsit.

-16-

Ultimul Ataşament:Ego-ul

Modul prezent de a trăi al omenirii ar putea fi descris ca nişte serii de ataşamente. Oamenii se ataşează de mult iubitul lor soţ, soţie sau copii; ei se ataşează de casa sau pământul lor, de poziţia sau autoritatea lor; ei se ataşează de stocul lor de cunoaştere, de religia lor, de naţiunea sau de grupul lor etnic. Pentru majoritatea oamenilor, a trăi înseamnă a fi ataşat de ceva.
Când totul este zis şi făcut, ultimul nostru ataşament este ataşamentul de ego. Este ataşamentul de propria noastră viaţă.
Totul a început când noi am uitat de unde a venit viaţa, şi am început să ne gândim că era ceva ce s-ar putea pierde. Când acest gând a luat formă, ne-am simţit neajutoraţi şi înspăimântaţi.
Noi am căutat în împrejurimile noastre materiale ceva de ce să ne agăţăm. Noi am căutat o cale spre a atribui valoare şi înţeles vieţilor noastre. Şi astfel noi am creat un nou ”sine” şi o nouă lume: lumea ego-ului.
Ce este ego-ul? Ego-ul este energie.
Nu este nimic altceva decât energia acumulată a propriei noastre căi de gândire, emoţiile noastre proprii, propriile noastre experienţe, propriile noastre credinţe. Fiecare dintre noi a creat un ego, şi nu este nici o exagerare în a spune că acest ego este ceea ce menţine şi perpetuează propria noastră cale de trăire.
Te cunoşti pe tine însuţi cu adevărat?
Înainte de a răspunde la aceasta, trebuie să recunoşti cu acurateţe natura ego-ului tău - gândurile şi emoţiile care lucrează în tine. Trebuie de asemenea să atribui corect răspunsurile tale la toate acele gânduri şi emoţii. În adâncul fiecărei inimi, curge un şuvoi de dorinţe. Oamenii tânjesc să devină ceva anumit, şi fac eforturi fără rezultate spre a împlini acele dorinţe în timp ce se agaţă strâns de conştiinţa sinelui lor. Această conştiinţă a sinelui este, ea însăşi, baza ego-ului. Ego-ul este compusul tuturor gândurilor şi atitudinilor asemenea ca şi competitivitatea, dorinţa de a poseda ceva sau de a deveni ceva.
Când venim faţă în faţă cu ego-ul nostru, suntem şocaţi să descoperim cât de egocentrice şi doritoare sunt gândurile noastre zilnice – cât de invidioase, şirete şi calculate pot fi gândurile noastre.

De fiecare dată când un nou eveniment se ridică în viața noastră, noi formăm o impresie bazată pe sentimentele şi experiențele noastre anterioare, păstrate în interiorul ego-ului.
Prin acele impresii, noi răspundem fiecărui nou eveniment cu un nou gând sau acțiune. Astfel, sentimentele şi experiențele noastre anterioare continuă să se consolideze pe ele însele, forțându-ne în mai multe dorințe şi ambiții.
Spre a-şi realiza dorințele şi ambițiile lor, oamenii vor îndura insulta şi umilirea. Ei experimentează tristețe adâncă, supărare mistuitoare, gelozie violentă, competitivitate puternică, resentiment insuportabil şi nemulțumire. Uneori ei îşi pierd sentimentul lor de valoare personală în întregime. Aceste tipuri de experiențe pot să ducă oamenii în chiar mai adânci ataşamente. De exemplu, dacă cineva se simte amarnic umilit de sărăcie, dorința pentru avere şi autoritate poate deveni anormal de puternică. O experiență întunecată şi tristă poate acționa ca un loc de sprijin de unde sărim în dorințe chiar mai intense.
Toate aceste emoții şi experiențe sunt lucrarea ego-ului, nimic altceva. De aceea oamenii continuă să facă eforturi în zadar, eforturi corupte şi vrednice de milă, din nou şi din nou.

Cauza Fricii şi a Durerii

Făcând orice eforturi e posibil să facă, oamenii obțin pentru ce s-au zbătut şi devin ce au dorit ei să ajungă. Apoi, ei încep să se simtă înspăimântați că ar putea să piardă ce au obținut sau ce au devenit.
Ei se tem să piardă poziția, talentul, cunoaşterea lor, familia, averea, popularitatea, autoritatea lor, şi tot ce au acumulat ei.
Această frică este adânc înrădăcinată.
Pierderea acelor lucruri ar părea insuportabil de dureroasă.
În realitate, adevăratul nostru Sine nu doreşte nimic, deoarece deja posedă totul. Dar ființele umane au pierdut întreaga amintire a acestui lucru. Şi astfel ele se agață de ego, tânjind să confirme sensul valorii şi importanței sinelui.
Spre a satisface ego-ul, ființele umane vor îndura o amărăciune fără sfârşit. Oricât de multă umilire şi insulte vor trebui să sufere, puterea de a rezista le va fi furnizată.

Ego-ul are acest tip de vigoare aspră şi hotărâre.
Dar când ego-ul tău este rănit, sau eşti forțat să îți înghiți ego-ul, susții un şoc violent. Uneori nu poți să scoți la iveală nici măcar puterea să suporți chiar şi cea mai uşoară dificultate.
Aceasta arată cum ego-ul a început să funcționeze ca sursă esențială motivațională care îi ține pe oameni în mişcare.
Între timp, deoarece ființele umane au acest ego, ele sunt urmate de durere şi frustrare, dezamăgire şi mizerie.
Spre a evita rănirea ego-ului lor, oamenii în mod inconştient proiectează căi de a se autoapăra.
Totuşi ce se întâmplă este că aceste eforturi de autoapărare întotdeauna sfârşesc în a produce mai multe temeri.
De ce produc ele mai multe temeri? După folosirea tuturor mijloacelor posibile de a stabili lucrurile care vor satisface ego-ul tău, te concentrezi să menții ceea ce ai obținut, gândind: *Nu trebuie să pierd aceasta. Nu trebuie să-mi pierd sănătatea. Nu trebuie să-mi pierd fericirea. Nu trebuie să-mi pierd somnul. Nu trebuie să-mi pierd viața.*
Nu mai devreme că gândeşti aceste lucruri, frica apare în inima ta, transformându-se în dureri şi chinuri care te asaltează.
Apoi tu încerci să te izolezi împotriva durerii cu mai multe măsuri defensive şi atitudini.
Astfel, acțiunile inconştiente pe care le iei în ordinea de a scăpa de durerea ta continuă să genereze noi temeri şi chinuri.
Deoarece acolo este ego-ul tău, durerea este născută.
Deoarece acolo este teama, durerea este născută.
Deoarece acolo este durerea, ego-ul este rănit; şi aşa continuă, mai departe şi mai departe. Aceste vibrații de sine create ale gândului, păstrate în subconştient, continuă să se rotească în jur şi în jur, împreună cu alte gânduri asemănătoare. Ele se rotesc nesfârşit, cu vigoare intensă, niciodată descompunându-se.

Evaluează-te Corect.

Ego-ul tău nu eşti *tu.* Ego-ul tău este ceva ce tu ai creat. Odată ce înțelegi ce este ego-ul, va fi posibil pentru tine să descoperi adevăratul tău Sine.

Să cunoşti adevăratul tău Sine este cel mai important lucru pe care îl poți face. Pentru că nu ai cunoscut adevăratul tău Sine ai mers pe pista greşită în viață. Înainte de a te gândi că vrei să devii acesta sau aceea, înainte de a simți că sigur vrei acesta sau aceasta, înainte de a te supraestima, înainte de a te blama, primul lucru pe care trebuie să-l faci este să face o corectă evaluare asupra ta.
De unde ai venit? Care îți este scopul în această lume?
Consideră împrejurimile tale prezente, fondul tău educațional, perspectiva ta asupra vieții, religia ta, țara ta, părinții, prietenii tăi, frații şi surorile tale, felul în care ai crescut, personalitatea ta, viitorul tău şi aşa mai departe. În ordinea de a te cunoaşte, ai nevoie să reflectezi asupra atitudinilor şi experiențelor tale astfel. Ai nevoie să te studiezi temeinic pe tine însuți spre a ajunge la o întreagă şi clară perspectivă asupra faptului din ce constă gândirea ta şi cum funcționează.
Înainte de a încerca să devii un tip particular de persoană sau de a obține un anumit lucru, este important pentru tine să te cunoşti pe tine însuți. Fără a cunoaşte nimic despre adevăratul tău Sine, dacă doar încerci impulsiv să faci aceasta sau aceea, sau să obții aceasta sau aceea, oricât ai alerga şi te-ai lupta eforturile tale vor fi zadarnice. Observând de aproape gândurile, emoțiile, acțiunile tale şi reacțiile tale la lucruri, va fi posibil pentru tine să distingi ego-ul tău de adevăratul tău Sine. De cealaltă parte, dacă eşti total inconştient de ce şi cine eşti tu cu adevărat, va fi foarte dificil pentru tine să atingi pentru ce te zbați, sau să devii ceea ce vrei să devii.
Când te cunoşti pe tine însuți în profunzime, adevărul va veni în perspectivă pentru prima dată. Odată ce recunoşti ”sinele” tău inadecvat, ”sinele” tău incomplet, ”sinele” tău lacom, ”sinele” tău ignorant, ”sinele” tău meschin, ”sinele” tău fragil, ”sinele” tău arogant, şi ”sinele” tău eşuat - şi identifici toți acei ”sine” ca nefiind reali - vei ajunge la punctul de început al vieții tale.
Pentru oricine, privind îndeaproape la sinele tău şi cunoscându-te pe tine însuți are un element de incomoditate şi teamă la aceasta. Aceasta este pentru că nimeni nu vrea să se înfrunte cu propriile secrete.

Totuşi problema este că dacă continui să eviți aceste lucruri din cauza fricii, vei petrece întreaga ta viață fiind incapabil să mergi de-a lungul propriei tale căi adevărate.

Omenirea Trebuie să-şi Schimbe Direcţia.

Nu eşti singurul care este egoist. Nu eşti singurul care este slab.
Nu eşti singurul care este laş, murdărit, antipatic, sau inferior.
Nu eşti singurul care a mințit.
Nu eşti singurul care pretinde sau are secrete ruşinoase.
Nouăzeci şi nouă la sută din oameni e ca şi tine.
Nu, ar trebui să spun 99.99 la sută plus.
Nu trebuie să-ți fie aşa intens teamă.
Nu eşti atât de rău în mod excepțional. Toți oamenii poartă aceleaşi poveri ca şi tine.
De aceea suferința, nefericirea şi dezordinea omenirii nu a ajuns la un sfârşit:oamenii care s-au sustras sarcinii de a se cunoaşte pe ei înşăşi au trebuit să continue să sufere toate viața lor.
De cealaltă parte, cei ce au ajuns să se cunoască pe ei înşişi, au fost în stare să facă primul lor pas înainte. Când ajungem acest punct, putem începe să clarificăm întrebări ca şi *Ce fel de existență sunt Eu?*
De ce suntem noi aici pe această planetă Pământ?
Omenirea ca şi întreg a fost pe calea greşită. În loc de a-şi recunoaşte calitățile lor minunate, oamenii s-au uitat doar la punctele lor slabe, blamându-se şi judecându-se pe ei înşişi tot timpul. Din erele trecute, ei au încercat să se trateze pe ei şi pe alții ca şi cum ființele umane ar fi în esență existențe păcătoase, muritoare. Aceasta este cum au fost ei învățați şi călăuziți. Ei s-au concentrat mereu asupra propriei lor discordii, propriei lor imperfecțiuni, propriului lor viciu. De când s-au născut, ei au trăit cu sentimentul că sinele lor imperfect, suferind, păcătos este sinele lor adevărat,original.
Ei nu au văzut nici o alternativă decât să recunoască acele calități negative şi să creadă în ele.
Cum oamenii au gândit perseverent despre ei înşişi ca fiind răi, necurați şi urâți la vedere, prin puterea convingerilor lor, gândurile lor prin care se negau pe ei înşişi, s-au lărgit şi s-au intensificat.

Drept rezultat, viețile lor s-au desfăşurat conform gândurilor şi credințelor lor. Pentru aceasta lucruri nefericite, lucruri urâte, lucruri nearmonioase şi imperfecte continuă să se petreacă unul după altul. Deoarece întregul omenirii continuă să adauge putere şi convingere elementelor negative, tragediile luptei, chinului, dezastrului şi necazului nu au ajuns la un sfârşit.
Dacă omenirea continuă să se mişte în această direcție, nu va fi cale pentru toate aceste tragedii să plece departe. Din contră, adăugând putere credințelor ei negative în creştere, omenirea se grăbeşte cu viteză maximă de-a lungul căii ei spre distrugere.
Undeva, de-a lungul acestui drum, trebuie să-i punem o oprelişte. Trebuie să ne schimbăm direcția.

Descoperă Adevăratul Tu

Spre a inversa această direcție, fiecare membru al omenirii trebuie să se trezească şi să vadă că inadecvatul, mizerabilul lor sine nu este adevăratul lor Sine. Toate aceste lucruri nu sunt mai mult decât urmele ce încep să dispară ale credințelor şi acțiunilor greşite purtate din trecut. În opera sa clasică *Dumnezeu şi Omul*, Masahisa Goi explică astfel:
O ființă umană este în mod original un spirit de la Dumnezeu, şi nu o existență karmică [2] sau păcătoasă. Noi trăim sub călăuzire constantă şi protecție a spiritelor păzitoare şi a divinităților.
Toate suferințele acestei lumi se întâmplă când gândurile greşite ale ființelor umane, concepute de-a lungul existențelor trecute şi continuând până în prezent, se manifestă pe ele însele în timpul dispariției lor.
Orice durere, odată ce a luat formă în această lume fenomenală, este destinată să dispară în neant.
De aceea, tu trebuie să crezi ferm că suferința ta pleacă departe, şi de acum încolo viața ta va fi mai fericită.
Chiar şi în orice dificultate, iartă-te pe tine însuți şi iartă-i pe ceilalți, iubeşte-te pe tine însuți şi iubeşte-i pe ceilalți.

Dacă continuu manifeşti acțiuni de dragoste, sinceritate şi iertare, în timp ce mulțumeşti protectorilor tăi divini şi spirituali şi te rogi pentru pacea lumii, tu ca individ, de asemenea şi omenirea, vei fi capabil să realizezi adevărata trezire spirituală.
Aceasta este ceea ce gândesc eu şi am pus în practică.[3]

Când am înțeles adânc sensul acestor cuvinte, putem să ne cunoaştem pe noi înşine în mod sincer pentru prima oară. Când noi punem în practică această înțelegere, putem lua o abordare nouă a vieții.
Continuând să o cauți, vei ajunge treptat să îți recunoşti adevărata ta identitate. Pas cu pas vei deveni conştient că ”sinele” tău anterior, creat în lumea ego-ului tău, nu a fost adevăratul tău Sine.
Vei cunoaşte că deficientul tău ”tu” , care te blama şi judeca pe tine însăți, acel ”tu” care gândea că ai fost nebun, care nu putea să iubească sau să se ierte, nu este *adevăratul tău tu.*
În loc de a fi obsedat de greşelile şi slăbiciunile prezentei tale personalități, vei ajunge să descoperi Sinele tău interior luminos şi capacitățile nelimitate pe care le ții în interior.

Concentrează-te asupra Infinitului

Când te cunoşti cu adevărat pe tine însuți, nu va nimic ce să lege sau să restricționeze inima ta. Vei comanda în mod liber energiile infinite, înțelepciunea şi puterea care curg abundent spre tine. Nimic nu va lipsi. Nimic nu va fi risipit. Totul va fi în perfectă armonie. Cu greu îți vei aminti de durerea şi mizeria trecutului.
Nu lăsa inima ta să devină un prizonier al trecutului.
Niciodată nu împinge trecutul înapoi spre tine, şi nu te chinui asupra lui. Trecutul a plecat. Oricât ai regreta trecutul şi oricât te-ai căi asupra lui, el este în spatele tău. Oricât de ireparabilă dauna ar putea părea, s-a terminat cu ea. Priveşte la lumina clară a adevărului.
Când faci aceasta, tristețea şi chinul tău va dispărea instantaneu.
În timp ce imagini din trecut continuă să apară şi să dispară, Sinele tău adevărat poate treptat să vină să strălucească prin ele.
Tot ce ai de făcut este să continui ferm şi temeinic să-ți întorci gândurile spre lumină.

Niciodată nu te opri la gândurile rele.
Niciodată nu exprima gânduri rele în cuvinte sau acțiune.
Concentrează-te doar asupra infinitului:dragoste infinită, viață infinită, sănătate infinită, înflorire infinită, îmbunătățire infinită.
Aceasta este calea pentru omenire să se întoarcă spre un viitor luminos şi paşnic.
În timp ce fiecare din noi trăieşte astfel, chemând la iveală capacitățile miraculoase care sunt inerente în interiorul nostru, putem fiecare să ne luăm partea în construirea unei strălucitoare noi, culturi spirituale pe planeta pământ.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 3

DEZVOLTĂ-ȚI INTUIȚIA

În limba mea nativă, Japoneza, noi scriem cuvântul pentru intuiție în trei caractere. Primul caracter înseamnă *direct.* Al doilea caracter înseamnă *percepție.* Al treilea caracter înseamnă *putere.*
Uitându-ne la aceste caractere scrise, noi putem înțelege că *intuiția* este facultatea sau puterea de a percepe ceva în mod direct.
Aici este cum aş explica eu aceasta.
Cuvântul ”intuiție” se referă la funcționarea unei puteri nevăzute creată la sursa vieții noastre. Este puterea care permite minții noastre să răspundă direct lui Dumnezeu, Legii Universului. Spre a trăi vibrant şi energic, şi spre a împlini adevăratul nostru scop în viață, trebuie să dezvoltăm intuiția noastră şi să o folosim pe deplin. Intuiția este cu adevărat, cel mai important lucru în viață.
Această putere numită intuiție este ceva cu care toată lumea a fost dotată, de la începutul începutului. Cu toții am fost înzestrați cu abilitatea de a percepe direct intenția Legii Universale - vibrațiile emanând din cer. Oamenii cu intuiția înalt dezvoltată niciodată nu experimentează mizeria sau discordia în viețile lor, deoarece ei trăiesc şi exprimă voința a Universului însuşi.
Universul continuu radiază preceptele sale fiecăruia la fel.
Aceia care se pot pune direct în acord cu el şi să îl accepte în mod natural, aşa cum este, sunt aceia care pot trăi într-o lume a armoniei perfecte, liberi de suferință şi nenoroc. Ei, în schimb radiază fericire exterioară spre ceilalți. Fiecare dintre noi posedă puterea intuiției. Ceea ce decide la urmă soarta noastră este fie ne folosim fie nu în întregime de ea.
Sunt mulți oameni în această lume care îşi sfârşesc viețile nefolosind facultățile lor intuitive nici măcar o dată. Sunt mulți care depind doar de cunoaştere practică şi de informația adunată de-a lungul prezentei lor vieți. Nu este exagerare de a spune că acei oameni sunt cei nefericiți, cei care suferă.

Trebuie să realizăm că este ceva dincolo de competența atitudinilor obişnuit acceptate şi a cunoaşterii convenționale - o puternică, invizibilă putere care lucrează asupra vieților noastre.
Indiferent cât de mult efort şi răbdare am exercita în a lărgi cunoaşterea noastră şi în a o demonstra celorlalți, singură aceasta nu ne poate aduce împlinire.
În prezent, există oameni care duc vieți valoroase bazându-se nici pe cunoaştere practică sau teoretică. Aceşti oameni sunt pe deplin conştienți de minunile intuiției, şi o înțeleg.
Bazându-se în întregime pe intuiția lor, ei niciodată nu sunt duşi în rătăcire de către influențe exterioare. Ei au o puternică voință să urmeze conştiința lor, şi ei trăiesc cu încredere.
De cealaltă parte, de asemenea sunt oameni care doar urmează ceea ce spun alții, înghițind totul în întregime. Ei îi imită pe ceilalți tot timpul, fără a exercita propria judecată sau fără a-şi fixa propriile reguli.
Aceşti oameni nu au recunoscut încă şi nu şi-au dezvoltat facultățile lor intuitive. Dezvoltând intuiția ta înseamnă să cultivi facultatea ta de a permite vibrațiilor din cer să fie primite direct în corpul tău.
Odată ce această putere este dezvoltată, poți să urmezi adevărata ta cale a vieții fără a-i imita pe ceilalți. Aceasta este ceva ce tu trebuie să faci, deoarece calea tău de viață este diferită de a altuia, şi nu poate fi împlinită de către nimeni decât doar de către tu însuți.
Odată ce noi am dezvoltat intuiția noastră, niciodată nu vom eşua în nenoroc. Niciodată nu vom atrage suferință şi tragedie, nici nu vom fi prinşi în discordie. De vreme ce acțiunile noastre vor fi inițiate din Marea Armonie a Universului, vom fi în stare să emanăm fericire nesfârşită şi prosperitate în această lume.
Deoarece intuiția oamenilor este neclară sau inactivă, sau pentru că ei sunt inconştienți de intuiția lor, ei s-au rătăcit de la adevărata lor cale în viață. Ei s-au plasat pe ei înşişi într-o stare de amăgire şi suferință, experimentând aceleaşi mizerii inutile din nou şi din nou.
Dacă doar şi-ar deschide ochii spre puterea lor interioară, intuitivă, perspectivele lor asupra vieții s-ar schimba complet.
Ei şi-ar discerne clar propria lor cale, ca şi cum legăturile ce le acopereau ochii ar fi fost ridicate.

De vreme ce intuiția este facultatea pentru a primi direct vibrațiile Legii Universale, când această putere este inhibată, oamenii sunt incapabili să perceapă acele vibrații cu acuratețe.
Ca rezultat, ei se abat uşor în direcția greşită, şi întâlnesc nefericirea, suferința şi mizeriile care au fost evitate.
Odată ce intuiția noastră este înalt dezvoltată, intenția Universului este direct simțită în inimile noastre, clar indicând cum ar trebui să procedăm. Dacă suntem constant acordați la această vibrație divină, putem să îi dăm spontan expresie în cursul natural al vieților noastre.
”Universul” ar putea fi de asemenea numit Viață Infinită, Creativitate Infinită sau Dumnezeu. Toate facultățile acestei Vieți Infinite pot fi direct transmise în mințile noastre. Capacitate nelimitată, fericire nesfârşită, adevărata libertate, un simț calmant al frumuseții, vitalitate nemărginită - toate aceste calități pot fi direct transmise nouă.
Când expunem aceste calități, totul înfloreşte şi noi experimentăm adevărata împlinire.
De ce nu ajungem să apucăm calitățile nelimitate radiate spre noi?
De ce nu încercăm măcar să le primim?
Dacă fiecare membru al omenirii ar fi trezit la intuiția sa, simt că lumea ar fi imediat condusă spre pace.
Dar trezirea individualilor este un scop dificil de împlinit.
De ce este aşa?
Este aşa pentru că cei mai mulți oameni sunt în întregime preocupați cu împlinirea imediată a dorințelor lor pe termen-scurt.
Chiar dacă preceptele Legii Universale răsună peste tot, cât de mulți oameni răspund acestei fine rezonanțe? Foarte, foarte puțini.
Doar cei care au luat cunoştință de identitatea lor originală îi pot răspunde.
În ce îi priveşte pe ceilalți, indiferent cum Legea Universală acționează asupra lor, ei nu iau în seamă.
Conduşi de impulsul gândirii lor greşite, ei fug în jur şi în jur, urmăriți de propriile lor mizerii.

-27-

Pierderea Intuiției

Uită-te aproape la stilurile de viață ale celor care şi-au pierdut intuiția. Ca şi cum ar fi prinşi într-o pânză, ei sunt prinşi de către dorințele orientate material. Crezând că fericirea vine doar din atingerea scopurilor materiale, ei trăiesc viețile lor nefolosind intuiția lor.
Chiar dacă ei deja posedă bunăstare materială, ei se apleacă să obțină mai mult. Ei au devenit înrobiți de către posesiunile lor. Ei sunt agitați şi controlați de ataşamentul lor de bogăție.
Gândeşte-te la situația grea a celor cu educație înaltă.
În ciuda aclamației publice pe care o primesc, mulți dintre ei sunt închişi în hotarele propriei cunoaşteri şi şi-au pierdut intuiția.
Gândeşte-te la cei care se cred devotați, dar suferă pentru că viețile le sunt restricționate de către formalism, dogmă şi convenție.
De vreme ce ei şi-au pierdut intuiția, ei sunt incapabili să trăiască în pace. Toți aceşti oameni şi-au construit necugetat pereți în fața lor, motivați de scopurile şi dorințele lor mioape.
Chiar acei pereți sunt ceea ce îi opreşte de la înaintare.
Oamenii acum fie încearcă să trateze acei pereți rigizi, groşi, creați de către ei ca şi cum ar fi nişte duşmani împotriva cărora să lupte, fie încearcă să fugă de ei.
Oamenii care şi-au pierdut intuiția duc lipsă de adevărata înțelegere. Ei cred ceea ce este în general crezut de către majoritate, şi şi-au construit viețile în jurul acelor credințe. Pierzându-şi calea puterii interioare şi a scopului în această lume, ei sunt în cumpănă, neştiind ce ar trebui să facă. Nici unul dintre ei nu are sentimentul adevăratei împliniri. Nici unul dintre ei nu este fericit. Nici unul dintre ei nu cheamă la iveală adevărata lor putere, dăruită de Dumnezeu.
Majoritatea oamenilor zilei de astăzi trăiesc astfel.
Trăind fără intuiția lor, ei au creat o lume a iluziei, lumea ego-ului.

Nu Accepta Nimic în Această Lume a Iluziei

Niciodată nu accepta nimic în această lume a iluziei.

Până ce intuiția ta nu este sporită, până ce nu ai îngenuncheat toate obstacolele construite de către tine însăți, până ce nu ai respins şi nu ai renunțat la toate credințele tale acumulate prin funcționarea ego-ului tău, nu accepta nimic.
Până ce nu chemi la iveală propria ta intuiție distinctă, nu vei fi în stare să descoperi noul tău, clar scop în viață. Şi până când puterea ta intuitivă nu se reflectă drept din adâncul inimii tale, nu este reală.
Fie autoritate, faimă, onoare, bogăție, bani, proprietate, nume de familie, cunoaştere, educație, moarte,boală, necaz, mizerie, crimă, păcat sau dorință, niciodată nu te încrede în nimic, nici măcar în tine însuți – până ce nu ai înțeles pe deplin adevărul existenței tale.
Oamenii sunt striviți sub greutatea a tot ceea ce ei au luat în seamă, şi totuşi ei cer mai mult. Dar dacă noi am crezut în toată cunoaşterea, informația şi ştiința care inundă lumea noastră astăzi, ne-am putut uşor abate în direcția greşită.
Fie că crezi sau nu crezi ceva ar trebui să fie determinat de către propria ta intuiție autentică. Adevărata intuiție, şi singură doar adevărata intuiție, poate să-ți arate ce să accepți şi ce să respingi.
Chiar dacă alți oameni ar putea să creadă ceva, aceasta prin ea însăşi nu înseamnă că tu de asemenea trebuie să o crezi.
Adevărata şi infailibila ta intuiție ar trebui să fie cel care ia deciziile pentru şi în fiecare moment al vieții tale.
Ființele umane sunt ele însele în mod original divine - viața infinită însăşi. Ele nu sunt conglomeratele avariției, lăcomiei sau a ego-ului care ele par să fie. Problema se ridică când oamenii nu recunosc adevărata lor, natură fundamentală. Aceasta îi face fie măreți fie să se subestimeze. După toate, cum e posibil să poți sta pe calea dreaptă dacă nu ai cel puțin un slab simț al superbei puteri intuitive, talentului şi chemării vocaționale care există în interiorul tău?
Pentru ca fiecare să poată descoperi aceste calități în interiorul lor, trebuie să evităm să forțăm ideile şi opiniile noastre asupra celorlalți.
Trebuie să încercăm să nu ne infiltrăm în libertatea altor oameni şi a credințelor lor:acesta este un principiu fundamental. Chiar şi între părinte şi copil, este important a respecta individualitatea unul a celuilalt, şi a păstra interferența la minim.
În realitate, totuşi aceasta este destul de dificil.

Până acum, noi am ascultat mereu pe cel învățat, pe cei numiți lideri, experți sau oameni cunoscători. Noi am acceptat cuvintele lor ca fiind indubitabil adevărate. Într-adevăr, ceva din ceea ce ei au spus, poate a fost adevărat, dar îndeajuns de des, ideile lor există pe un plan cu idei similare, generate de către oameni care rivalizează unii cu alții pentru dominație sau autoritate.
Nu este nici datoria ta nici destinul tău să fii modelat de către ideile altor oameni. Dacă ai trăit astfel, este rezultatul lipsei tale de intuiție.
Tu eşti singurul responsabil pentru găsirea căii tale în viață – doar atunci poți să fii absolut încrezător, fără îndoieli şi fără regrete.
Doar atunci poți experimenta adevărata bucurie de a trăi.

Recunoaşte Puterea Ta Intuitivă

Este timpul pentru tine să recunoşti adevărata ta putere intuitivă, şi să câştigi puterea de a respinge orice altceva.
De a asimila indiscutabil potopul de informație care înghite această lume poate rezulta în mare confuzie. Cu atentă considerație, trebuie să respingi ferm ceea ce e nevoie să fie respins. În multe cazuri, oamenii sunt împovărați cu necazuri şi suferințe care sunt destul de neinvitate, doar pentru că ei nu au putut spune ”nu” sau să respingă ceva când trebuiau să o facă.
În sfârşit, acele necazuri şi suferințe erau de neprevenit, de vreme ce ele au rezultat din propriile decizii ale oamenilor, făcute sub presupunerea că ele ar fi luat o întorsătură favorabilă.
Dar în ordinea de a preveni acele tipuri de greşeli să se repete în viitor, vă îndemn să deveniți conştienți de intuiția voastră cât de curând este posibil.

Intuiția întotdeauna există în tine.
Ea a fost acolo de la început.
Nu este făcută de om, nici nu trebuie să fie.
Ea este în tine.
Ea este în jurul tău.
Ea este tu.

Nu este nevoie să o cauți.
Ai nevoie doar să fii conştient de ea.
Să devii conştient că tu eşti un spirit de la Dumnezeu.

Nu mai dormi.
Nu mai visezi.
Ai ajuns să vezi adevărul.

Adevărul este
Că tu eşti un copil al lui Dumnezeu,
Luminos strălucind.

Adevărul este activitatea unei conştiințe trezite. Este conştiința divinității, transmisă nouă prin intuiție.
Până astăzi poate ai lăsat intuiția ta neatinsă, lăsând-o pentru altă zi. Dar ea există acum, chiar în acest moment. Intuiția nu este din viitor, nici din trecut:ea este din aici şi acum. Adevărul şi intuiția există în toate timpurile în fiecare ființă umană.
Nu lupta ta pentru libertate este cea care te eliberează - este adevărul cel care te face liber. Trebuie să apuci şansa să descoperi adevăratul tău Sine, adevăratul tu. Trebuie să laşi sinele tău prezent să se contopească cu adevăratul, originalul tău Sine.
Adevăratul nostru Sine nu este motivat de către gândurile celorlalți oameni şi aşteptările lor. Noi trebuie să primim motivația noastră de la înțelepciunea intuitivă a Universului care există în noi în mod natural.

Nu te Uita la o Imagine Fragmentată

Când acțiunile noastre sunt călăuzite de către intuiția noastră, nu există complicație emoțională, nici conflict sau tensiune.
Chiar şi astfel, din punctul de vedere al altor oameni, poate părea că deşi punem în evidență mult efort, noi, noi înşine nu experimentăm exercitare şi tensiune. Întreaga noastră existență, fiind cu adevărat trezită, este trăită cu bucurie.
De cealaltă parte, când încercăm să raționăm lucrurile fără a avea o perspectivă întreagă, noi vedem doar o imagine fragmentată.

Aceasta deseori plantează semințe ale conflictelor în mintea noastră. Dacă gândurile noastre nu s-au ridicat din adevărata sursă a minții noastre, prin intuiție, nu vom fi în stare să găsim soluții adevărate. De exemplu, gândeşte-te la cei care s-au trezit la gradul că ei simt remuşcări de conştiință asupra dorinței lor pentru posesiunile materiale. Ei simt acum un dezgust pentru lucrurile materiale, şi încearcă să fie complet liberi de avariție. Dar cu cât mai mult se luptă să fie liberi, ei sunt mai preocupați decât au devenit. În loc de a deveni cu adevărat liberi, ei devin obsedați de ideea de a deveni liberi de avariție. Obsesia lor inhibă spontaneitatea lor. Ei se distanțează de adevărata libertate.

Acelaşi lucru poate fi spus despre oamenii conştiincioşi de sănătate. Cu cât mai greu încearcă să fie sănătoşi, cu atât mai dificil le devine pentru ei să fugă departe de neliniştea lor asupra îmbolnăvirii.

Mai degrabă decât să lase să plece gândurile lor fixe şi să se roage din întreaga inimă la Sinele lor infinit, divin, oamenii s-au ataşat la ideile care vin din domeniul limitat al cunoaşterii lor superficiale.

Dacă continui să te uiți la o imagine fragmentată, încercările tale de rezolva problemele nu pot să aducă o soluție esențială. Ele doar produc mai mult conflict, confuzie, mizerie şi frică.

Dacă cei care sunt fricoşi ar fi conştienți de puterea lor intuitivă, ei s-ar zbate să identifice sursa fricii lor. Ei s-ar uita drept în frica lor spre a determina din ce a constat, neacoperindu-şi ochii sau încercând să fugă de ea. În examinarea fricii lor, ei ar găsi că ea a încetat prin însăşi acordul ei.

A face aceasta nu este nici curajos, nici laş; doar necesită examinarea fricii tale şi înțelegerea ei, astfel ca să nu mai ai nici o teamă de acum încolo de care să fugi. Frica ta a fost extirpată.

Orice fel de chin ar fi, dacă încerci să fugi departe de el, nu vei fi niciodată în stare să îl risipeşti. Soluția la o problemă este găsită în a privi drept în cauză, chiar dacă poate fi secretă sau ruşinoasă. Priveşte la sursa problemei tale, fără să-ți acoperi ochii, şi vei găsi cheia la soluția ei.

Acordează-ți Mintea la Adevăratul Tău Sine

Cât de minunat va fi când vom fi complet liberi de dorință şi lăcomie. Toată suferința, tristețea şi frica noastră sunt născute din dorință şi lăcomie. Când oamenii se eliberează de toată dorința şi lăcomia care sunt ascunse în ei, ei vor experimenta o fericire mult mai mare decât ei vreodată şi-au imaginat posibilă.
Oamenii astăzi au devenit obsedați de diferite cerințe şi dorințe.
Ei au ajuns să creadă că posesiunea, fie materială sau intelectuală, este singurul şi unicul lucru în viață. Mințile lor sunt deplin ocupate de către plăcere şi simțul superiorității derivat din posedarea a tot felul de bunuri materiale şi intelectuale.
În loc de a dori să înalțe caracterul lor sau să dea expresie adevăratei lor identități, ei tânjesc doar să obțină ceva din lumea exterioară sau să devină ceva în termenii lumii exterioare.
Subconştientul uman este umplut cu aspirații de a deveni o persoană de importanță, de a avea un nume bun, de a avea un titlu sau autoritate. Noi am devenit înrobiți de către aceste idei, care au pătruns în subconştientul nostru de-a lungul unei lungi perioade de timp.
Acest cerc vicios a adus această planetă, şi rasa umană, la marginea colapsului. În acest punct, cineva trebuie să pună capăt acestui cerc istoric vicios. Va necesita un curaj considerabil a împlini aceasta.
Va însemna a merge departe de atitudinile noastre apatice, indiferente.
Va însemna să ne eliberăm de obiceiurile noastre vechi:dar prin despărțirea de înclinația noastră de a ne zbate pentru posesii sau statut, noi ne vom renaşte spre o nouă cale a vieții.

Mintea lui Dumnezeu este Mintea Noastră

Spre a descoperi această nouă cale a vieții, noi trebuie să cultivăm puterea intuitivă cu care noi ne-am născut. Trebuie să ne întoarcem spre un stil de viață călăuzit de intuiție. Folosind intuiția noastră, putem obține o viață fără greşeli, strălucitoare.
Noi ființele umane suntem în mod original motivate să trăim aşa cum intuiția noastră ne spune să trăim.

În toate timpurile, fiinţele umane există în interiorul omnipotenţei Universului, sau a lui ”Dumnezeu”.
Deşi noi am ajuns să privim asupra lui Dumnezeu ca asupra unei existenţe exterioare, separate de noi înşine, în realitate, nimic nu ne separă de Dumnezeu. Nu există distanţă între Dumnezeu şi noi înşine, nici nu este vreun interval când trăim deoparte de Dumnezeu.
Deoarece noi trăim în Dumnezeu, mintea lui Dumnezeu este mintea noastră. Când noi vorbim despre ”adevăratul Sine” al nostru noi vorbim despre Dumnezeu.
Acordându-ne mintea la Sinele nostru adevărat, putem înţelege direct intenţia divină:iată aceasta este intuiţia.
Noţiunea de distanţă între Dumnezeu şi om, sau ideea că Dumnezeu şi omul sunt existenţe separate, este falsă, şi vine din uitarea adevărului. În realitate, noi suntem ferm şi pe deplin uniţi cu Dumnezeu printr-o legătură spirituală infailibilă.
Cum Dumnezeu comunică, cu noi, intenţia lui Dumnezeu răsună în mod spontan în noi prin calea intuiţiei. Dacă ne gândim mereu la Dumnezeu, ne rugăm la Dumnezeu, şi ne acordăm conştiinţa la Dumnezeu, intenţia lui Dumnezeu va fi proiectată în această lume prin minţile noastre. Oamenii a căror facultăţi intuitive funcţionează în mod natural şi lin trăiesc vieţile lor potrivit proiectului lui Dumnezeu. Intuiţia este o putere deslușită doar de către cei care cred în dragostea lui Dumnezeu. Este o putere absolută, indispensabilă vieţii noastre în această lume.

Adevărata Intuiţie sau Influenţe Subconştiente?

Chiar dacă dorinţele se agită acum în inima ta, intuiţia poate cu toate acestea fi primită, fără eşec, în momentul în care îţi acorzi mintea la adevăratul tău Sine: Dumnezeu.
Intuiţia nu este o putere specială exclusivă a celui onorabil, celui pur, celui nobil sau celui virtuos. Intuiţia este o putere universală furnizată nouă tuturor. De vreme ce puterea intuiţiei transcende totul, nu are de a face nimic cu vârsta, sexul, rasa, cultura sau fondul academic.

Deşi ai putea să fii un criminal, sau să ai o inimă josnică, degradantă, intuiția poate fi atinsă în momentul în care îți îndrepți mintea spre Sinele tău adevărat.
Condiția esențială pentru dezvoltarea puterii tale intuitive este întotdeauna să ai minte ta acordată la Sinele tău adevărat.
Trebuie de asemenea să fii conştient că, dacă gândurile şi ideile străfulgeră în mintea ta sau pâlpâie prin gândurile tale când nu eşti acordat la Sinele tău adevărat, acele gânduri şi idei nu vin din adevăratul tău Sine.
Când mințile noastre nu sunt acordate la adevăratul nostru Sine, cu greu ne-am putea aştepta ca vibrațiile adevărului să vină să răsune prin ele. De aceea, dacă gânduri şi idei diverse vin la noi într-o străfulgerare când mințile noastre nu sunt acordate la adevăratul nostru Sine, acele gânduri şi idei nu sunt produsul intuiției adevărate, dar vin din influențe subconştiente. O distincție trebuie făcută între cele două.
În timp ce dorințele noastre egocentrice țin să se repete în mințile noastre, ele uneori iau forma ideilor străfulgerătoare care se repetă de-a lungul unui moment de uitare. Este important de a recunoaşte că aceste fenomene nu sunt exemple de adevărată intuiție.
Adevărata intuiție şi fenomenele subconştiente au funcții diferite în întregime.
Puterea intuitivă curge constant în oameni ca tine, care împărtăşesc o dorință puternică pentru pace mondială, deoarece pacea mondială prin ea însăşi este o dorință a Sinelui tău adevărat.
Când eşti confruntat cu o decizie, îndreaptă-ți mintea spre Sinele tău adevărat şi roagă-te pentru pacea lumii.
Lungimea de undă a rugăciunii tale va sincroniza cu lungimea de undă a adevăratului tău Sine divin, şi va fi transmisă spre tine în forma intuiției. Intuiția ta va veni în mod natural la tine, ascuțită şi clară, când te vei ruga pentru pacea omenirii.
În timp ce continuăm să dezvoltăm şi să perfecționăm intuiția noastră, cu siguranță va veni ziua când speranțele noastre cele mai înalte vor ajunge la realizare.

Fie Pace Pe Pământ!

Capitolul 4

ENERGIE ŞI PUTERE

Mulţi oameni se miră *De ce am acest sentiment gol?De ce simt că lipseşte ceva?*
Fiinţele umane experimentează o largă gamă de sentimente şi emoţii. Uneori experimentăm un sentiment neproductiv,gol, sau un sentiment de singurătate sau izolare. Uneori experimentăm sentimente strălucitoare de bucurie şi înveselire.
De ce sentimente de golire, tristeţe şi singurătate se ridică în inimile oamenilor? Acele sentimente se întâmplă când oamenii se blamează şi se chinuiesc pe ei înşişi pentru că au lăsat zilele să treacă nelucrând sau neîmplinind nimic. Deoarece ei nu au utilizat şi nu au eliberat energia din ei, ea rămâne înăbuşită în corpurile lor.
Fiinţelor umane sunt date abilităţi infinite, venind de la Dumnezeu. Aceste abilităţi e înţeles să fie folosite. Folosindu-ne abilităţile, noi producem efecte asupra altor oameni şi asupra împrejurimilor noastre. Acesta este motivul nostru fundamental pentru a trăi. Pentru aceasta Dumnezeu ne aprovizionează cu o sursă nelimitată de energie.
Energia noastră dăruită de Dumnezeu trebuie să fie procesată prin corpul nostru fizic în ordinea de a fi trimisă în exterior.
Pe cât de mult putem, trebuie să dăm în afară energie, exercitând o influenţă pozitivă asupra oamenilor din jurul nostru, asupra societăţii noastre şi asupra ţării noastre.
Este natura noastră fundamentală să facem aceasta.
Când simţi că te-ai zbătut şi ai făcut ce era mai bun pentru tine însuţi, tu poţi, într-adevăr, să ai un anumit simţ al împlinirii.
Totuşi cum devii mai mult şi mai mult trezit la spiritualitatea ta, nu vei primi un simţ al împlinirii din folosirea energiei tale doar pentru beneficiul tău. Chiar dacă vei obţine succes în propria ta muncă, va părea ca şi cum ceva ar lipsi.
Lucrând greu zi după zi şi făcând eforturi pe propriul tău cont, poţi deveni bogat.

Familia ta se poate simți fericită. Poți dobândi câştiguri în termenii poziției, reputației sau autorității. Folosind energia ta pentru aceste lucruri, ai putea simți un sentiment de mulțumire, dar în adâncul inimii tale nu vei fi complet satisfăcut.
De ce nu vei fi satisfăcut? Pentru că energia care îți este furnizată e înțeles să fie consumată de dragul omenirii, potrivit proiectului cerului. Dacă omenirea ca întreg este îmbogățită, dacă tu aduci serviciu societății prin munca ta, sau dacă mulți oameni devin fericiți din cauza muncii tale, niciodată nu vei fi distras de sentimente de tristețe, singurătate sau goliciune.
Dacă petreci ziua în apatie, nefăcând nici un efort, nici măcar pe contul tău, cu siguranță vei suferi remuşcări de conştiință. Îți vei spune ție însuți *Nu am făcut nimic toată ziua nimic în afară de faptul că am mâncat. Sunt dezgustat de mine însumi. Ce leneş bun de nimic sunt! Pentru ce trăiesc cu adevărat?*

Curăță Calea pentru Noua Energie

Nu te lăsa să cazi în obiceiul de a risipi zilele tale, una după alta. Chiar dacă ziua de ieri a fost petrecută în trândăvie, sau chiar dacă a fost o zi mizerabilă pentru tine, umplută de eşec, boală sau accidente, odată ce te-ai retras pentru noapte totul a fost în urma ta.
Când te-ai trezit în această dimineață, a fost timpul să saluți o zi diferită, nouă.
Dimineața zilei de azi nu este continuarea celei de ieri.
Cu fiecare nouă dimineață, viețile noastre sunt reîmprospătate.
Suntem aprovizionați cu o nouă energie de la Dumnezeu să înlocuim energia care a fost folosită ieri.
Oricum, dacă noi nu folosim energia care ne-a fost dată într-o zi, partea nefolosită va rămâne cu noi. Ca şi focul care nu a ajuns combustia completă, energia lăsată la o parte, imperfect consumată, va continua să mocnească în noi.
Niciodată nu trebuie să permitem surplusului nostru de energie să mocnească în noi.
Calea de a o consuma toată este de a îndrepta continuu energia spre ceilalți, spre lumea exterioară.

Pe cât de mult este posibil, trebuie să continuăm să dăm din energia noastră societăţii şi ţării noastre. Pentru aceasta viaţă nouă, ce se revarsă cu energie, ne-a fost oferită nouă astăzi.
Dacă nu am făcut nimic toată ziua, înseamnă că energia noastră nu a plecat nicăieri. Energia noastră se revarsă abundent. Trebuie să o folosim, pe toată, înainte să se termine ziua.
De ce trebuie să o folosim toată astăzi?
Aceasta este pentru că nouă energie ne va fi furnizată din nou mâine.
Cred că sunteţi familiari cu acest verset biblic: *Nici un om nu pune vin nou în burdufuri vechi*.[4] Dacă încă rămâne vin vechi în burduf, vinul nou (energia nouă, abundând de înţelepciune) va fi amestecat cu cel vechi. Cel nou este uşor stricat de către cel vechi. Câtă vreme a rămas vinul vechi în burduf, tot vinul va deveni rânced şi de nebăut.
Până ce nu a dispărut vinul vechi în întregime, adevărata aromă şi mireasmă a vinului nou nu va saluta simţurile noastre.
Acelaşi lucru poate fi spus şi despre energie.
În mod inevitabil, noul se va amesteca cu cel vechi.
Ce e nou şi proaspăt va fi alterat de ce e bătrân şi rânced.
Pentru aceasta noi trebuie să dăm ce e mai bun din noi spre a trimite în afară fiecare părticică de energia a zilei de azi astăzi.

Foloseşte-ţi Toată Energia Astăzi

Când te trezeşti dimineaţa, simţi ca şi cum nu ai putea să te pui să faci ceva? Te simţi prea leneş să îţi începi munca? Simţi că deşi e astăzi, va fi o nouă zi neînsemnată? Dacă e aşa, e pentru că resturile energiei de ieri sunt încă înăbuşite în tine. Ce aş sugera eu este să proiectezi anumite mijloace de a consuma acea energie stagnantă.
Ai putea să faci ceva exerciţiu, să încerci să cânţi un cântec, să faci jogging, şi aşa mai departe. Trebuie să cureţi calea pentru energia nouă a zilei de astăzi să vină să treacă prin tine. Dacă nu înveţi cum să faci aceasta, va trebui să cari energia veche, înăbuşită în tine.
Apoi, prin funcţionare acelei energii vechi, râncede, energia nouă a zilei de astăzi dăruită de Dumnezeu va fi întunecată şi te vei găsi pierzând ziua nerealizând nimic.

Pentru aceasta vă îndemn să folosiți pe deplin energia care vă este furnizată în cursul zilei.
Dacă gândiți *Am să-mi salvez energia pentru mâine sau pentru ziua următoare,* nu veți reuşi să dați ce e mai bun din voi.
Sunt mulți oameni care vreau să meargă puțin mai departe, dar ei se opresc cu gândul: *Dacă mai fac încă un pas, nu voi fi în stare să fac un lucru mâine,* sau *Dacă continui să lucrez, mă pot îmbolnăvi.*
Adevăratul lor sentiment este că ei ar dori să aibă mai multă muncă făcută. Ei ar dori să consume mai mult din energia lor.
Ei ar dori să o ofere umanității. Ei ar dori să studieze mai mult sau să continue să avanseze. Dar o altă parte din ei spune: *Dacă o faci, vei fi obosit mâine. Ai nevoie de somnul tău. Te vei îmbolnăvi. Mai bine te opreşti acum.*
Când eşti în această situație, nu este necesar pentru tine să pui un amortizor adevăratelor tale sentimente.
Dacă simți dorința să faci mai mult, este pentru că ai încă multă energie. Deoarece tu ai un surplus de energie, tu ai dori să studiezi, ai dori să termini ceea ce ai început să faci.
Dacă într-adevăr ai fi folosit întreaga ta energie, nu ai fi avut sentimentul că vrei să faci mai mult. Dacă ai fi încercat să faci mai mult, nu ai mai fi fost în stare.
Te-ai fi simțit doar ca şi cum ai fi într-un somn.
Aceasta ar fi însemnat că tu ai folosit energia dăruită ție pentru ziua respectivă; şi ai fi dormit.
Şi când te-ai fi trezit dimineața următoare, o nouă energie ți-ar fi fost furnizată fără limitare.
Nu este necesar pentru tine ca în mod intenționat să te ții la control cu propria formă creată de sine a judecății, oprindu-te pe tine însuți să faci ceea ce vrei să faci. Când în mod deliberat opreşti folosirea energiei tale, partea inhibată rămâne înăbuşită în tine.
Apoi ea este convertită într-o formă de energie cheltuită pe blamarea şi judecarea a ta însăți, regretând lucrurile pe care ai vrut să le faci şi mâhnindu-te asupra lucrurilor pe care nu le-ai putut face.

-39-

Veghează cum Îți Foloseşti Energia

Energia noastră nu vine la noi în forme variate.
Nu primim un tip de energie pentru lucru, altfel de energie pentru bucurie, alta pentru recreație şi alta pentru vindecarea bolii noastre.
Ne este dăruită o anumită cantitate de energie.
Felul în care ne trăim viața este, în alte cuvinte, felul în care folosim toată energia furnizată nouă.
Energia pe care o primim este fără formă sau culoare.
Cu propria noastră voință putem fiecare să decidem cum să folosim energia noastră dăruită prin corpurile noastre fizice.
Dacă nu cheltuim până la ultimă rămăşiță energia înăbuşită, vom fi incapabili să dormim sănătos.
În ordinea de a avea un somn bun noaptea, trebuie să folosim în întregime toată energia furnizată nouă pentru ziua respectivă.
Să presupunem că ați petrecut întreaga zi în letargie, nefăcând nici un lucru. Acum, energia voastră nefolosită este stagnată în interiorul vostru. Unde va fi această energie nefolosită direcționată?
Există un pericol ca energia voastră rămasă să fie folosită spre a vă acuza şi a vă răni pe voi înşivă.
Există un mecanism în psihologia umană care țintește să cheltuie întreaga cantitate de energie rămasă în corp, într-un fel sau altul, astfel încât să nu fie purtată pentru ziua următoare.
În mod destul de ciudat, oamenii au obiceiul să cheltuiască acea energie disponibilă pentru scopuri distrugătoare.
Consecvent, ei sfârşesc în a dirija energia lor rămasă în gânduri ca *Sunt leneş, Sunt vrednic de dispreț, Nu sunt bun de nimic, sunt o persoană mizerabilă.*
Nu este bine de a inhiba folosirea adecvată a energiei tale făcând judecăți împotriva ta însăți. În schimb, încearcă să foloseşti mai mult şi mai mult din energia ta pentru scopuri bune, pentru beneficiul omenirii ca un întreg.
De-a lungul zilei, până ce mergi să te culci noaptea, te poți ruga ca pacea să predomine pământul. Poți converti energia ta spre gânduri luminoase de dragoste infinită, viață şi bucurie.

Dacă faci aceasta, înseamnă că, chiar până la capăt, energia dăruită ție astăzi este cheltuită pentru binele a mulți oameni.
Felul tău de a folosi energia ta are un efect bun asupra societății şi a omenirii. Pentru aceasta, tu vei dormi bine noaptea, şi te vei trezi dimineața următoare cu un sentiment împrospătat.
Nouă energie îți este furnizată din ceruri, şi din nou tu distribui acea energie pentru binele omenirii, îndreptându-ți mintea spre scopuri constructive.
Energia folosită pentru pacea omenirii funcționează în armonie cu Dumnezeu. Energia folosită pentru imersarea gândurilor tale în lumină strălucitoare este perfect armonizată cu Dumnezeu.
Energia lui Dumnezeu, ea însăşi, este perfect clară şi transparentă, reflectând dragoste infinită, bucurie şi însăşi lumină.
Când tu te rogi pentru pacea omenirii, tu emiți energia infinită a lui Dumnezeu în exterior, prin minte şi trup.
Pentru aceasta tu niciodată nu ai un sentiment gol care creşte în tine. De ce nu experimentezi sentimente de goliciune, singurătate sau nelinişte? Chiar dacă o parte din energia zilei ar trebui să treacă prin mintea ta sub forma neliniştii sau a durerii, la capăt nu te vei blama pe tine însuți, nici nu vei adăposti nici un regret. Dacă termini ziua cheltuindu-ți ultima picătură din energia ta pe gânduri luminoase şi rugăciuni, nu este nici o nevoie pentru neliniştea ta să fie perpetuată.

Mânuind Energia Națiunilor

La orice şi în toate timpurile, putem hotărât să folosim energia noastră în orice fel alegem. Suntem liberi să folosim energia noastră pentru scopuri rele dacă aceasta ne este dorința. O putem folosi pentru ruinarea unui duşman, sau să îmbolnăvim pe cineva dacă dorința noastră este să facem astfel.
De ce energia omenirii a fost direcționată spre război?
Aceasta este pentru că fiecare individ a folosit energia sa pentru scopuri neconstructive. Cum fiecare cetățean a unei națiuni continuă să folosească în mod greşit energia proprie a sa sau a ei, acumularea acestei energii greşit direcționate continuă să se extindă rapid până ce în final erupe în forma conflictului cu alte națiuni.

Când războiul izbucneşte între naţiuni, ce ar trebui să fie făcut spre a îngădui acelor ţări să găsească pacea?
Cel mai bun lucru ar fi pentru toţi cetăţenii acelor ţări să îşi folosească energia pentru scopuri minunate, armonioase. Oamenii care formează naţiunea trebuie să îşi folosească energia într-o cale care să ducă la trezirea lor spirituală.
Întrebarea dacă o naţiune obţine pacea şi armonia depinde de felul în care fiecare persoană care susţine naţiunea foloseşte energia dăruită lui sau ei de către Dumnezeu. Depinde dacă această energie este îndreptată spre scopuri constructive sau distrugătoare.
În cursa lungă, ceea ce conduce o ţară fie spre pace sau spre decădere este gândirea zilnică a fiecăruia din poporul ei.
Indivizi sau naţiuni care se conduc spre război, în analiză finală, îşi folosesc energia minunată, dăruită de către Dumnezeu să genereze conflict, ură şi gelozie, şi să-şi ascută propriul lor apetit pentru monopol.
Boala este o altă cale prin care energia înăbuşită se manifestă pe ea însăşi. Dacă nu folosim corespunzător toată energia noastră, ea continuă să se acumuleze, şi la urmă să polueze corpul fizic în forma bolii. Dacă emitem tot surplusul nostru de energie, prin rugăciuni pentru pace sau altfel, constant concentrându-ne la infinitatea din interiorul nostru, bolile noastre vor fi la urmă vindecate.
Oamenii care se roagă pentru fericirea omenirii şi cunosc importanţa convertirii gândurilor în gânduri strălucitoare emit întotdeauna energia lor într-un fel asemănător cu activitatea a lui Dumnezeu însuşi.
Dacă facem chiar acelaşi lucru aşa cum Dumnezeu îl face, cu greu ne-am putea aştepta să fim nefericiţi, nu-i aşa?

Energia este Putere

Energia este putere. Totuşi, în loc să aducă la suprafaţă şi să îşi dezvolte propria noastră putere minunată, cei mai mulţi dintre noi aruncă deoparte această putere. Noi o mânăm spre lucrurile din lumea exterioară. În acelaşi timp, noi suferim din cauză că am aruncat deoparte acea putere.
În mod original, lumea exterioară nu are putere asupra noastră.

Oamenii pot să gândească, că există putere în afara lor, şi poate părea că e aşa, dar în realitate lumea exterioară nu are deloc propria ei putere.
Adevărata, originala putere este mereu înăuntrul nostru.
Este putere de la Dumnezeu. Nu este altă putere decât aceasta.
Dacă lăsăm propria noastră voință să coincidă cu nelimitata putere şi inteligență a lui Dumnezeu, revărsându-se cu splendoare şi demnitate, putem da expresie acelei puteri miraculoase prin existența noastră.
Departe de a manifesta puterea divinității lor, cei mai mulți oameni se subordonează lucrurilor exterioare. Între timp, toată adevărata putere, fiecare părticică a ei, rămîne în întregime în interiorul lor însuşi.
Dacă pare că există putere în afara Sinelui lor adevărat, acea putere este o iluzie. Trebuie să ne trezim la faptul că înțelepciunea Sinelui nostru divin păstrează puterea de a descătuşa viitorul. Nu trebuie să ne lăsăm controlați de nimic altceva.
Mulți oameni gândesc că este greşeala a unei alte persoane-sau a unui eveniment sau circumstanțe - că ei simt o asemenea nelinişte.
Gândind astfel, ei autorizează o existență exterioară să îi controleze.
Adevărata putere, totuşi, este mereu păstrată în interiorul nostru.
Dincolo de puterea ființelor umane individuale, energia Universului lucrează într-un mod activ. Prin propria noastră voință, dăruim instrucțiuni acelei puteri, şi ea lucrează potrivit instrucțiunilor primite.

Puterea Nesubstanțială

Nu are deloc nici un sens a ne uita la puterea acestei tangibile, ”lumi tridimensionale” [5] şi să o numim putere reală.
Ceea ce am descris ca ”putere” şi exercitându-se în ”relații de putere” este mult îndepărtată de realitate. Este o deformare a adevăratei Puteri.
Această deformare s-a întâmplat în inimile oamenilor când ei au început să se vadă ca pe nişte existențe materiale şi nimic mai mult.
Această putere ”deformată” nu trebuie să fie confundată cu adevărata putere. E ca o fantomă, asemănătoare cu un vis, fără substanță reală.

Totuşi fiinţele umane şi-au concentrat atenţia asupra acestei puteri nesubstanţiale şi au lăsat-o să îi rătăcească în relaţii de putere de nivel coborât.
De vreme ce e nereală, de ce acest tip nesubstanţial de putere nu s-a ofilit şi nu a dispărut? Aceasta este pentru că fiinţele umane continuă să îi adauge mai mult din puterea lor ei.
Singurul care aruncă deoparte puterea ta eşti tu însuţi.
Tu crezi în puterea exterioară şi te înrobeşti ei.
Apoi tu te tângui şi te mâhneşti că nu eşti liber, şi că mâinile tale sunt legate. De ce tu dai putere oamenilor, obiectelor sau condiţiilor din lumea exterioară care în mod original nu au puterea lor să te controleze? Tu o faci în afara neghiobiei.
Tu o faci pentru că nu ai pătruns adevărul.
Tu o faci pentru că tu crezi că puterea altor oameni sau a altor lucruri e mai puternică sau mai bună decât a ta. Tu crezi orbeşte că puterea ta nu este o ţintă pentru puterea dinafara ta.
De ce tu crezi că propria ta putere este inferioară, sau că eşti lipsit de putere în comparaţie cu ceilalţi?
Aceasta este pentru că tu ai pierdut contactul cu Sinele tău divin.
Ai format ideea că propria ta putere este inferioară deoarece tu nu ai întâlnit încă adevărul existenţei tale.
Oamenii care nu s-au trezit la adevăr se gândesc la putere ca fiind o putere tridimensională, puterea lumii materiale.
Puterea tridimensională sau puterea materială, nu este deloc ca puterea reală. Totuşi în ordinea de a obţine acest fel total nereal de putere, majoritatea oamenilor se luptă şi se chinuie de-a lungul unei vieţi întregi.
Chiar dacă oamenii obţin această putere nereală pentru un timp, cât cântăreşte ea? Înseamnă aceasta că ei nu vor experimenta niciodată boala sau moartea? Garantează aceasta că ei îşi vor trăi viețile în mod abundent şi paşnic? Dacă acesta ar fi fost cazul, ar fi în regulă pentru toată lumea să urmărească entuziasmată acest tip de putere.
Dar nu există o asemenea garanţie.
Chiar şi aşa, omenirea se luptă zi şi noapte asupra acestui tip gol de ”putere”. Cât de mult farmec deţine pentru oameni această putere nereală, că ei vor minţi şi îi vor trăda pe ceilalţi ca să o obţină?

Îi ghidează această putere spre fericire? Îi ridică?
Aduce armonie şi prosperitate vieţilor lor?
Răspunsul la toate aceste întrebări este *nu.*
Acest tip de ”putere” aduce un minus fiinţelor umane.
Oamenii care obţin acest tip de ”putere” sunt expuşi nesiguranţei şi fricii, şi devin atraşi în luptă şi ucidere.
Nu doar ei, dar de asemenea oamenii din jurul lor trebuie să facă sacrificii forţate şi cad în mizerie.

Forţa Undelor Negative ale Gândului

De ce această ”putere lipsită de putere” aduce mizerie?
Aceasta este pentru că este făcută din unde negative ale gândului, nimic mai mult. Este compusă din energia mintală a ataşamentelor, dorinţelor şi luptelor orientate material ale omenirii.
Este energie care a fost turnată în ceva fără substanţă originală.
Crezând ferm în acea ”putere” lipsită de armonie, omenirea a provocat ca toată acea energie negativă să se adune dens laolaltă şi să-şi asume o identitate proprie.
Gândurile a unei singure persoane chiar, au potenţialul să îi rănească pe ceilalţi sau să îi prindă în cursa mizeriei.
Când multiplici aceasta cu volumul undelor gândirii emise de către mai multe bilioane de oameni trăind în această lume, şi apoi adaugi acumularea gândurilor emise încă de la începutul istoriei omenirii, care este rezultatul?
Ceea ce a fost de fapt o putere goală, nereală a fost alimentată de către gândirea concentrată a energiei omenirii, şi a fost umflată într-o sursă de energie de proporţii colosale.
Acest tip de ”putere” duce omenirea spre mizerie şi o împinge spre marginea distrugerii.
Oamenii care obţin acest tip de ”putere” ajung într-o îmbogăţire bruscă, devin influenţi, sau trăiesc o viaţă ostentativă de lux.
În ochii celorlalţi, pare ca şi cum ei ar trăi aşa cum ei doresc să trăiască. Puţini oameni recunosc cât de precare sunt situaţiile lor de fapt.

Pe termen scurt, acei oameni ar putea într-adevăr să se bucure de o poziție înaltă sau să trăiască o viață care este invidiată de alții, dar așa cum puterea lor continuă să lucreze spre căderea celorlalți, mai devreme sau mai târziu e sigur că poziția lor sau propriul lor stil de viață se va destrăma.

Schimbând Concepția Ta asupra Puterii

Dacă atitudinile tale sunt bazate pe o credință în variatele nivele ale puterii asociate cu societatea materială actuală, adevărata fericire nu va veni pe calea ta până ce nu îți schimbi punctul de vedere.
Dacă ai crezut ferm că o puternică forță a fost deținută de către lucrurile din exteriorul tău, este vremea să îți revitalizezi gândirea.
Uită-te mai de aproape în interiorul tău.
Ai remarcat vreodată că o putere minunată, strălucitoare există înăuntrul tău?
Ai trecut cu vederea puterea ta interioară, fiind continuu preocupat cu ceilalți oameni şi celelalte lucruri?
Cu cât mai mult te concentrai asupra exteriorului, cu atât mai mult ai fost doborât, şi ai văzut mai multă evidență a propriei tale neajutorări.
Poate nu ai fost conştient că puterea din tine s-a revărsat constant în corpul tău din infinitatea Universului.
Fără a folosi liber această putere, tu poate ai lăsat-o să doarmă neproductivă, având invidie față de ceilalți şi comparându-te cu ei.
Drept rezultat, tu te-ai simțit inferior celorlalți.
Apoi, în ordinea de a ascunde neputința ta, şi temându-te să cunoşti adevărul, ai dat puterea deoparte lucrurilor externe şi ți-ai atribuit rolul mizerabil de a te supune acelei puteri exterioare.
Trăind astfel, îi face pe oameni direct lipsiți de logică.
În timp ce trăiesc în subordonare către autoritatea pe care ei o îndreaptă spre alți oameni sau lucruri, ei experimentează chiar acelaşi chin şi tristețe pe care îl anticipează.
Ei îşi exprimă sentimentele în exterior, descriindu-se ca fiind trişti şi nenorocoşi.
În efect ei exprimă o situație pe care şi-au dorit-o asupra lor.
Dar ei nu observă aceasta.

Nu te Lupta cu Tine Însuți

Dacă eşti inconştient de puterea din interiorul tău, relațiile de putere între tine şi ceilalți, puse în termeni concreți, sună cam aşa:
Eu nu mă potrivesc cu tine. Nu este nici o alegere pentru mine decât să mă supun puterii tale. Tu mă eclipsezi. Nu pot fi ajutat. De vreme ce sunt lipsit de putere, e în afara întrebării pentru mine să îmi controlez propriul comportament. Nu ar fi de aşteptat ca eu să fac aceasta. Aşa că tot ceea ce pot face acum este să te ascult, oricât de mult mi-ar displăcea.
Deşi acestea ar putea să nu fie exprimate în cuvinte sau acțiuni, dacă gânduri ca acestea au fost eliberate, cealaltă parte le va primi.
Apoi, prin energia gândurilor pe care tu le-ai emis, cealaltă parte se va comporta astfel, fără a şti, ca să te plaseze sub controlul ei, chiar dacă ei nu au intenționat în mod original să te domine sau să concureze cu tine pentru superioritate. Tu însuți i-ai cauzat să se comporte astfel.
Ai putea spune, *Nu, nu-mi amintesc să fi gândit nimic asemănător cu aceasta.* Dar ai avut multe gânduri pe care nu ți le aminteşti.
Multe din aceste gânduri au fost eliberate dintr-o conştiință trecută, înainte ca tu să te fi născut în această lume.
Când o persoană realmente se uită la tine de sus sau te ignoră, te simți tulburat, supărat şi frustrat. Eşti coborât în mizerie, şi deşi situația îşi avea originea în gândirea ta proprie, tu critici celelalte persoane, spunând că ei greşesc.
Iată cum te justifici şi te consolezi pe tine însuți.
Tu te-ai luptat împotriva ta însăți, asta e tot.
E o întâmplare destul de lipsită de sens, dar oamenii fac aceasta în mod inconştient. De vreme ce omenirea nu şi-a deschis ochii la realitate, suntem legați de această stare a lucrurilor.
Puterea de care am fost conştienți este puterea ştiințifică, puterea politică, puterea medicală sau puterea talentului.
Noi de asemenea recunoaştem puterea averii, cunoaşterii, experienței, frumuseții fizice sau puterii fizice. Sau, am putea percepe puterea în familia, naşterea, realizarea sau proveniența cuiva. Oamenii au trăit cu convingerea că aceste tipuri fragile de putere, aparținând unei dimensiuni absolut inferioare, sunt o realitate.

Urmând aceste tipuri de putere, luptele oamenilor s-au răspândit nepotolit.
Într-un fel, fiecare a experimentat aceasta şi a suferit din cauza ei.
În cazuri extreme, oamenii devin autodistrugători, blestemându-se şi chinuindu-se pe ei înşişi şi negându-şi chiar propria existență.

Mândreşte-te de Divinitatea Ta

Dacă lucrurile continuă să meargă astfel, ele vor sfârşi în dezastru.
Ființele umane trebuie să se trezească, şi să vadă că fiecare persoană are un Sine magnific, adevărat, care nu poate fi dominat de către nici o putere exterioară oricare ar fi ea.
Trebuie să fii temeinic conştient că valoarea ta ca ființă umană nu este determinată de către volumul cunoaşterii sau experienței tale; nici nu este determinată de către naşterea ta, bogății sau proprietate.
Tu însuți eşti realitatea.
E o greşeală să te evaluezi în termenii cunoaşterii sau experienței acumulate de către micul tău sine - ego-ul tău.
Niciodată nu trebuie să te evaluezi în acei termeni.
Meritele tale nu pot fi evaluate astfel. O ființă umană există întotdeauna în Dumnezeu Însuşi, nu în experiență sau cunoaştere.
O ființă umană nu există nici în contextul obiceiului social, sau al cunoaşterii şi experienței conectate cu ea. O ființă umană este mereu o lumină splendidă, emanând de la Dumnezeu şi formată în imaginea lui Dumnezeu, păstrând abilități nelimitate.
Orice experiențe ar fi avut omenirea până acum, sau prin orice ar trece în viitor, fiecare persoană ar trebui mereu să fie mândră cunoscând că el sau ea e născută de la Dumnezeu, şi ar trebui să continue să trăiască cu demnitate.
Fiecare dintre noi este direct conectat cu Marea Viață a Universului.
Infinita ei energie şi putere sunt mereu revărsate asupra noastră din lumile înalte. Când este văzută în lumina acestei puteri miraculoase, relațiile de ”putere” prevalente în această lume tridimensională, materială devin îndeajuns lipsite de sens.
Puterea nelimitată care se revarsă asupra noastră este puterea însăşi a divinității, îndemnând omenirea spre trezirea ei.

De vreme ce deține energie infinită, această putere lucrează activ în toate domeniile şi câmpurile străduniei. Ea se transformă în tot felul de energii constructive, sau energii ”plus”.
Ea se răspândeşte, devenind puterea de a conduce omenirea spre pace, puterea de a conduce omenirea în armonie completă.
Oamenii care se trezesc la această putere nelimitată sunt cei care vor găsi adevărata sănătate, fericire şi succes.

Deschide-ți Ochii

Dacă suferi acum, dacă ai venit împotriva unui perete gros, dacă ai fost greu lovit de boală, dacă ai fost doborât de obstacole grele sau dacă trăieşti fără speranță, deschide-ți ochii şi priveşte atent.
Diferitele tipuri de putere care au venit împotriva ta sunt toate existențe fantomă, nimic mai mult. Forța puternică care te apasă în jos, puterea nevăzută care te leagă, puterea inexplicabilă care încearcă să te zdrobească - niciuna din acele puteri nu este reală. Ele sunt puteri pe care tu le-ai construit crezând în existența lor.
Cât de fără sens este să fii condus şi manevrat de acel tip de putere.
Pe deasupra, cât de absurd este să-ți scufunzi viața în ea, erodându-ți viața, puțin câte puțin, dăruind propria ta putere unei ”puteri” ireale, care se apleacă după puterea la care tu renunți şi cască pentru respirație drept rezultat.
Chiar acum, trebuie să vezi că nu există o asemenea putere.
Cât de prostesc este să crezi din inimă în acea ”putere”, să te temi din inimă de ea şi să fugi de ea. Prostesc nici măcar nu este cuvântul pentru aceasta.
Tu eşti o viață divină, divizată din şi direct conectată cu Marea, Atotcuprinzătoarea Viață. Nu realizezi acea divină şi spirituală putere care se revarsă din Marea Sursă de Viață şi curge în trupul tău?
”Puterea” care te necăjeşte acum nu este înrădăcinată în realitate.
Crezând încăpățânat în ea, îi dăruieşti putere existenței ei.
Continuând să te gândeşti asupra ei, şi să-ți pui toată puterea ta în ea, tu cedezi deoparte propria ta energie a vieții.

În lumea originală, divină, răul, boala, sărăcia, lipsa, şi pierderea pur şi simplu nu există. Asemenea lucruri sunt produse prin iluzii în mintea umană, nimic mai mult.
Cum întregul omenirii îşi aruncă energia în acele iluzii, le transformă în ceva mai puternic. Cu cât omenirea se gândeşte mai mult la sărăcie, boală şi luptă, chemându-le în minte şi fixându-şi atenția asupra lor, puterea acelor condiții doar se intensifică şi se solidifică tot mai mult. Condițiile se materializează conform gândirii ființelor umane, şi frica generează frică.
Aceasta este legea gândului - legea acestei lumi tridimensionale.

Puterea Armoniei

Pentru cei care se întorc spre adevăr, nu ar trebui să fie nimic de ce să se teamă. Tot ce s-a întâmplat este deja în trecut acum. Acele lucruri care nu au fost făcute de către ”tine” au fost trezite la adevăr.
De acum înainte, va fi diferit. Nu trebuie să înştiințezi puterea care nu are substanță. Nu trebuie să te înrobeşti ei sau să lupți împotriva ei. Trebuie să o ignori ferm. Ce rost are să lupți împotriva a ceva ce nu este acolo? De ce să asociezi ceva ce nu este acolo? Ce motive posibile ai putea avea să intri în competiție asupra a ceva ce nu există? Opreşte-te şi gândeşte-te asupra acestui lucru.
Intenționezi să continui să lupți deasupra unei puteri fantomă pentru totdeauna? Nu este aceasta o pierdere completă de timp?
Nu este acolo nimic altceva ce ar trebui să faci în acest moment?
Pe cât de curând este posibil, revelează-ți întregul şi completul tău Sine divin şi lasă-l să strălucească prin existența ta.
Lustruieşte-ți spiritul mai strălucitor şi mai strălucitor, mai aproape şi mai aproape de imaginea lui originală.
Să nu fii rătăcit de lumea aparențelor materiale, dar întoarce-ți ochiul minții spre lumea spiritului. Aparențele materiale aparțin doar lumii tridimensionale, materiale, dar noi suntem spirite care trăiesc mereu.
Timpul de concentrare doar asupra corpului fizic s-a sfârşit.
Trebuie să ne trezim şi să trăim liber viața noastră nesfârşită.
Vă place sau nu, este timpul când principiile spirituale ale păcii şi armoniei trebuie să se răspândească de-a lungul pământului.

Universul se bazează pe voi. Scoateți la iveală minunata, putere interioară. Ajungeți adânc în mintea voastră şi rugați-vă.
Rugați-vă cu întreaga voastră ființă.
Rugați-vă Sinelui vostru adevărat, chemând lumina armoniei care radiază de la Dumnezeul Universului.
Aceasta este puterea energiei strălucitoare care nu se supune nici unei puteri din această lume.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 5

ADEVĂRATA RUGĂCIUNE

În întreaga lume, oamenii se roagă. Ei se roagă în felul țării lor, grupului lor etnic sau conform propriei lor religii.
Oamenii care nu aparțin unei anumite religii sau organizații, de asemenea se roagă, fiecare în felul său. Majoritatea oamenilor din această lume se roagă. Când te gândeşti despre aceasta, numărul oamenilor care nu se roagă este extrem de mic; chiar şi acei oameni care se consideră ”fără rugăciune” sunt, la nivele ale subconştientului, făcând o invocație care este ceva similar rugăciunii.
Rugăciunea este ceva fără de care omenirea nu poate trăi - o necesitate pentru viața umană. În sensul ei original, rugăciunea este condiția fundamentală care prima dată îngăduie unei ființe umane să trăiască. Ea este energia esențială care permite fiecare întrupare a vieții umane. Când ne simțim fericiți sau înveseliți, noi în mod spontan dorim să exprimăm bucuria noastră direct şi să mulțumim cuiva sau la ceva. O interioară, forță conducătoare ne motivează să facem aceasta. Aceasta este o rugăciune. Sau, când gâfâim de greutate sau suntem doborâți de necaz, suntem inconştient conduşi de către nevoia să ne ținem de ceva - aceasta, de asemenea, este o rugăciune.
Rugăciunea este o vibrație care cere să iasă şi trezeşte energia vieții originală din interiorul nostru. Rugăciunea este ce răsună recunoştința spre originea spiritului nostru pentru că ne-a adus bucurie, împlinire, sau o viață înfloritoare. Rugăciunea ne conectează cu sursa noastră. Sau, când asediați de dezastru continuu, nenoroc sau grijă, când simțim că am ajuns la limitele puterii noastre fizice şi a abilităților, în mod inconştient simțind o criză, ne întoarcem spre substanța originală a spiritului nostru în căutarea unei energii a vieții mai puternice sau puterea de a învinge orice dificultate.
Acest apel intens este vibrația care trezeşte puterea vieții originală. Aceasta este rugăciunea.

Rugăciunea este un Proces de Trezire.

Rugăciunea, deci, nu este aşa cum am gândit noi despre ea.
Nu este o cerere particulară pentru împlinirea dorinţelor noastre, atingerea ambiţiilor noastre, sau evitarea circumstanţelor nedorite.
Adevărata rugăciune este procesul care ne trezeşte la identitatea noastră umană ca pe nişte copii ai lui Dumnezeu.
Acest proces de trezire funcţionează după cum oamenii cheamă Sinele interior, pe Dumnezeu, cu inconştienta, spontana revărsare a expresiilor minunării, tânguirii sau a cuvintelor de jelire.
Aceasta este în esenţă, rugăciunea însăşi. Atâta vreme cât există viaţă în corpul tău fizic şi tu continui să exişti în această lume materială, rugăciunea ta în mod natural sună în afară. Dar poate nu ai observat aceasta.
Rugăciunea este energia vieţii însăşi. Deoarece rugăciunea răsună în tine, viaţa există acolo unde eşti tu. Când viaţa ta părăseşte acest pământ, rugăciunea ta pleacă de asemenea, pentru că viaţa şi rugăciunea sunt inseparabile. Ele sunt una şi aceeaşi în Sinele tău adevărat, original, o lumină strălucitoare în lumea lui Dumnezeu, răsunând de-a lungul eternităţii.
Cu geneza vieţii umane, rugăciunea a venit în existenţă simultan, şi nu a fost distincţie între ele. Treptat, totuşi, aceste lucruri identice au devenit separate în minţile oamenilor, şi în zilele noastre cei mai mulţi oameni s-au îndepărtat de esenţa rugăciunii.
Totuşi în adevăr, viaţa umană şi rugăciunea nu pot fi separate niciodată. Adânc sub nivelul conştiinţei, fiecare persoană se roagă.

Conectându-ne cu Sursa Noastră

Fiecare persoană se roagă, dar calea de a se ruga este deseori greşită. Când neliniştea, necazul sau dezastre sunt perpetuate, sau când oamenii găsesc bolile lor şi discordia de neîndurat sau ei nu pot obţine confortul mintal şi liniştea, cumva rugăciunea lor duce lipsă de particularitate şi eşuează să se conecteze cu adevăratul lor, Sine interior.

Rugăciunea este mijlocul de a aduce la suprafață viața însăşi.
”Viața însăşi” înseamnă energia vieții: energia pură a Sinelui nostru adevărat. Pe cât de mult este posibil, trebuie să scoatem la iveală energia vieții care curge nesfârşit din sursa noastră, centrul Universului (Dumnezeu). Când suntem capabili să utilizăm în mod liber această abundent curgând energie a vieții, orice necaz, orice nelinişte, orice boală poate fi repede uşurată.
Mulți oameni, totuşi, nu pătrund adevărul acesteia.
Oricât de greu s-ar ruga, ei nu sunt în stare să se conecteze cu adevărata lor energie a vieții, şi efortul lor aduce mic efect.
Adevărata rugăciune ne conectează direct cu Sinele nostru interior, îndemnându-i trezirea. Ea ne permite să experimentăm actualmente realitatea că Sinele nostru adevărat este acelaşi ca şi Dumnezeu.
Fiecare dintre noi este născut din sursa Universului, şi are parte de infinita înțelepciune şi creativitate a Universului.
Odată ce înțelegem acest adevăr, putem chema la iveală şi să trezim calitățile nelimitate ce se revarsă abundent, şi există în interiorul nostru. Sănătate nelimitată, fericire nelimitată, înflorire nelimitată, bucurie nelimitată, succes nelimitat, înțelepciune nelimitată: toate acestea sunt conținute în infinita noastră energie a vieții.
De aceea, odată ce pătrundem esența rugăciunii, orice necaz, supărare sau discordie va dispărea instantaneu din inimile noastre.

Concentrându-ne asupra Centrului

Nu ne va ajuta să continuăm să ne rugăm într-un mod greşit.
Din vremea când ființele umane au început prima dată să se fixeze asupra concepției greşite a rugăciunii, nelinişтea umană, necazul, lupta şi boala au fost perpetuate în loc să ajungă la un sfârşit.
Oamenii s-au deconectat de la adevărata rugăciune.
Şi totuşi, pentru că ei doresc fervent să se elibereze de suferința lor, să-şi vindece bolile, sau să rezolve discordia lor, ei continuă sincer să se roage într-o manieră greşită.
Aceasta este ca şi cum tu ai fi pierdut ceva în casa ta, şi ai merge afară să-l cauți.

Un articol care a fost rătăcit în casă ar trebui să fie încă în casă. Dacă faci o căutare obositoare după el în casă, cu siguranță îl vei găsi.
Dar dacă uiți că l-ai pierdut în casă, şi te uiți după el în nesfârşita suprafață a exteriorului casei tale, oricât de greu ai putea să te uiți, cu greu te-ai putea aştepta ca obiectul să apară. Atâta vreme cât continui să cauți în locul greşit, niciodată nu îl vei găsi.
Apoi, într-o străfulgerare a intuiției, ți se pare brusc că ai fi putut pierde obiectul în casă. Aşa că tu te decizi să cauți obiectul în casă.
În momentul în care tu decizi să faci aceasta, succesul tău este asigurat. E ca şi cum articolul ar fi fost deja găsit.
În acelaşi fel, oamenii s-au rugat viguros, încercând să găsească rugăciunea în afara ”casei” rugăciunii. Consecvent ei nu au fost încă în stare să descopere adevărata rugăciune.
Sunt oameni cu o serioasă şi onestă dispoziție care fac mult mai mult efort şi au mai multă răbdare decât alții. Ei trec printr-o vastă, riguroasă disciplină şi îşi produc dureri pe corpul lor fizic până la limita rezistenței lor. Totuşi, în ciuda tuturor acestea, ei încă nu pot atinge adevărata rugăciune. De ce este aceasta?
Concentrarea rugăciunii lor este pe dinafară.
Şi de când concentrarea lor este pe dinafară, oricât de greu ar căuta punctul central, ei nu îl găsesc.
Rugăciunea care este emisă din centru sigur se va reîntoarce la centru.
Rugăciunea care este emisă în afara centrului, nu se va întoarce la centru. Se va întoarce la punctul ei de plecare.
O mare parte a omenirii s-a exercitat ea însăşi la mic efect.
Oamenii s-au rugat, dar s-au rugat într-un mod greşit.
Nu contează cât de mult ne rugăm un fel greşit de rugăciune, ea este încă tot un fel greşit de rugăciune. O rugăciune care nu este țintită spre centru nu poate face legătura cu adevărata trezire.
Deşi poate avea loc o salvare momentană, şi o scăpare temporară de suferință, acestea nu sunt aceleaşi ca trezirea la adevărul imuabil.
Oricât de sincer ne-am dedica rugăciunii, o rugăciune direcționată greşit nu va face această legătură.

-55-

Roagă-te în Termeni Pozitivi

Astăzi, majoritatea rugăciunilor oamenilor sună cam aşa:

Fie boala vindecată cât de curând posibil.
Fie sărăcia eliminată.
Fie discordia familiei uşurată.
Fie să nu avem parte de accidente sau să nu ne întâlnim cu dezastre.
Fie ca afacerea noastră să nu dea în faliment.
Fie să nu cădem examenele noastre.
Fie să nu fim daţi afară din şcoală.
Fie să nu suferim de cancer, SIDA, boli cardiace sau senilitate.
Fie războaiele să ajungă la un sfârşit.

Nu este capăt listei de exemple. Conținutul rugăciunilor fiecărei persoane ar varia într-o anumită măsură, dar eu am sentimentul că majoritatea oamenilor se roagă mai mult sau mai puțin astfel.
Ce este cu cuvintele rugăciunilor lor care sunt greşite?
Deşi sunt diferențe între țări şi grupurile etnice şi religioase precum şi între metodele şi formalitățile de rugăciune, conținutul rugăciunilor omenirii este similar. Pe scurt, oamenii doresc să fie salvați de suferință, nenoroc, necaz, război, boli, foamete şi calamități născute de omenire.
Deşi o asemenea largă parte a omenirii care a continuat să se roage atât de sincer, cât de mulți au fost salvați cu adevărat?
Deşi oamenii au continuat să se roage pentru atât de multă vreme, a fost omenirea eliberată de boală? A fost omenirea salvată de nefericire? Au ajuns războaiele la un sfârşit? Au fost dezastrele naturale ținute sub control? Răspunsul la toate acestea este *nu.*
Care este motivul pentru aceasta?
Adevărata rugăciune nu este o rugăciune pentru vindecare bolii: este o rugăciune pentru manifestarea sănătății perfecte în corpul fizic.
Adevărata rugăciune nu este o rugăciune pentru un capăt al suferinței şi necazului: este o rugăciune pentru sosirea fericirii, bucuriei şi abundenței.

Nu va ajuta să ne rugăm pentru o scăpare de accidente şi calamităţi: în schimb, noi trebuie mereu să ne rugăm ca dragostea şi fericirea pură să vină la noi. Nu va ajuta să ne rugăm pentru un sfârşit al foametei, războiului şi dezastrului natural: în schimb trebuie să ne rugăm pentru adevărata trezire a omenirii şi pentru ca adevăratele principii să se răspândească de-a lungul pământului.

E Timpul pentru Trezire

Cu aceste exemple concrete, gândesc că deja primiţi un sens asupra aspectului în care rugăciunile noastre au fost greşite.
Da, rugăciunile noastre au fost greşite: atenţia a fost plasată asupra a ceea ce este deficient. Rugăciunile noastre au fost generate dintr-un punct negativ de vedere. Ele au fost pasive mai degrabă decât active. Rugăciunile negative atrag ceea ce este negativ.
Cu cât omenirea se roagă rugăciuni negative, cu atât mai mult accent este plasat asupra factorilor negativi. Şi astfel, în loc să fie uşurate sau să ajungă la un capăt, condiţiile negative iau formă în faţa noastră în proporţii mărite.
Uitându-ne înapoi la lunga istorie a omenirii, de ce este aceasta că rugăciunile omenirii nu au fost primite în întregime şi aduse la realitate pe pământ? Gândesc că puteţi înţelege răspunsul la această întrebare. Prea multe rugăciuni au fost generate dintr-un punct de vedere negativ. Cât de multe milioane, bilioane, nu, trilioane de oameni s-au rugat astfel?
Elemente negative au fost accentuate, umflate şi mărite de uriaşul volum de rugăciuni negative care au fost rugate până acum.
Dacă omenirea continuă să se roage în termeni negativi, elemente negative vor continua să se construiască şi să se extindă cu o vigoare grozavă. Şi în sfârşit, prin funcţionarea acelor elemente negative, omenirea va înainta haotic de-a lungul drumului care duce spre ruină. Oamenii trebuie să se trezească şi să realizeze aceasta.
Fie boala vindecată. Fie sărăcia sfârşită. Fie nefericirea, suferinţa şi necazul remediate. Fie războaiele şi dezastrele naturale să nu se întâmple.

Continuând să accentueze termeni orientați spre minus ca aceştia când ne rugăm, forța acelor cuvinte, va sfârşi în a adăuga putere condițiilor curente de nefericire, boală, suferință şi foame.
Aceasta urmează principiul că atunci când energia este adăugată unui lucru, îl creşte tot mai mult.
Ai putea gândi că ar fi mai bine să schimbi cuvintele *Fie ca boala să plece deoparte* cu *Fie boala vindecată.*
Oricum, cuvântul ” a vindeca” însuşi sugerează că este ceva defectuos în esența unei ființe umane. În interiorul cuvintelor ”fie vindecat” sau ”fie remediat”, fie că se aplică la nefericire, necaz sau eşec, este o conotație în a corecta ceva ce este inerent greşit.
Aşa că, cred că puteți vedea că ideea remediului sau corecției este de asemenea implicit negativă.

O Rugăciune pentru Copii lui Dumnezeu

De ce este neadecvat a ne ruga ca boala să fie vindecată?
Punctul esențial este că ființele umane sunt copii ai lui Dumnezeu, şi de aceea sunt spirite strălucind luminos trăind fără întrerupere de-a lungul eternității. Spiritele care sunt formate în imaginea lui Dumnezeu nu ar fi de aşteptat să sufere de boală. Toate ființele umane sunt în mod original perfecte şi integre: raze de lumină strălucitoare.
De vreme ce rugându-ne pentru ca o boală să plece dă credit bolii, cuvinte de rugăciune ca acestea nu sunt compatibile cu adevărata natură a omului ca o existență infinită, completă.
Oamenii care suferă acum de boală, pătrunşi de nenoroc sau nelinişte, sau zbătându-se între viață şi moarte în mijlocul războiului sau al foametei, şi cei care caută cu adevărat eliberarea, au nevoie să se roage într-o cale care cheamă spre şi trezeşte identitatea lor originală ca fiind copii ai lui Dumnezeu. În loc de a se concentra asupra circumstanțelor lor grele, ei au nevoie să îşi îndrepte atenția spre natura lor originală, a cărei vedere au pierdut-o până acum şi care nu s-a revelat încă pe ea însăşi la suprafață. Ei au nevoie să cheme la iveală sinele lor original, sinele lor complet, sinele lor luminos, sănătos.

Fie sănătatea perfectă să se manifeste. Fie fericirea pură să vină. Fie totul să înflorească. Armonie completă. Pace, bucurie şi abundenţă. Succes.

Folosiți cuvinte ca acestea când vă rugați. Cuvinte ca acestea exprimă natura lui Dumnezeu. Sănătatea, infinita înflorire, armonia completă şi fericirea există în Dumnezeu.

Rugăciunile pentru aceste calități nu vor eşua să-şi ajungă obiectul. Rugăciunile tale vor ajunge centrul, Sinele tău adevărat, emanând direct din infinita sursă a Universului (Dumnezeu). Şi de acolo, aceste calități nelimitate vor curge înapoi spre tine fără încetare.

Aşa cum poți vedea, cum te rogi tu este important.

Dacă te rogi într-un mod hazardat, se transformă într-un eveniment la nimereală, ca şi aruncatul a mai multor mingi mici într-o maşină de joc.

Are puțin efect doar dacă nu te rogi cu o atitudine fără greşeli, curată - acel tip de rugăciune care atinge Sinele tău adevărat.

Cred că sunt oameni care şi-au pierdut credința în efectivitatea rugăciunii deoarece, în loc să aducă rezultatele dorite, rugăciunile lor continue şi fervente au dus spre mizerie crescută, dezastru şi boală. Aceasta poate rezulta din modul de rugăciune greşit de mulți ani. Rugăciunea, în sensul ei original, trebuie să fie pozitivă.

Adevărata rugăciune pune accentul pe infinita natură a lui Dumnezeu.

Adevărata rugăciune îi trezeşte pe oameni la adevăr.

Adevărul este că ființele umane sunt copii ai lui Dumnezeu.

Nu va ajuta niciodată omenirea să repete apropierea greşită de rugăciune pe care ei au luat-o până acum.

Când ne rugăm spre Dumnezeu, trebuie să folosim cuvinte bune, pozitive. De asemenea avem nevoie să căutăm doar condiții care sunt întregi şi complete.

Din moment în moment este important să ne concentrăm mintea asupra calităților ce sunt perfecte şi fără limite, asemenea ca sănătatea abundentă sau calmul infinit.

-59-

Rugăciune pentru Pacea Lumii

Fie Pace Pe Pământ.
Această rugăciune, emanând din infinitatea lui Dumnezeu, este o rugăciunea vieții infinite. Ea include toate dorințele noastre pentru adevărata fericire, pacea şi armonia fiecărui membru al umanității.
Ea conține esența adevăratelor învățături şi a adevăratelor rugăciuni dăruite nouă de către marii sfinți şi învățători ai trecutului.
Fie Pace Pe Pământ.
Aceasta este rezumatul unei rugăciuni pozitive.
Ea cuprinde fiecare şi pe toți oamenii care acum există în această lume, precum şi pe cei care au trecut în neființă deja.
Ea de asemenea îmbrățişează totul în existență:animale, viața vegetală, mineralele şi toate formele de viață care au misiune dăruită de Dumnezeu de împlinit. Ea este umplută cu recunoştință spre tot – soarele, aerul, apa, pământul şi toate darurile naturii.
Ce este chiar mai minunat decât aceasta că tu însuți, ca o viață în omenire, eşti de asemenea inclus în această rugăciune.
Aşa că, atunci când te rogi *Fie Pace Pe Pământ*, tu te rogi pentru fericirea, pacea şi misiunile cereşti ale tale însăți şi pentru tot în existență, în acelaşi timp.
Nu ar avea sens să gândeşti că oamenii care continuu se roagă astfel ar fi străini fericirii, nu-i aşa?
Oamenii care se roagă ca pacea să predomine pe pământ se vor ridica în mod definitiv deasupra suferinței lor. Fiecare dintre ei se va trezi la adevăr, fără excepție. Motivul pentru aceasta este că acest mod de rugăciune ne racordează la divinitatea noastră. Când ne rugăm atent pentru fericirea omenirii, putere absolută şi energie nelimitată sunt aduse neîncetat la suprafață din sursa vieții.
Chiar dacă foloseşti această rugăciune în primul rând de dragul tău, ea se conectează automat cu fericirea şi pacea omenirii.
Deoarece este una cu vibrația armonioasă a Universului, ea permite ca tot ce este infinit să se coboare repede pe pământ.
Până acum, un număr mare de rugăciuni au fost greşite.
Înțelesul rugăciunii a fost pe scară largă greşit înțeles.

În ordinea de a grăbi trezirea omenirii, las oamenii să cunoască despre necesitatea rugăciunii pentru pacea lumii pe o scală largă.
Nu fac aceasta pentru binele meu;nu fac aceasta pentru cel al vostru. Sunt condusă de necesitatea de a răspândi adevărata rugăciune de dragul păcii pentru omenire şi păcii pe planeta pământ.
Nu trebuie să lăsăm oamenii să continue să sufere mai mult decât ei au suferit deja. Omenirea nu trebuie să continue să care poveri mai grele şi mai grele decât cară deja. Acest pământ trebuie să fie măturat curat de război, foamete şi boală. În ordinea ca aceasta să se întâmple, fiecare membru al umanității trebuie să se trezească.
În ordinea ca oamenii să se trezească, trebuie să ne întindem mâinile în exterior în dragoste. Trebuie să lăsăm oamenii să cunoască despre importanța adevăratei rugăciuni.
Mulți oameni încep să recunoască, că lucrurile nu trebuie să continue aşa cum sunt. Ei încep să vadă că o cale de a se ruga care este atribuită unei singure tradiții etnice sau religioase nu va salva omenirea ca întreg.

Timpul este Scurt

Aceasta este ceea ce mereu gândesc: nu am deloc dreptul şi nici obligația să mă interferez cu omenirea, cu oricare lideri religioşi, sau cu orice rugăciune. Rugăciunea depinde de persoană, şi ar trebui să fie făcută în mod liber de către persoană. Oricum ar putea fi rugăciunea, când o persoană se roagă cu adevărat sincer, acea rugăciune va fi băgată în seamă într-o zi.
Oricum, aş vrea să vă rog să vă gândiți despre aceasta astfel.
Spre a inventa becul electric, Edison şi-a devotat o viață întreagă şi şi-a epuizat toate eforturile. De la o invenție la cea următoare, de la o descoperire la cea următoare, prin eşecuri repetate şi după zile continue de nelinişte, el în final a inventat becul electric.
A fost un minunat avantaj pentru omenire.
Dar lăsați-mă să vă întreb aceasta. Fără a fi avut această invenție minunată, dacă fiecare persoană din întregul omenirii ar fi încercat, fiecare în felul ei, să inventeze becul electric, nu şi-ar fi pierdut îngrozitor de mult timp şi efort?

Ar fi o greşeală pentru fiecare din noi să-şi cheltuiască viaţa încercând să inventeze becul electric. Chiar cu efortul unei vieţi întregi, este îndoielnic ca fiecare din noi ar fi fost în stare să egaleze realizarea lui Edison.
Oricum, cei care acceptă pur şi simplu şi împărtăşesc invenţia lui Edison, sunt capabili să se bucure de lumina pe care o oferă fără a scoate la iveală efortul dureros sau răbdarea care le-ar fi luat-o să o inventeze - spre a nu spune nimic de folosirea unei vieţi întregi în acest proces. Mulţumită atitudinii lor de acceptare, ei îşi pot cheltui viețile într-un mod plin de sens. Ei pot continua să trăiască vieţi radiante deținând posibilități minunate. De ce ar fi necesar pentru fiecare persoană să inventeze becul electric în această proprie cale personală?
La fel este şi cu rugăciunea.
Dacă o minunată, adevărată rugăciune a fost trimisă spre această lume, sunt unii care o vor accepta şi continuu vor ruga acea rugăciune.
Sunt alții care vor persista până la capăt să spună că ei vor descoperi propria lor rugăciune. Totuşi, nefiind în stare să descopere o rugăciune adevărată, ei continuă să se roage într-un mod greşit.
Aceasta este, bineînțeles, o chestiune la liberă alegere pentru fiecare persoană.
Dar cum condițiile prezente continuă, pacea omenirii este tot mai mult întârziată, şi numărul persoanelor trezite rămâne într-adevăr mic.
Între timp, majoritatea membrilor omenirii rămân netreziți, şi energia propriei gândiri negative propulsează lumea înspre distrugere.

Fie Pace Pe Pământ.

Deoarece Dumnezeu este în grabă pentru ca fiecare membru al omenirii să se trezească cu adevărat, această rugăciune adevărată a fost dăruită oamenilor timpului nostru.[6]
Oricare ar fi credința lor, oamenii din întreaga lume pot să adauge aceste cuvinte rugăciunilor lor zilnice. Mă simt destul de sigură că cei care recunoscător şi serios vor continua să se roage pentru pacea lumii sunt predecesorii treziți ai omenirii.

La acest punct în timp, singură trezirea individuală nu mai este îndeajuns. Când ne rugăm *Fie Pace Pe Pământ* nu ne rugăm doar pentru noi înşine. Nu ne rugăm doar pentru naţiunea noastră. Noi ne rugăm pentru armonia completă a fiecăruia şi oricăruia. Noi chemăm la iveală dragostea infinită, înţelepciunea şi puterea Universului şi o lăsăm să se răspândească în exterior la nesfârşit. Aceasta este adevărata rugăciune.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 6

DE LA CULTURĂ MATERIALĂ LA CULTURĂ SPIRITUALĂ

Zi după zi pot să aud sufletele oamenilor strigând după ajutor: *Nu e de folos!...Cum să mai continui?...Nu poate nimeni să mă ajute?* Acestea sunt strigăte ridicându-se în inimile oamenilor astăzi.
Când ne gândim la progresul făcut în domeniul ştiinţific şi tehnologic, ar părea că viaţa astăzi ar trebui să fie mai uşoară decât era în vremurile de demult. Am fost binecuvântaţi cu nenumărate conveniențe moderne ca şi frigiderele, maşinile de spălat, aspiratoare, cuptoare cu microunde, şi aşa mai departe; mulţumită maşinilor, trenurilor şi avioanelor, suntem în stare să călătorim aproape oriunde într-o chestiune de ore. Cu tehnologia mecanismului de prelungire al vieţii sau transplantelor de organe, oamenii pot trăi acum mai mult decât era obişnuit. Intervalul nostru de viaţă s-a extins, multe boli epidemice au fost şterse, iar rata mortalităţii infantile a scăzut.
De vreme ce aceste circumstanţe sunt în general gândite ca bune pentru omenire, şi nimic în privinţa căruia să se alarmeze, de ce trebuie oamenii zilei de astăzi să experimenteze un asemenea sentiment sufocant? Într-o lume oferind atâta lux şi conveniențe, cum pot să existe atâţia care strigă din cauza disperării?

Marşul Civilizaţiei Materiale

În punctul meu de vedere, e puţin de mirare că oamenii nu pot respira uşor în societatea zilei de astăzi. Aceasta este deoarece, în general avansurile civilizaţiei moderne sunt limitate la sfera materială. Trăim într-o societate unde bunurile materiale însele au devenit obiectivul primar al oamenilor în viaţă. Îndemnată de către dorinţele nesăturate ale omenirii, dezvoltarea materială a mers înainte la o viteză primejdioasă. S-a întrecut îndeajuns pe sine însăşi.

Să ne oprim şi să ne întrebăm pe noi înşine dacă fie progresul nostru mintal sau spiritual a ţinut pasul cu cel material. Am putea spune că, de-a lungul avansării culturii materiale, a existat o anumită dezvoltare în funcţiile creierului uman. Dar această dezvoltare a fost limitată la funcţiile materiale. Dezvoltarea funcţiilor noastre mintale şi spirituale au fost lăsate la marginea drumului. Drept rezultat, sarcina dezvoltării civilizaţiei noastre a fost purtată înainte de către activitatea viguroasă doar a funcţiilor noastre materiale.
Atitudinea mintală care a ghidat dezvoltarea culturii materiale a pământului a rămas neschimbată din vremuri străvechi. Dacă dezvoltarea noastră spirituală ar fi ţinut pasul cu cea materială, nu am fi auzit strigătele neliniştite ale oamenilor astăzi.
În zilele noastre sunt oameni care trăiesc 90, 100 de ani sau mai mult. Totuşi, în cultura materială a zilei prezente, deseori găsim, că mintea, care controlează trupul, arată puţină dezvoltare după vârsta de 70 de ani sau mai departe. În multe cazuri, facultăţile mintale conştiente ale unei persoane par să regreseze în loc să înainteze. Uneori, controlul lor mintal ţine să se diminueze până ce aproape e pierdut în întregime. Trebuie să fie dureros de a trăi în această lume când voinţa noastră proprie s-a încetinit până într-un asemenea grad încât aproape este inactivă. Totuşi în ciuda acesteia, ştiinţa medicală continuă să inventeze căi de prelungire a vieţii noastre fizice chiar mai departe. Dacă civilizaţia noastră e să evolueze adecvat, depinde doar de faptul că dezvoltarea noastră mintală şi spirituală trebuie să fie cu un pas înaintea celei materiale. Spun aceasta deoarece aspectul material e întotdeauna dirijat şi controlat de către aspectul mintal sau cel spiritual. Dacă aspectul material se dezvoltă în avansul celui spiritual, echilibrul naturii este scindat şi armonia între cer şi pământ este aruncată într-o extremă dezordine.
Pentru aceasta oamenii astăzi strigă de disperare.
Civilizaţia materială s-a grăbit înainte atât de rapid încât minţile oamenilor au fost nepregătite pentru aceasta.
Drept rezultat, ei sfârşesc în a fugi în roată în urmărirea scopurilor materiale asemenea ca şi averea, autoritatea, faima şi cunoaşterea materială. Totuşi tot timpul, ei ştiu că ei nu au nici timpul nici priceperea, nici mijloacele să atingă toate acele scopuri materiale.

Vasta majoritate a populației nu poate să concureze cu succes pentru scopurile ei materiale. În timp ce o mică mână de oameni ar putea reuşi, masele rămase sunt lăsate doar dorind ceea ce nu posedă.
Cum dorințele lor materiale continuă să se acumuleze, ei devin tot mai neliniştiți, tot mai mult confuzi.
Ele cresc înfricoşătoare şi nemulțumite , şi în sfârşit, obosiți de către încercările lor aspre, ei pierd speranța şi cade o umbră întunecată asupra viitorului lor. Între timp, nepăsătoare la tot acel chin emoțional al oamenilor, civilizația materială continuă să înainteze, neştiind unde să se oprească. Vocea stăruitoare a omenirii e pusă la o parte pentru altă zi. Spiritualitatea omenirii e lăsată de asemenea în afara atenției. Avansul material necruțător al societății a adus tot mai multă şi mai multă discordie, tot mai multă şi mai multă boală, tot mai multă şi mai multă luptă. Aceasta este exact pentru faptul că nu a fost însoțită de către o evoluție în spiritualitatea omenirii.

Interacţiunea Între Ego şi Creier

Deoarece dezvoltarea noastră s-a înclinat greu spre scopuri materiale, ne-am abătut de la scopul nostru original în viață. Am căutat lucruri nereale, lucruri fără adevărată şi durabilă esență. Uitând valorile noastre proprii, trăim în orbire spirituală.
Cum ego-ul continuă să genereze tot mai multe şi mai multe dorințe materiale, creierul continuă să actualizeze funcțiile sale materiale astfel încât să satisfacă acele dorințe. Evoluția materială a omenirii şi-a urmat cursa prezentă exact din cauza acestei relații interactive între creier şi ego. Creierul şi ego-ul au ajuns să depindă unul de celălalt. Dacă ego-ul material orientat nu ar fi continuat să producă o dorință de a face aceasta sau aceea, de a deveni acesta sau aceea, ființele umane nu ar simți nevoia să cultive funcțiile materiale ale creierului. Cultura materială şi civilizația s-au dezvoltat, pas cu pas, prin efortul global al societății de a satisface dorințele material orientate ale membrilor ei. Până la ce punct putem permite dorințelor noastre materiale să continue să escaladeze? Dacă omenirea însăşi nu înfrânează dorințele ei materiale, gândiți că ei nu pot fi înfrânați de către nici o forță exterioară?

Poate interacțiunea dintre creier şi dorințele noastre materiale să fie oprită astfel? Dacă omenirea, în mizeria ei, continuă să escaladeze dorințele ei materiale, vor fi acolo mereu aceia care vor inventa mijloacele de a satisface acele dorințe. Creierul uman continuu va năzui să-şi cultive funcțiile materiale, şi făcând aceasta, ego-ul va genera tot mai multe şi mai multe dorințe. Această interacțiune repetitivă a fost cea care a produs cultura materială a zilei noastre de astăzi. Fructele acestui proces au fost înscrise în istoria noastră, nu-i aşa? Totuşi, mentalitatea luptei şi a conflictului au fost rezolvate? A fost boala eradicată? Pacea a ieşit la iveală? Lucrează toate inimile împreună în armonie? Răspunsul la toate aceste întrebări este *nu.*

Cine Poate Salva Omenirea?

Departe de a rezolva aceste probleme, avem de spus că dezvoltarea culturii materiale a dus cu ea tot mai multă şi mai multă aroganță, tot mai multă şi mai multă indulgență față de sine. Am fost martori la o asemenea brutalitate extremă şi împietrire a inimii încât am dori să ne ferim ochii de ele.
Omenirea este acum învelită în valurile furioase ale propriilor ei dorințe crunte şi ambiții.
Chiar şi acum, omenirea rămâne nesatisfăcută. Oamenii astăzi cer mai mult şi mai mult; ei aspiră la mai multe şi mai multe avantaje materiale. Cu cât mai mult vor dori ei înainte ca dorințele lor să se liniştească? Nu există limite pentru dorințele lor?
Aş spune nu, atâta vreme cât ființele umane continuă să trăiască prin ego-ul orientat material. Ego-ul material însuşi nu cunoaşte limite. Va continua omenirea în direcția ei prezentă, lăsând dorințele ei egocentrice să se intensifice până la punctul propriei ei distrugeri? Vor eşua ființele umane să se trezească la identitatea lor spirituală? Vor continua ei să fugă după aparențe materiale şi să-şi rişte viețile pentru realizări materiale până ce în final vor pieri împreună cu lucrurile pe care le-au atins? Dacă acesta este să fie destinul umanității, nu pare prea mizerabil, zadarnic, prea fără speranțe?

Cine va pune frânele asupra dorințelor extinse ale ego-ului material, care acționează constant asupra creierului fizic? Aceasta nu poate fi făcută de către nici o putere exterioară. Poate fi făcută şi trebuie făcută de către omenirea însăşi. Nici chiar Dumnezeu nu pretinde dreptul de a înfrâna sau restrânge acțiunile omenirii. Omenirea este responsabilă pentru propriile ei acțiuni, chiar dacă ele duc spre ruină. Şi de vreme ce destinul omenirii este format de către câte unul şi fiecare membru al ei, fiecare individ trebuie să poarte responsabilitatea sa sau a ei. Pe cât de repede posibil, toți membrii omenirii trebuie să se trezească la identitatea lor adevărată.
Care e sensul în a rămâne prizonieri dorințelor noastre egoiste?
Care e sensul în a fi împinşi în sus şi în jos ca şi păpuşile, manipulați de către excesele ego-urilor noastre?
E timpul de a ne trezi la adevăr, acum. În cel mai curând moment posibil, trebuie să ne trezim la adevărata noastră, identitate spirituală. Aceasta este calea de a stăvili răspândirea dorințelor nesăturate ale omenirii. Omenirea trebuie să se trezească la adevăr şi să pună în practică adevărul. Atâta vreme cât omenirea acordă atenție doar identității ei materiale, libertatea şi creativitatea ei dăruită de Dumnezeu va fi abuzată şi direcționată greşit.
Oricum, când omenirea se străduieşte să scoată la iveală calitățile ei interioare, spirituale, condițiile globale se vor schimba şi planeta va avansa înainte spre armonie.

Publicul General şi Experții

Aici este mecanismul obişnuit prin care omenirea îşi atinge dorințele ei orientate material. Inițial, membrii individuali ai omenirii nu au mijloace particulare de a-şi realiza dorințele. Apoi ei pur şi simplu emit strigăte, sau apeluri, exprimând acele dorințe. După aceasta, apelurile lor sunt auzite de către oameni de știință, doctori, fizicieni, matematicieni, şi ceilalți care sunt lideri în domeniile lor.
Experții apoi se străduiesc să facă invențiile dorite şi descoperirile. Mai devreme sau mai târziu, eforturile lor sunt încununate de succes. Drept rezultat, dorințele omenirii sunt întâmpinate, şi satisfacția e obținută.

Cu acest proces, membrii omenirii au devenit legaţi împreună în puternice relaţii de profit şi pierdere între publicul general şi experţi. Oamenii se uită în afara lor pentru împlinirea dorinţelor lor, căutând soluţii de la cei pe care îi privesc superiori lor şi cei, care în cele mai multe cazuri, se mândresc pe baza excelenţei realizărilor lor.
De aici, istoria culturii materiale a fost istoria dorinţelor materiale extinse ale omenirii. Oricum, dacă fiecare membru al omenirii ar fi lăsat deoparte dorinţele sale sau ale ei, nu ar fi fost nevoie pentru nimeni să răspundă la acele dorinţe. În acel caz, ciclul ar înceta în mod firesc. Dezvoltarea culturii materiale şi a civilizaţiei a fost o etapă necesară în dezvoltarea pământului. Acea etapă a ajuns acum la un sfârşit. Totuşi prin puterea obiceiului, oamenii încă se ataşează de identitatea materială şi relaţiile de pierdere-câştig care au fost create între publicul general şi experţi. Drept rezultat, prin cercetare amănunţită, intervalul vieţii noastre materiale continuă să fie extins şi omenirea totuşi rămâne nesatisfăcută. Dorinţa ei pentru longevitate fizică continuă să escaladeze la nesfârşit.
Dacă noi dorim să trăim mai mult, de ce nu căutăm lumea din interiorul nostru astfel încât să cunoaştem adevărul solemn al vieţii? Adevărul e mereu unul şi acelaşi, absolut şi imuabil.
Adevărul e mereu transmis nouă prin intermediul intuiţiei, răsunând direct de la sursa noastră.
Deoarece noi am lăsat ca stilul nostru de viaţă să fie dictat de către cursul nesfârşit al dorinţelor orientate material asociate cu lumea exterioară, noi am pierdut vederea capacităţilor noastre interioare, funcţiile spiritului. În schimb, noi ne-am plasat toată încrederea noastră pe lucrurile materiale. Ne-am uitat asupra lucrurilor materiale pentru sprijin şi le-am atribuit putere. Deşi spiritul uman e de departe superior oricărui lucru material, cu o funcţie neîntrecută de către nici o putere exterioară, noi l-am pierdut din vedere. Acordând toată autoritatea lucrurilor materiale, noi, omenirea, am permis nouă înşine să fim captivaţi, restricţionaţi şi manipulaţi de către lucrurile materiale. Dar omenirea nu a remarcat aceasta. Chiar şi acum, ea îşi varsă în modul cel mai serios toată energia ei în dezvoltarea materială mai departe.

Omenirea trebuie să nu continue să repete aceleaşi greşeli din nou şi din nou, agitând chiar mai adâncile vâltori ale dorinței egocentrice care se amestecă în locurile retrase ale subconştientului ei.
Nu trebuie să mai permitem degradarea în continuare a omenirii.
Mai degrabă, noi trebuie să ne întoarcem spre adevăr.
Adâncindu-ne profund în interiorul nostru, în loc de a ne încrede în lumea exterioară, trebuie să devenim conştienți de către puterea nelimitată din interiorul nostru.

Funcțiile Spiritului.

Odată ce ai redescoperit adevărul, nu vei fi niciodată captivat din nou de către momelile din lumea exterioară. În lumea din interiorul tău, există lucruri, de departe, de departe superioare oricărei aparențe a dezvoltării materiale. Când devii conştient de aceasta, vei recunoaşte marea bogăție din interiorul tău, găsind lucruri care sunt, până acum, neinventate şi nedescoperite în împrejurimile tale materiale.
Cum te vei apropia mai mult şi mai mult de sursa ființei tale, vei fi în mod natural conştient de calea care calmează sau vindecă boala ta.
Puterea ta interioară, adevărată se va trezi la viață.
Cum sentimentele de bucurie şi de seninătate vor țâşni în afară, vei fi în stare să auzi vocea ta interioară a adevărului.
Singura cale de a te trezi la adevăr este de a-l căuta din interior.
Dacă îl cauți din lumea exterioară, va provoca doar o creştere în dorințele tale orientate material. Dacă cunoşti ceva din interiorul tău, înseamnă că tu cunoşti ceva din interiorul Universului. Aceasta înseamnă că principiile Universului îți devin clare. Aceasta este pentru că o ființă umană este, de fapt, Universul însăşi.
Suntem împuterniciți să trăim în această lume materială datorită îmbrăcămintei din exterior, sau învelişului, cunoscut ca şi corpul fizic.
Din cauza naturii lui materiale, acest corp este o existență finită.
În termeni spirituali, totuşi, noi trăim liberi mereu prin extinderea nelimitată a Universului. Adevărata noastră existență este mare şi puternică cu adevărat.
De vreme ce înțelepciunea nelimitată şi puterea Universului sunt în interiorul nostru, putem obține la tot ceea ce aspirăm.

Sau, mai degrabă decât a spune ”obține”, poate fi mai acurat în a spune că lucrurile pe care le căutăm sunt deja prezente în noi.
Dacă ne punem în acord cu ființa noastră interioară, existența lor strălucitoare se va face ea însăşi cunoscută nouă.
Chiar dacă cultivăm funcțiile materiale ale creierului, facem tot felul de invenții şi descoperiri, şi ne exercităm pentru înaintarea culturii materiale, nu se poate compara cu înțelepciunea spirituală care abundă în interiorul nostru.
Umanitatea s-a hipnotizat pe ea însăşi în a crede că, ceea ce percepem pe planul material este realitate. De fapt, oricum, realitatea este găsită în lumea spiritului. Totul ce se manifestă pe sine însăşi în lumea materială este reflecția a ceva din acea lume invizibilă.
Tot ce găseşte expresie în lumea materială a fost gândit şi creat din capacitatea nelimitată a minții.
La rădăcina existenței noastre, cunoaştem tot ce trebuie să cunoaştem. Când boala se întâmplă, cunoaştem cum să o uşurăm. Cunoaştem de ce se întâmplă. Dacă dorim să trăim mai mult, ştim cum să facem astfel. Ştim de asemenea că nu este nici o nevoie pentru noi să păstrăm pentru totdeauna corpul nostru material.
La nivel material, omenirea nu are nevoie să evolueze mai departe.
În lumea noastră interioară, un univers se deschide la nesfârşit, depăşind orice nivel al evoluției materiale. Când ne concentrăm ochiul nostru al minții asupra a ceea ce este necesar, şi ne centrăm concentrarea asupra lui, energia noastră mintală lucrează prin planul material şi cauzează obiectele necesare sau condițiile să fie realizate.

Atleții Olimpici: Exemple în Viață ale Potențialului Nostru Nelimitat

În aceste zile, când vedem faptele performate în diferitele evenimente Olimpice, ne putem uita doar cu ochii ațintiți de uimire.
An de an, timpurile de record devin mai scurte, şi realizările tehnice depăşesc limitele trecute. Oricând mă uit la evenimentele din schi, patinaj, gimnastică sau maraton, de exemplu, sunt profund impresionată să văd atleții străduindu-se să-şi îmbunătățească intervalele sau capacitățile.

Momentul lor de glorie este desigur, cu adevărat spectacular, şi când reflectez la efortul lor de răbdare şi spiritul stoic care i-a adus până la acest punct, simt un mare respect pentru ei. Mulți dintre aceşti atleți sunt încă adolescenți. De cât de multe ori, mă minunez eu, au simțit ei să renunțe la exercițiul lor şi să se bucure împreună cu alții de vârsta lor?

Ia o voință puternică şi un autocontrol extraordinar de a pune înainte atât de mult efort zi după zi pentru atingerea unui scop.

Succesul acestor atleți vine, eu cred, din eforturile lor de a aduce la suprafață din potențialul lor nelimitat. Nu acesta este tipul de efort care se bazează doar pe resurse materiale. Oricât de ajutătoare ar fi piesele diferite ale echipamentului şi aparatului folosit de către ei, acestea nu pot să facă mai mult decât să ofere suport şi asistență.

La capăt, atleții înşişi sunt cei care aduc la suprafață puterea lor nelimitată din interior. Deoarece ei cunosc că doar ei pot să abordeze vastele lor resurse ascunse, ei se antrenează şi se controlează pe ei înşişi, cu mult departe dincolo de standardul normal. Chiar dacă ei nu licărit mai mult decât o mică parte a propriilor lor capacități, eforturile lor îi duc dincolo de limitele curente ale realizării umane.

Aceşti atleți sunt dovada vie a capacității infinite a unei ființe umane. Cu cât mai mult se concentrează asupra a ceea ce este în interiorul lor, cu atât ei mai mult întrec aşteptările noastre. Cu cât mai mult se străduiesc să-şi îmbunătățească performanțele, cu atât mai mult ei se trezesc la abilitățile lor înnăscute. Astfel, mintea lor lucrează în mod inconştient să dezvolte mai departe şi mai departe potențialul lor nelimitat.

Pentru acelaşi motiv, savurez baletul şi opera, şi sunt continuu minunată să fiu martoră a talentului uman înfloritor. De exemplu, când o văd pe Odette în *Lacul Lebedelor*, simt ca şi cum ea cu adevărat ar zbura în mijlocul aerului deasupra scenei. Când balerina s-a trezit la capacitatea ei nelimitată şi este în stare să o folosească, ea poate să stea în echilibru nemişcată pentru un timp puțin mai îndelungat, şi făcând aceasta din nou şi din nou ea treptat creează impresia că ea nu se mişcă deloc. Cine ştie cât de departe poate să înalțe această putere a imaginației creativitatea noastră în viitor!

Vizualizează Sinele Tău Adevărat

În anii recenți, practica ”vizualizării” sau a ”imaginației creative” a devenit larg răspândită. O balerină, de exemplu, se poate vizualiza pe ea însăşi ca pe o lebădă, şi în timp ce dansează, adânc absorbită în a deveni o pasăre alunecând liber de-a lungul cerului, ea comandă o putere de departe mai mare decât noi am fi gândit posibil.
Ceea ce se întâmplă este că atunci când ne concentrăm atent asupra unei imagini, efortul nostru repetat şi antrenamentul fac capacitățile noastre latente să se ridice la suprafață şi să prindă viață.
În timp ce în mod inconştient ne acordăm pe noi înşine la capacitățile noastre, puterea noastră este adusă sporită la suprafață.
În multe domenii, această putere interioară este expusă mai mult şi mai mult. De vreme ce aceasta este o etapă în evoluția mintală a omenirii, îmi aduce mare fericire să văd aceasta.
Efectele imaginației creative sunt de departe mai mari decât noi realizăm.
Când ne concentrăm în întregime, ea ne aduce relaxare psihologică, şi din acea stare de relaxare vine să curgă prin noi putere nouă.
Când adunăm împreună toată energia difuzată pe care am risipit-o în direcții diferite, şi o concentrăm într-un singur punct, puterea ei se intensifică şi creşte în volum.
Drept rezultat, noi putem în mod firesc manifesta mult mai multă putere decât astfel am fi avut.
Chiar dacă ei nu ştiu că înțelepciunea nelimitată şi capacitatea Universului sunt inerente în fiecare ființă umană, artiştii şi atleții cheamă la iveală această extraordinară putere şi creativitate.
Doar gândiți-vă, atunci, la enormul efect ce va fi obținut când noi practicăm imaginația creativă bazată pe cunoaşterea divinității noastre!
Cât de minunat este să vizualizezi adevăratul tău Sine, deținând toate calitățile infinite ale Universului. De vreme ce adevăratul tău Sine nu are ego material, nu este nimic altceva decât dragoste infinită, înțelepciune infinită şi viața infinită însăşi.
El continuă să emită dragoste şi viață familiei tale, oamenilor din jurul tău, omenirii şi către tot în natură, acum şi întotdeauna.

-73-

Manifestă-ți Divinitatea

Fiecare din noi creăm o imagine a nouă înşine, o imagine care nu este la înălțimea divinității noastre.
Este extrem de important pentru noi să actualizăm propria noastră imagine a sinelui până ce ea coincide cu realitatea; că ființele umane sunt în mod esențial una şi aceleaşi ca şi Dumnezeu.
Doar gândindu-ne şi vizualizând propria noastră divinitate, putem experimenta schimbări remarcabile în viețile noastre.
Dacă am adăpostit o aversiune față de soții noştri, vom găsi că aversiunea noastră s-a micşorat. Dacă am fost înfuriați de către copii noştri, vom găsi că emoțiile noastre au fost liniştite.
Dacă am fost îngrijorați asupra problemelor noastre de la locurile de muncă, vom găsi că acele probleme s-au evaporat. Ne vom găsi în stare să iertăm totul cu un sentiment de dragoste şi apreciere.
Dacă găseşti că e dificil să pătrunzi adevărul divinității tale, aş sugera să începi prin a te vizualiza pe tine însuți ca pe unul format în imaginea lui Dumnezeu. Prima dată între toate, doar presupune cum ar fi să fii unul cu Dumnezeu.
Ai putea gândi de exemplu: ”Dacă aş fi Dumnezeu, nu aş face lucrurile astfel. Dacă aş fi Dumnezeu, aş purifica toate gândurile negative, unul după celălalt. Nu m-aş blama pe mine însumi pentru nimic. Aş radia bucurie tot timpul. Inima mea ar fi umplută de dragoste abundentă, entuziasm şi vitalitate.”
Practicând să imaginezi ce ar face Sinele tău adevărat, se va transforma într-un obicei. Asemenea gânduri vor purifica subconştientul tău, şi treptat, mintea ta va fi transformată.
În timp ce conştiința ta se umple cu lumină, vei atinge punctul unde poți recunoaşte identitatea ta adevărată - unitatea ta cu Dumnezeu.
După aceasta, poți înainta la pasul următor. Poți lăsa divinitatea ta să se manifeste în gândurile tale zilnice, cuvinte şi fapte.
Cu alte cuvinte,vei gândi, vorbi şi acționa aşa cum Dumnezeu face.
Spre a asista acest proces, mereu să-ți reaminteşti că tu eşti aşa cum Dumnezeu este.

Încearcă repetându-ți următoarele cuvinte din nou şi din nou:
Sunt aşa cum Dumnezeu este.
Cuvintele pe care le rostesc sunt cuvintele lui Dumnezeu; gândurile pe care le emit sunt gândurile lui dumnezeu; acțiunile pe care le înfăptuiesc sunt acțiunile lui Dumnezeu. Cuvintele, gândurile şi acțiunile lui Dumnezeu se revarsă abundent cu dragoste infinită, înțelepciune infinită, bucurie infinită, fericire infinită, recunoştință infinită, viață infinită, sănătate infinită, lumină infinită, energie infinită, putere infinită, succes infinit, şi provizie infinită.
Ele nu sunt nimic mai mult, nimic altceva.
De vreme ce eu sunt aşa cum Dumnezeu este, Eu vorbesc Dumnezeu, gândesc Dumnezeu, şi îl pun pe Dumnezeu în acțiune.
Mă luminez şi mă înalț pe mine însumi, revelându-l doar pe Dumnezeu, astfel încât când alții mă văd ei sunt doar în stare să simtă că ei l-au văzut pe Dumnezeu.
Cei ce m-au văzut pe mine l-au văzut pe Dumnezeu. Eu eman lumină şi continuu să radiez suprema, infinita dragoste a lui Dumnezeu către omenire.

De la Cultura Materială la Cultura Spirituală

În viitorul foarte apropiat, omenirea se va trezi la divinitatea ei. Putem face aceasta, deoarece nu există limite la ceea ce putem să facem. Dacă par să existe limitări, acele limitări sunt o iluzie.
De vreme ce viețile noastre radiază din sursa divină a Universului, timpul cu siguranță va veni pentru noi de a demonstra în mod liber puterea ei nelimitată.
Cultura materială a ajuns la zilele ei finale. De acum încolo, noi vom păşi într-o perioadă de dezvoltare mintală şi spirituală.
Ne mutăm rapid într-o eră când, fără această trezire, omenirea nu va fi capabilă să supraviețuiască. Dacă strigătele neliniştite ale omenirii după ajutor trebuie să fie liniştite, trebuie să facem tot ce putem mai bun spre a grăbi trezirea ei.
Altfel, nu va fi alternativă pentru omenire decât să fie trasă în jos în vâltoarea nesfârşită a dorințelor ei orientate material.

Aproape de sfârşitul civilizației materiale, va ajunge şi omenirea oare la un sfârşit? Sau vom avansa spre etapa următoare?
Răspunsul depinde de fiecare dintre noi.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 7

ASCULTĂ DE INIMA TA SĂNĂTOASĂ

Oamenii sănătoşi cu adevărat nu se gândesc la boală.
Deoarece ei sunt sănătoşi, ei nu simt deloc nelinişte în privinţa bolii.
Ei pot să dea tot ce e mai bun din ei de-a lungul zilei, şi să se uite entuziasmaţi înainte la lucrul pe care îl vor împlini ziua următoare.
Fără a se gândi măcar asupra ei, ei au încredere în sănătatea lor.
Dacă cineva aproape lor devine bolnav, ei simt compasiune adâncă pentru persoană, şi încearcă să ajute în orice mod pot.
Totuşi ei sunt în stare să gândească despre acea boală ca fiind în întregime fără legătură cu ei înşişi. Gândul că ei înşişi ar putea deveni bolnavi nu le încrucişează niciodată mintea. Chiar dacă ei intră în contact cu oameni în etapele finale ale bolii, minţile lor nu sunt niciodată tulburate de nelinişte sau frică. E ca şi cum un perete invizibil ar sta între ei şi boală.
Deşi boala e la vânătoare în întreaga lume, dacă eşti sănătos cu adevărat niciodată nu vei fi influenţat de acele vibraţii nesănătoase. Vei vedea mereu boala ca pe ceva de cealaltă parte a peretelui, fără legătură cu tine.
De ce atât de mulţi oameni arată un puternic interes în boală?
Aceasta este pentru că ei şi-au pierdut încrederea în propria lor sănătate perfectă. Odată ce permiţi neliniştii asupra bolii să penetreze inima ta, ataşându-te pe tine însuţi de gândul bolii, înseamnă că pierzi credinţa în sănătatea ta. Oamenii care gândesc despre ei ca fiind sănătoşi niciodată nu se tem de boală - exact pentru aceasta ei au o sănătate bună. Momentul în care începi să te îngrijorezi în privinţa bolii, sănătatea ta începe să se deterioreze. Faptul că eşti absorbit în a construi apărătoare împotriva bolii demonstrează că neliniştea şi frica s-au furişat în mintea ta. Oamenii sănătoşi cu adevărat nu au frică de boală deloc. Deşi societatea zilei de astăzi este inundată cu informaţie asupra bolii, niciodată nu îi distrage sau le capturează interesul.
Ei continuă pur şi simplu să meargă pe propria lor cale naturală.

Transformând Oameni Sănătoşi în Bolnavi

De ce atât de mulți oameni şi-au pierdut credința în sănătatea naturală a ființei lor interioare? Cu avansul culturii materiale şi a civilizației, ființele umane au pierdut urma întregului şi completului lor sine spiritual. În timp ce mai mulți şi mai mulți oameni au ajuns să se îndoiască de propria lor sănătate perfectă, s-a avut nevoie de mai mulți şi mai mulți doctori, mai multe şi mai multe facilități medicale au apărut peste tot, şi s-au cerut mai multe şi mai multe produse farmaceutice.
Cine este responsabil pentru aceasta?
Cei responsabili sunt cei care şi-au pierdut încrederea în sănătatea lor. Dacă acest ciclu continuă, ne putem aştepta ca mai multe şi mai multe noi tipuri de tratament medical să fie inventate în viitor. Şi în timp ce mai mulți şi mai mulți doctori şi mai multe şi mai multe medicamente apar, ele vor transforma mai mulți şi mai mulți oameni sănătoşi în oameni bolnavi. Când li se prezintă un continuu potop de informație asupra bolii, chiar şi o persoană robustă poate începe să se simtă nesigură. Informație nouă asupra bolii este continuu furnizată oamenilor perfect sănătoşi; şi de vreme ce acei oameni se uită asupra informației noi ca fiind cea mai înaltă formă a înțelepciunii, inimile lor sunt teritoriu deschis pentru nelinişte.
Alimentate de credința oamenilor în ele, boala şi produsele indicate să trateze boala şi-au luat propria autoritate.
Ele mărşăluiesc acum cu îndrăzneală prin lumea oamenilor sănătoşi. Boala, odată limitată la cealaltă parte a ”peretelui” acum a trecut prin acel perete. Influența ei s-a răspândit asupra oamenilor care obişnuiau să aibă încredere în sănătatea lor.
Peretele s-a dărâmat, şi oamenii sănătoşi s-au găsit pe ei înşişi prinşi în boală. În timp ce trăieşte în lumea prezentei zile a culturii materiale, virtual oricine experimentează un anumit grad de temere asupra bolii, fie mare sau mică. La rădăcina existenței lor, toate ființele umane trăiesc în mod firesc în sănătate perfectă. Dar oamenii de astăzi au pierdut întreaga amintire a acestui lucru.

Cum Gândeşte o Persoană Sănătoasă?

Oamenii astăzi au uitat cum gândeşte o persoană sănătoasă.
O persoană sănătoasă cu adevărat gândeşte în mod natural gânduri luminoase tot timpul. O persoană cu adevărat sănătoasă vorbeşte doar cuvinte care emit unde de lumină strălucitoare. De vreme ce mințile lor emană sănătate perfectă, asemenea oameni nu acceptă niciodată cuvinte negative, nici nu au nevoie să le folosească. Chiar dacă, de cealaltă parte a peretelui, sunt oameni nesănătoşi, sau oameni cu gânduri şi acțiuni negative, cei ce trăiesc de această parte a peretelui rămân total neafectați. Ei fără încetare creează gânduri sănătoase şi acțiuni cu libertate perfectă.
Când inima ta e sănătoasă, totul în legătură cu tine este frumos, iubitor, vesel şi armonios. Lumină strălucitoare umple mintea ta şi inundă dinspre tine. Fără a face vreun efort particular, tu în mod natural emani recunoştință spre tot ce susține viața ta şi te ajută să trăieşti.
Oamenii cu inimi sănătoase niciodată nu simt ură sau gelozie față de ceilalți. Ei niciodată nu blestemă, dăunează sau ridiculizează pe ceilalți. Ei nu pot. Ei nu pot nici măcar imagina a face asemenea lucruri, deoarece asemenea cuvinte şi acțiuni sunt posibile doar pentru oamenii cu inimi bolnave. Odată ce te afli că găseşti plăcere în eşecul altuia, dorind nenorocul altuia sau invidiind succesul altuia, e un semn că inima ta nu mai este în stare de sănătate perfectă.
Vibrații nesănătoase au început să se furişeze în ea.
Când inima ta este în stare de sănătate perfectă, tu spui şi faci lucruri în mod natural care reflectă gândurile tale luminoase, sănătoase.
Tu împlineşti lucrul tău cu zel şi îmbucurare, cu noi idei apărând una după cealaltă. Tu simți în mod spontan că nu lucrezi doar pentru tine, dar de asemenea şi pentru ceilalți. De vreme ce te străduieşti pentru beneficiul omenirii, fructele eforturilor tale vor continua să se multiplice. Oamenii cu inimile sănătoase trăiesc în mod spontan, fără pretenție. De cealaltă parte, mulți oameni care s-au imersat în societatea materială au inimile bolnave. Ei se zbat şi se luptă unii împotriva altora, blestemă, urăsc şi ucid pe alții.

Ei, de asemenea, odată au avut inimi perfect sănătoase. Corpurile lor obişnuiau să fie sănătoase de asemenea. Dar cum inimile lor se îndepărtau treptat de sănătatea bună, ei au început în mod conştient să prindă un interes în boala fizică în acelaşi timp.
Când inima ta este sănătoasă, tu doreşti să fii în contact cu natura. Tu tânjeşti să fii una cu natura. Gândurile tale sunt uşoare şi clare. Nu-i poți ajuta iubind pe ceilalți, şi nu poți fi mulțumit până ce nu poți fi grijuliu şi ajutător față de nevoile celorlalți. Trăieşti un stil de viață pozitiv, gândurile tale abundă de speranțe strălucite.
Eviți discordia şi cearta, şi iubeşti pacea. Poți în mod intuitiv simți divinul. De vreme ce tu eşti conştient de divinitatea ta, tu emani gratitudine pentru tot ce te face capabil să trăieşti.

Inima Ta Sănătoasă este Sinele Tău Adevărat

Fără îndoială ai auzit fraza *Ființele umane sunt fii şi fiice ale lui Dumnezeu.* Aceasta este ca şi cum s-ar spune că ființele umane au fost în mod original formate cu inimi sănătoase. În mod esențial, ființele umane nu sunt în mod vast diferite de Dumnezeu, aşa cum majoritatea oamenilor gândesc în mod greşit.
Dacă mențiio inimă sănătoasă, nu există nimic ce să te oprească să pătrunzi adevărul existenței tale. Inima ta sănătoasă este Sinele tău adevărat, un curent de viață curgând din sursa Universului.
Sinele tău adevărat dăruieşte expresie tuturor calităților nelimitate ale Universului: înțelepciune nelimitată, energie nelimitată şi apreciere nelimitată. Tu le exprimi în gând, cuvânt şi acțiune fără cea mai mică reținere sau dificultate.
Sfinții şi înțelepții nu sunt singurii care dăruiesc expresie divinului. Dacă tu ai o inimă sănătoasă, toate vibrațiile gândirii tale sunt formate din lumină şi doar din lumină. Tu înțelegi cine eşti tu cu adevărat, şi viața ta răsună în acord cu legile armonioase ale Universului.
Prezenta noastră situație globală înfățişează o imagine a războiului, luptei, foametei, epidemiilor şi dezastrelor naturale întâmplându-se peste tot. Nu vedem capătul fricii, dezastrului, cruzimii şi răcelii inimii. Toate aceste condiții au fost cauzate când omenirea şi-a pierdut inima ei sănătoasă.

Omenirea e bolnavă la inimă, dar când toți oamenii îşi vor recâştiga sănătatea lor originală, această lume va fi umplută în mod natural cu pace şi armonie. O societate şi o națiune constituită din oameni cu inimi bolnave pot fi doar nefericite, lipsite de armonie şi destructive, dar o societate creată de către oameni cu inimile sănătoase e sigur să reflecte pacea, fericirea şi prosperitatea.
Acelaşi lucru este adevărat şi pentru un individ. Un mod de viață creat de către o persoană cu o inimă bolnavă şi rănită este întunecat şi mizerabil, dar oamenii cu inimi sănătoase construiesc stiluri de viață înfloritoare, abundente de pace şi fericire.
De la început, fiecare membru al umanității a avut o inimă sănătoasă. Tu vezi calitățile luminoase în ceilalți, în natură şi în tot.
Întunericul e lipsit de putere când e confruntat cu lumina - pur şi simplu dispare. Pentru aceasta inima ta sănătoasă nu poate să rețină nimic ce este întunecat şi umbrit. Toate gândurile şi acțiunile tale radiază abundență şi gratitudine. Tu simți bucuria, succesul şi mulțumirea celorlalți aşa cum o simți pe a ta, deoarece tu nu vezi diferență între tine şi ei. Aceasta este pentru că, atunci când tu eşti sănătos cu adevărat, tu simți în mod natural un sentiment al unității cu Universul.
Aceasta este starea naturală a fiecărei ființe umane.
Totuşi, când inima ta este bolnavă, ceea ce este natural nu mai este simțit să fie natural. Totul devine deformat şi contorsionat.
Felul în care vezi şi simți lucrurile şi felul în care comunici cu natura este denaturat.

Adevărul Răsună în Noi

Cum putem păstra inimile noastre sănătoase?
Odată ce inimile noastre sunt îmbolnăvite, cum putem restaura sănătatea lor? Fiecare dintre noi trebuie să asculte atent la adevărul care răsună în interiorul nostru.
Sinele nostru interior ne furnizează constant cu informația exactă de care avem nevoie: adevărul emanând direct de la inima Universului.

Aşa cum păsările migratoare zburând în măreția cerului pot să ajungă exact la destinațiile lor, aşa cum somonii tineri care au fost depuşi prin cursul râului în mare şi în final se reîntorc negreşit în acelaşi râu, toate viețile sunt călăuzite de către Legea Universală.
În timp ce trăiesc împreună în armonie, totul în Marea Natură dăruieşte deplină mulțumire înțelepciunii ei dăruite de către Dumnezeu în acord cu proiectul universal.
Ființele umane, deşi capabile să discearnă tot ce aparține de viață şi moarte, sunt neatente la înțelepciunea lor nelimitată, divină.
Ele ignoră directivele sinelui lor interior şi duc existențe lipsite de scop, disperate, nepătrunzând nici măcar lucrul primar despre viață şi moarte. Deşi mulți oameni trăiesc viețile lor în toată seriozitatea, ei nu înțeleg aproape nimic despre ei înşişi. În ciuda dorinței lor serioase de a trăi în dragoste, fericire şi pace, ei se rănesc adânc pe ei înşişi şi pe ceilalți. Ei înşişi spun că ei nu doresc să blesteme, să rănească, să lupte împotriva celorlalți sau să omoare, totuşi ei fac acele lucruri în ciuda lor însăşi.
De ce se întâmplă aceasta? Este pentru că lumea însăşi este bolnavă? Sau pentru că fiecare inimă umană este afectată?
O inimă nesănătoasă poate produce doar cuvinte şi acțiuni nesănătoase. Oricât ai putea încerca, oricât ai putea îndura, o inimă nesănătoasă niciodată nu poate purta un fruct sănătos.
Eforturile tale niciodată nu pot să străbate solul.
Primul lucru pe care fiecare dintre noi trebuie să-l facă este să redescopere propria noastră inimă sănătoasă.
Trebuie să ne reamintim ceea ce am pierdut odată din vedere - ceea ce există încă adânc în interiorul nostru.

Ascultă Doar de Inima Ta Sănătoasă

Observă-te îndeaproape. Aminteşte-ți un timp când respirai de o sănătate ireproşabilă. Concentrează-te asupra Sinelui tău adevărat. Ascultă-i vocea. Nu ignora vocea divină care răsună în interior. Pune-te în acord cu ea. Crede în tine însăți. Ascultă la strigătul care răsună din adâncurile din adâncimile sufletului tău.

Acea voce a adevărului este răsunetul inimii tale sănătoase. Împreună cu sursa Universului, ea emite vibrațiile adevărului spre tine.
Să nu fii rătăcit de către strigătele gândurilor egocentrice care te asaltează. Pot auzi încă acele voci disperate strigând în afară pentru fericire, dorind să scape de suferință.
Pot auzi vocile care strigă: *Îl urăsc!...Mă chinuieşte!...Îi urez ghinion!...Cât de mult îmi ador copilul!...Nu pot suporta să-l văd astfel!...Inima mă doare, ce pot să fac?...Abia pot să respir!...Ia deoparte chinul meu!...Ia deoparte boala mea!...Aş vrea să fiu în locul lui!...Vreau o casă!...Vreau bani!...Vreau să fiu preşedinte!...Vreau să fiu în Consiliul Director!...Vreau să fiu celebru!...Vreau să fiu respectat!...Vreau să fiu salvat de suferință şi teroarea bolii!*
Acestea sunt strigătele şi pretextele pe care continui să le emiți în inima ta. Totuşi niciuna din ele nu vine din Sinele tău adevărat - nu te prosti să gândeşti că ele o fac. Ele sunt vocile iluzorii ale undelor gândurilor tale, revenind spre tine acum din lumi trecute.
Ele se reîntorc spre tine de unde ele s-au ascuns - dintre straturile vibrațiilor gândurilor încărcate în subconştientul minții tale.
Ele apar acum, în momentul în care sunt înțelese să pălească şi să dispară.
Acele vibrații discordante au fost produse de către o inimă bolnavă. Nu asculta lor. Ele te vor trage doar în jos.
Lasă-le să se ofilească, aşa cum e de înțeles să facă.
Observi o altă voce, răsunând cu claritate şi prospețime din cele mai profunde adâncimi ale ființei tale?
Vibrațiile ei curg înspre tine din toate timpurile, purtând înțelepciunea Sinelui tău adevărat.
Fiecare membru al omenirii, indiferent cine este, are această înțelepciune inepuizabilă curgând în interior, răsunând fără inhibiție.
Dacă noi examinăm calm şi conştient inimile noastre dintr-o nouă perspectivă, ne putem trezi la acea rezonanță fină, emanând dintr-un loc cu mult departe contra curentului decât vocile dorințelor noastre.
O putem simți curgând înainte, vibrând cu energia-vieții, abundentă cu tot ceea ce este infinit.

-83-

Sinele Tău Sănătos Poate Să Prindă Viață

Când ascultăm de vocea inimii noastre sănătoase, vom fi aprovizionați cu o înțelepciune depășind de departe munții cunoașterii pe care i-am acumulat atât de anevoios, chiar cu prețul somnului nostru.
Absoluta înțelepciune a inimii noastre sănătoase deține informație din orice domeniu imaginabil: fie politică, religie, medicină, educație, sport sau orice altceva, sinele nostru adevărat deține toată inteligența de care au ființele umane. Cât de trist este că nimeni nu ascultă această adâncă, înțelepciune interioară! Nimănui nu-i pasă de aceasta.
Nu este nici măcar o persoană care este conştientă cu adevărat de infinita, divina dragoste strălucind în interiorul lor.
Nu este nimeni care s-a trezit pe deplin la strălucirea absolutei iertări care radiază din Sinele lor adevărat. Totuşi şi aşa, vibrațiile luminoase ale Sinelui adevărat continuă să se ridice, neoprindu-se pentru nici o clipă. Vocile minții tale de suprafață şi vocile subconştientului tău sunt vocile dorinței. Niciodată nu te opri la ele. Niciodată nu gândi că ele vin din Sinele tău adevărat.
Aceasta a fost greșeala ta, nu-i aşa? Ai confundat vocea lăcomiei cu vocea adevărului. De atunci, nu a mai fost capăt suferinței tale, nici uşurare a necazului tău, nici remediu pentru boala ta.
Vei merge pe acest drum pentru totdeauna, trăind ca şi o păpuşă poftelor tale subconştiente - chiar în timp ce inima ta sănătoasă continuă să te cheme şi să ți se reveleze cu iertare nelimitată?
Odată ce te pui în acord cu inima ta sănătoasă, vei remarca lucruri pe care nu le-ai remarcat niciodată înainte. Probleme care te-au copleşit mereu, oricât de greu te-ai fi luptat cu ele, vor fi rezolvate brusc de către inima ta sănătoasă. Vocea inimii tale sănătoase îți aduce idei miraculoase care pot fi realizate într-un minut.
De vreme ce răsună direct din legea universală a armoniei, inima ta sănătoasă poate transforma prezentul tău mod de a trăi.
O inimă bolnavă poate crea doar un mod de viață bolnav, dar o inimă sănătoasă dă naştere unei vieți sănătoase şi unei lumi sănătoase.
O viață sănătoasă reflectă intenția divinului, aşa cum este.
Ea aduce originala noastră, imagine divină, nedeformată, în această lume pământească.

Până acum, ai fost preocupat doar de ce puteau ceilalți să-ți dăruiască. Aceasta este doar natural pentru o inimă bolnavă.
Tu ai dorit dragoste, gratitudine şi iertare de la soțul tău, soția ta sau copii tăi. Tu ai dorit laudă şi respect din partea celorlalți.
Pentru aceasta a chemat vocea subconştientului tău.
Acele dorințe s-au manifestat pe ele însăşi în cuvintele tale şi comportamentul tău. De acum încolo, totuşi, vei simți o rezonanță total diferită venind din inima ta sănătoasă.
Vei simți că îți va plăcea să ierți persoana care îți părea atât de potrivnică. Plăcerea pe care o ai în ghinionul celorlalți va păli şi va dispărea. Vei descoperi că te transformi în cineva care se poate ruga pentru fericirea celorlalți cu întreaga ta inimă.
Acolo unde te-ai obişnuit doar să cauți dragostea din partea celorlalți, vei găsi acum o dorință să îi iubeşti pe ceilalți înflorind în interiorul tău.
Până acum, partea ta negativă şi a celorlalți mereu ți-a capturat atenția. În timp ce acest vechi obicei dispare, te vei afla remarcând partea bună a oamenilor. Calitățile lor luminoase vor sări în vedere, şi vei fi capabil să discerni perfecțiunea în ei.
În timp ce asculți atent la inima ta sănătoasă, sinele tău sănătos înnăscut se va trezi din nou la viață. Chiar dacă boala ar vizita corpul tău, tu vei deveni în mod firesc conştient de calea spre a o vindeca.

Dăruieşte Mulțumiri Corpului Tău

Aşează-te drept, purifică-ți mintea, şi roagă-te pentru fericirea omenirii. Întoarce-ți atent gândurile tale spre infinit: dragoste infinită, armonie infinită, potențial infinit şi viață infinită.
Oferă-ți aprecierea spre tot ce este în natură şi susține viața ta: marea, pământul, munții, mâncarea, apa, viața vegetală, animalele, mineralele, aerul, soarele şi fenomenele cereşti.[7]
Reflectă adânc asupra adevărului tău interior - divinitatea ta.
În final, mulțumeşte fiecărei părți a corpului tău fizic.
Oferă recunoştința ta din toată inima ta inimii tale, sângelui tău şi tuturor funcțiilor corporale. Mulțumeşte organelor tale interne şi externe şi fiecărei celule a corpului tău.

Aplică palmele mâinilor tale în locurile care sunt acum bolnave, în timp ce le trimiți adâncă recunoştință.
În timp ce faci aceasta, ai putea găsi că grija şi frica continuă să se curgă afară din inima ta. Chiar şi aşa, ar trebui să continui să lauzi şi să-i mulțumeşti corpului tău. Trebuie să te examinezi îndeaproape spre a vedea cine va fi învingătoare: vocea subconştientului tău sau vocea inimii tale sănătoase.
Trebuie să dăruieşti victoria inimii tale sănătoase. Dacă te laşi pe tine însuți învins de către vocea subconştientului tău, nu vei înțelege niciodată înțelesul bolii tale. Conținuturile subconştientului tău sunt nimic mai mult decât vibrațiile întârziate ale gândurilor şi acțiunilor tale trecute. Odată ce o parte din ele au ieşit la suprafață şi au dispărut, nu se vor reîntoarce la tine. Drept rezultat, lucrurile cu siguranță se vor îmbunătăți. Ceea ce trebuie să faci este să laşi acele înregistrări subconştiente să dispară cât de repede este posibil. Niciodată nu lăsa inima ta să fie încătuşată de către boala care se revelează acum, în momentul plecării deoparte. Nu te ataşa de ea şi nu te teme de ea. Las-o să plece, în mod natural.
Oricât de necruțătoare durerea, oricât de aspră neliniştea, nu lăsa să îți cucerească inima. Durerea şi neliniştea ta, ele însele, sunt evidența că greşelile tale trecute încearcă să se şteargă pe ele însăşi.
Dacă nu prin durere, ele nu ar avea mijloace să te părăsească.
Fii recunoscător că ele se evacuează pe ele însele în afara sistemului tău. Fii cu adevărat recunoscător pentru această oportunitate de a compensa pentru datoriile pe care le-ai acumulat în lumile trecute.
Continuă să-ți umpli gândurile cu speranță şi recunoştință spre corpul tău. Când faci aceasta, ar fi bine dacă ai putea minuțios să mulțumeşti fiecărui organ şi funcții, una câte una. Spre a nu avea nici o cauză de a regreta, poți pur şi simplu să gândeşti şi să te rogi: *Mulțumesc vouă, fiecărei celule care compune corpul meu fizic.*
Aceasta este similar cu ceea ce facem atunci când gândim şi ne rugăm: *Fie Pace Pe Pământ.* Acest spirit al rugăciunii te cuprinde nu doar pe tine, dar şi iubita ta familie, prieteni, cunoştințe, şi întregul omenirii.

În acelaşi fel, când mulțumeşti tuturor celulelor corpului tău deodată, tu mulțumeşti tuturor şi fiecăruia dintre sistemele tale interne şi tuturor structurilor tale fizice – de vreme ce toate dintre ele sunt constituite din celulele corpului tău.

Crede în Inima Ta Sănătoasă

În timp ce continui să te pui în acord cu inima ta la origine sănătoasă, vei găsi că multe lucruri îți devin clare – lucruri pe care le-ai uitat, lucruri pe care nu le-ai remarcat, sau nu le-ai înțeles, sau le-ai lăsat celorlalți. Treptat, vei ajunge să le înțelegi prin propria ta putere.
Vei cunoaşte în mod spontan cum ar trebui să răspunzi la situația în care ai fost plasat, fie printr-o presimțire interioară, sau fie printr-o licărire a intuiției venind din inima ta sănătoasă.
Vei cunoaşte, pe contul tău, fie că ar trebui să te recuperezi în pat, sau să-ți păstrezi corpul cald, să bei ceva fierbinte sau rece, sau să laşi ca problema ta să se rezolve cu diareea, şi aşa mai departe.
Fără a fi infestat în continuare cu frica inutilă de boală, vei fi în stare să îi faci față cu calm. (Oamenii în general se tem de vomitat, febră şi diaree, având în vedere faptul că ele sunt modul naturii de a îndepărta elementele otrăvitoare care s-au acumulat în corp. Aceste simptome indică faptul că, oboseala, contaminarea, sau mâncarea şi băutura excesivă au fost îndepărtate şi corpul perfect curățit.)
Cel mai bun lucru dintre toate este de a fi în stare de a identifica boala ta prin propria ta intuiție, şi a cunoaşte cum să o uşurezi pe contul tău propriu. Nu ai nevoie să depinzi de doctori şi medicamente tot timpul. Poți corecta boala pe care tu ai creat-o. La capăt, nimeni altcineva nu poate face aceasta pentru tine. Inima ta sănătoasă poate găsi hotărât modul de a o vindeca.
După ce ai cercetat atent condiția ta, dacă simți că ai nevoie să consulți un medic pentru un diagnostic în ordinea de a manifesta pe deplin puterea ta de vindecare a sinelui, nu ar trebui să eziți să faci astfel. Facilitățile medicale sunt de asemenea manifestările dragostei divine.

Astfel, cu sau fără ajutorul doctorilor şi a medicamentelor, tu eşti în cele din urmă desemnat să te vindeci pe tine însuți cu propria ta putere. Tu eşti cel care a atras boala ta, şi tu eşti de asemenea cel care o va vindeca.
Deşi ceilalți pot oferi călăuzire şi dragoste reînnoitoare, nici o putere în afara ta însăți nu o poate vindeca în întregime.
Dacă tu atingi calmul perfect, vei recunoaşte că tu cunoşti boala ta mai bine decât oricine altcineva. ”Doctorul” care poate vindeca cel mai bine boala ta nu este nimeni altcineva decât tu însuți.
De vreme ce publicul general este deja bolnav la inimă, ei nu au nici cea mai neînsemnată înțelegere a acestui adevăr.
O inimă bolnavă crede doar în doctori. Nu are mijloace de a cunoaşte despre principiile universale. În ceea ce o inimă bolnavă crede este o putere în afara ei însăşi. Prima dată şi cel mai mult, o inimă bolnavă nu crede în ea însăşi. Probabil pentru aceasta inima ta este afectată prima dată. Nu vei încerca să crezi în puterea ta, puțin câte puțin?
Te rog crede în energia vieții nelimitată care curge în interiorul tău tot timpul. Crede în Sinele tău adevărat.
Crede în inima ta la origine sănătoasă. Reaşeaz-o la locul ce i se cuvine, pe cât de curând posibil. Cu siguranță poți să o faci.
Nimic nu este mai minunat decât a crede în tine însăți.
Tot ce este în Univers este în tine. Doar când cunoşti aceasta îți poți trăi viața cu deplină încredere. Acesta este adevărul absolut: ființa ta interioară este una şi aceeaşi ca şi Dumnezeu.
Când conştiința ta a ajuns acest punct, vei găsi că toată discordia a dispărut din inima ta. Vei cunoaşte că doar divinitatea există.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 8

DEZVOLTĂ PUTEREA TA DE OBSERVAȚIE

Când te uiți la familia ta şi la oamenii din jurul tău, ce vezi?
Îi vezi drept oameni străluciți, minunați? Sau le vezi greşelile şi imperfecțiunile?
Când ne concentrăm asupra deficiențelor oamenilor ne pune într-o dispoziție neplăcută. Ne găsim constant devenind iritați sau supărați. Uneori ne ieşim complet din fire. De ce continuă aceasta să ni se întâmple?
Când ne uităm la cei care ne sunt aproape, şi de asemenea la ceilalți oameni, tindem să vedem aspectul lor imperfect. Şi pentru că avem obiceiul să ne uităm la imperfecțiunile lor, imperfecțiunile lor sunt singurele lucruri care vin în perspectivă. Aceasta înseamnă că puterea noastră de observație este deteriorată - incompletă.
Oamenii care ştiu despre adevărata identitate a unei ființe umane constant percep întreaga şi completa persoană care trăieşte în interior. Ei văd pe fiecare ca pe o reflecție a lui Dumnezeu - un copil al lui Dumnezeu. Sau dacă ei nu *văd* realmente acea imagine a unei persoane, ei *încearcă* să o vadă. Ei fac aceasta în afara obiceiului. Ei mereu se străduiesc să vadă natura interioară, divină a fiecăruia. Puterile lor de percepție sunt îndreptate spre ceea ce este perfect sau complet. Fiecare ființă umană este o extindere a lui Dumnezeu, un vehicul al lui Dumnezeu. Indiferent cât de rea ar părea o persoană la suprafață, el sau ea este un vehicul al lui Dumnezeu. Fiecare ființă umană este în mod natural şi continuu dăruind expresie lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce înseamnă a trăi.
Dar la un anumit punct în timp, noi ființele umane ne-am oprit în încercarea de a vedea adevărata persoană, care dăruieşte expresie lui Dumnezeu. Noi am devenit destul de captivate de către acea parte care ne-a purtat deoparte de Dumnezeu. Treptat, atenția noastră s-a îndreptat spre acea parte imperfectă, şi ne-am pierdut puterea noastră originală de observație.

-89-

Puterea de a Distinge Adevărul de Falsitate

Atâta vreme cât duci lipsă de puterea de a observa natura adevărată, divină a fiecărei persoane care se exprimă constant pe ea însăşi din interior, tu vei fi mereu în acord cu ceea ce este defect sau imperfect. Drept rezultat, imagini defecte sau imperfecte vor continua să apară în fața ta. Când tu percepi acele imagini imperfecte, te vei simți nemulțumit, rănit sau supărat. Dar discordia care acum există în fața ta nu este în interiorul obiectului. Este în interiorul subiectului: propriul tău ego. Singura cauză se trage din propria ta lipsă de pătrundere în substanța adevărată a lucrurilor. Acest Univers, această planetă pământ şi toate fiinţele vii sunt întrupări ale lui Dumnezeu - expresii ale lui Dumnezeu. Aici, acolo, şi peste tot, Dumnezeu respiră, înţelepciunea lui Dumnezeu sălăşluieşte în toate. Dacă poți simți aceasta, înseamnă că tu foloseşti adevărata ta putere de observație.
Tu ai puterea de a distinge adevărul de falsitate. Puterea ta de observație este mereu testată. În toate timpurile, prin toate şi fiecare imagine sau întâmplare care ia formă în jurul tău, este testată. Când eşti acasă, sau când te plimbi de-a lungul străzii, tot felul de lucruri neabătut sar în vedere. În momentul când ele vin în vedere, tu distingi între ele şi faci alegeri. Ceea ce instantaneu selectează anumite lucruri şi le respinge pe celelalte este puterea ta de observație. Oamenii care sunt echipați cu deplina lor putere de observație discern doar acele manifestări care au adevărată substanță. Ei nu iau cunoaştere de lucruri care sunt fără substanță adevărată. Ei le aruncă imediat, fără a-şi aținti atenția lor asupra lor. Şi chiar dacă anumite din acele lucruri vin în vedere, ele nu penetrează mintea lor. Acest proces este dus la bun sfârşit în mod firesc de la un moment la celălalt.
Sunt atât de multe evenimente şi imagini întâmplându-se în fața noastră încât dacă le-am lăsa pe toate să invadeze mințile noastre, am fi incapabili să facem ceva. Pentru aceasta noi acceptăm unele şi respingem altele. De obicei, acest proces de acceptare sau respingere ia loc în mod inconştient. Dacă fi am făcut-o în mod conştient, nervii noştri ar fi uzați până la deteriorare şi nu am fi capabili să facem lucrul nostru sau să ne trăim viețile. Trupurile noastre nu ar face față încordării, nici măcar pentru o zi.

Şi astfel, cu puterea noastră de observație, noi trecem natural şi inconştient prin acest proces de selecție.

Alegând Fericirea sau Nefericirea

Puterea noastră de observație este ceea ce îndreaptă viața noastră spre fericire sau nefericire. De vreme ce ei au pierdut ochiul lor pentru a discerne perfecțiunea, oamenii cu puteri deteriorate de observație pot vedea doar imagini defecte, fragmentate. Şi când noi percepem imagini, condiții, atitudini sau comportamente imperfecte, nu e probabil să se simțim bine sau fericiți.
În mod original, totuşi, o ființă umană are totale şi complete puteri de observație. Orice ființă umană poate să distingă clar ceea ce este perfect şi armonios de ceea ce este imperfect şi discordant.
Putem cu toții să judecăm clar şi firesc dacă gândurile, atitudinile şi acțiunile noastre sunt consistente cu legile imuabile ale Universului.
În starea ei originală, mintea adevărată a unei persoane este perfect armonizată. Dacă venim în contact cu ceva discordant, vom avea un sentiment de reacție. Astfel sunt ființele umane făcute. Vom respinge în mod spontan şi ne vom întoarce de la ce este discordant.
Pentru ca mintea noastră să fie în discordie înseamnă că nu urmăm legile Universului.
Aceasta prin ea însăşi este o probă că suntem în afara armoniei cu principiile Universale ale ordinii mari, naturale.
O persoană armonioasă cu adevărat este în acord cu tot din Univers şi ştie că trăim pentru că primim în mod constant viață de la Univers.
Acest tip de persoană este conştientă de o calitate nelimitată, nemăsurabilă care curge prin tot şi există în toate.
De la început, este în natura înnăscută a unei ființe umane să fie în acord cu această calitate infinită.
Aceasta este pentru că o ființă umană este un copil al lui Dumnezeu şi are natura lui dumnezeu. Fiecare ființă umană reflectă continuu imaginea lui Dumnezeu şi dăruieşte expresie lui Dumnezeu.
Pentru aceasta noi trebuie să ne uităm la adevărata, substanță interioară a celorlalți oameni, care este întreagă şi completă şi în mod continuu dăruieşte expresie lui Dumnezeu.

Niciodată nu trebuie să ne întoarcem ochii spre partea care arată imperfecțiune. Când ne uităm doar la substanța adevărată a oamenilor, adevăratele noastre puteri de observație sunt folosite. Chiar dacă cuvintele şi acțiunile soților, nevestelor, copiilor sau a oamenilor din jurul nostru s-ar putea să nu fie reflecții ale lui Dumnezeu, când folosim puterile noastre de observație adecvate, putem discerne divinitatea ascunsă dedesubtul suprafeței.
La un anumit punct, totuşi, noi am uitat abilitatea noastră de a vedea sinele întreg şi complet în fiecare persoană. Inimile noastre au fost ajunse din urmă de către greşelile, urâciunea, deficiențele şi discordia care au apărut din exterior. Am pierdut destul de mult urma puterii noastre de a vedea figura strălucitoare care trăieşte în interior.
La suprafața apei, apare o bucată de gheață.
Dedesubtul ei se află un aisberg gigantic, scânteind cu mister.
Dar noi credem doar în bucata care apare la suprafață, şi nu putem vedea adevărata, minunata formă care se deschide dedesubtul ei.
Suntem convinşi în mod greşit că mica, porțiune de suprafață este tot ceea ce este acolo.
Când ne uităm la o ființă umană, trebuie să ne uităm la întreaga existență, nu doar la ce apare la suprafață.
Trebuie să fim atenți la adevărata existență care este ascunsă de la vedere, şi să continuăm să încercăm să o vedem.
Fiecare ființă umană, fără excepție, dăruieşte expresie lui Dumnezeu.
În măsura în care tu dai expresie lui Dumnezeu, tu vei fi hotărât în stare să-l descoperi pe Dumnezeu în alți oameni.

Să Vezi Perfecțiunea în Cealaltă Persoană

În ordinea de a discerne imaginea lui Dumnezeu în alții, noi înşine trebuie să dăm expresie lui Dumnezeu. O ființă umană este, în mod original, un mijloc de a-l exprima pe Dumnezeu. Când dăruim expresie lui Dumnezeu, noi reflectăm originala, adevărata noastră imagine. Deşi tu şi cealaltă persoană sunt ființe umane tovarăşe care continuă să dăruiască expresie lui Dumnezeu, undeva de-a lungul drumului fiecare pierdeți abilitatea de a percepe imaginile divinității.

Pentru aceasta suferința voastră, tristețea voastră şi nenorocul nu au ajuns încă la un capăt.
Când vezi soțul tău, soția ta, copii tăi sau oamenii din jurul tău, de ce nu încerci să discerni persoana interioară care dăruieşte expresie lui Dumnezeu?
De ce ochii tăi se mişcă doar asupra părții neadevărate?
Dacă prezenta ta stare mintală este de nesuportat amară şi dureroasă, care este cauza ei? Ar putea fi că, cealaltă persoană este incapabilă să-ți dăruiască lucrurile pe care tu însuți le cauți?
Dacă e aşa, de ce tu cauți acele lucruri la cealaltă persoană?
Nu tu eşti cel care creează lucrurile pe care le doreşti?
Oricât le vei căuta la cealaltă persoană, ele vor fi de neatins.
Ele nu sunt ceva să fie cerute de la o altă persoană, şi ele cu siguranță nu pot fi atinse obligând cealaltă persoană să ți le dăruiască.
Ai căutat dragoste, bucurie, succes, prosperitate, sănătate, talent şi bogății de la altă persoană? Ai gândit că altcineva îți va furniza aceste lucruri? Când cealaltă persoană a fost incapabilă să facă astfel, te-ai simțit supărat şi plin de resentimente? Ai mormăit şi te-ai plâns?
Ai fost critic asupra caracterului, personalității şi abilităților persoanei? Când speranțele, visele şi idealurile tale au plecat neîmplinite, ai spus că era greşeala altcuiva? Ai împins deoparte responsabilitatea de la tine? Tu spui că dezamăgirea ta s-a întâmplat deoarece te-ai măritat cu persoana nepotrivită, sau pentru că, copilul tău a rezultat nesatisfăcător, sau pentru că şeful tău i-a judecat greşit pe oameni? Spunând aceste lucruri, slobozeşti indignarea ta depreciind pe cei din jurul tău? Dacă cauți fericirea prin căsătorie, nu aştepta ca fericirea ta să fie oferită de către partenerul tău de căsătorie. Durerea şi nemulțumirea ta doar vor creşte în proporție cu aşteptările tale. De ce aceasta? Aceasta este pentru că partenerul tău nu are nici datoria nici dreptul să-ți aducă fericirea. Partenerul tău are viața lui sau a ei de trăit. Fericirea *ta* va fi mereu construită prin puterea ta însăți. Nici partenerul tău nici copii nu au nici o obligație deloc să satisfacă aşteptările tale sau să-ți împlinească speranțele şi visele. Totuşi când aşteptările lor sunt neîmplinite de către ceilalți, oamenii se descriu pe ei înşişi ca fiind trişti şi nenorocoşi.

Ei spun că viețile lor sunt întunecate. Dar nefericirea lor nu este greşeala partenerilor lor sau a oamenilor din jurul lor – este doar că ei în prezent duc lipsă de perspicacitatea de a discerne natura interioară, divină a acelor oameni.
Când vezi întregimea şi perfecțiunea în cealaltă persoană, când simți că Dumnezeu este reflectat acolo, când tu îi binecuvântezi şi îi lauzi pentru aceasta, calitățile minunate ale ambelor părți vor fi aduse la suprafață. Aceasta, este cu siguranță, ceea ce face o căsătorie adevărată: a recunoaşte adevărata, întreaga persoană care există spiritual în partenerul tău. Este de a înălța unul pe celălalt şi de a lăsa să treacă prin amândoi, reciproc calitățile luminoase ale fiecăruia.

Topit în Lungimea de Undă Divină

Gândeşte-te la o persoană pe care o consideri fericită. Ar părea ca şi cum fiecare dorință a ei ar fi acordată de către oamenii din jurul ei. Poate tu crezi că aceasta este ceea ce o face fericită şi mulțumită.
La suprafață, ar părea astfel fiecăruia, dar nu aceasta este realitatea. Unei persoane fericite cu adevărat nu îi este dată fericirea sau succesul de către cineva. O persoană care trăieşte în pace şi seninătate nu beneficiază pur şi simplu de condiții care au fost aranjate de către alții. O persoană care este înconjurată de către oameni binevoitori, şi duce o viață luminoasă şi activă, nu este într-o situație care le-a fost oferită lor din exterior. Toate acele lucruri au fost atinse şi create în interiorul inimii lor. Ei au câştigat acele lucruri cu perspicacitatea lor de a discerne adevărul. Oamenii fericiți cu adevărat şi-au manifestat continuu divinitatea lor în viețile lor zilnice. Aceasta îi pune mintal în acord cu ceilalți care au trăit în acelaşi fel. Oamenii fericiți cu adevărat înțeleg clar că Dumnezeu e atotcunoscător şi atotputernic.
Ei sunt de asemenea conştienți că ei sunt copii lui Dumnezeu.
Ei cred că, de vreme ce sunt copii lui Dumnezeu, ei pot manifesta infinita divină înțelepciune şi capacități aşa cum şi Dumnezeu face.
Când oamenii ajung să înțeleagă esența acestei logici, cuvintele şi acțiunile lor se topesc firesc în lungimea de undă a lui Dumnezeu.

Deoarece ei sunt mereu atenți la binecuvântarea infinită a lui Dumnezeu, la infinita înflorire şi succesul infinit, ei aduc infinita energie a lui Dumnezeu şi puterea spre ei. Ei niciodată nu aşteaptă să aibă speranțele lor şi visele împlinite de către altcineva, sau fericirea lor dăruită lor din exterior. Ei doar se străduiesc atent să aducă la suprafață propriile lor calități interioare.
Noi trebuie fiecare să facem efortul de a exprima propriile noastre calități infinite în cuvintele şi acțiunile noastre. Treptat, aceasta va deveni un obicei. În final, vom deveni conştienți de ființa perfectă şi completă care este înnăscută în noi. Prin mijloacele integrității şi perfecțiunii pe care le emitem, vom obține perspicacitatea de a percepe imaginile întregi şi perfecte ale soților noştri, soțiilor şi copiilor. Când am ajuns la această etapă, toate imaginile pe care le atragem vor fi întregi şi perfecte. Fericirea, succesul, sănătatea şi mereu crescânda abundență vor fi aduse spre noi neîncetat.

Sentimentele Tale Vor Fi Oglindite Înapoi Spre Tine

În timp ce continui să vezi doar integritatea şi perfecțiunea în ceilalți, vei ajunge să îi tratezi adecvat. De exemplu, să spunem că este cineva care tinde să atragă displăcerea altora. El le dă un sentiment neplăcut, şi îi face să se simtă iritați. El este stricat şi intenționat, cu o dorință intensă de a se exprima pe sine însăşi. Totuşi destul de ciudat, când el este cu tine, el nu expune niciuna din aceste trăsături. De ce aceasta? Aceasta este pentru că tu îl vezi într-o lumină întreg diferită de felul cum îl văd ceilalți. Tu vezi doar această parte bună, şi tu îl tratezi conform acesteia. De cealaltă parte, dacă tu mereu ai un sentiment neplăcut de la cineva, sau te simți apăsat, insultat sau tratat greşit, ai face bine să examinezi atent atitudinea ta față de acea persoană. Undeva, trebuie să fie o greşeală în apropierea ta de ei.
Într-un fel, tu i-ai privit cu ostilitate, frică, dispreț sau neîncredere. Dacă nu poți ascunde apăsarea, iritarea sau neîncrederea față de o persoană, sentimentul tău va fi transmis lor. Întotdeauna aminteşte-ți că, ceea ce vezi în cealaltă parte, este o reflecție a propriilor tale gânduri şi sentimente, fie trecute sau prezente. Acele gânduri şi sentimente vor fi oglindite înapoi spre tine.

Imaginează că tu dai ceva deoparte, pe gratis. Tu nu aştepți nimic în schimb. Totuşi deşi tu nu ai dorit, tu mai târziu nu ai avut altă alegere decât să primeşti ceva înapoi.
Dacă dăruieşti, tu vei primi: aceasta este o lege naturală.
Cuvintele şi acțiunile pe care le-ai eliberat vor găsi calea lor înapoi spre tine, şi sentimentele discordante sau imperfecte pe care le-ai trimis în exterior de asemenea vor fi reîntoarse.
Ciclul este completat astfel, urmând legile naturii.
Orice fel de persoană el sau ea ar fi, cealaltă parte într-un fel dăruieşte expresie lui Dumnezeu. Necunoscuți lumii, ei ar putea să îndeplinească acțiuni de caritate şi bunăvoință.
Atâta timp cât trăim în această lume fizică, materială, este extrem de dificil pentru noi să emitem o lumină strălucitoare spre ceilalți tot timpul. Dar şi invers este adevărat. Oricât de rea o persoană ar părea, este imposibil pentru ei să exprime continuu răul, şi doar răul, de la naşterea lor până în ziua morții lor. Chiar şi un răufăcător îi protejează şi îi sprijină pe ceilalți, în calea proprie a unui răufăcător.
Atitudinea ta şi felul în care tu tratezi oamenii le poate îngădui să cheme la iveală divinitatea lor şi să-şi schimbe comportamentul lor la orice măsură. Când felul în care îi tratezi tu pe ceilalți țâşneşte din spiritul dragostei, ei vor răspunde la dragostea pe care tu le-ai arătat-o lor. Oricine ar fi ei, cu siguranță că îi vor răspunde.
Când cineva este amabil cu tine, sau gândeşte amabil despre tine, înseamnă că tu anterior ai arătat acelaşi fel de atitudine sau sentiment față de cineva. Dacă tu arăți dispreț față de cineva, dacă atitudinea ta este autoritară, sau dacă faci haz de ei, mai devreme sau mai târziu, acelaşi fel de atitudine cu siguranță va fi reîntoarsă spre tine.
Uneori va veni de la aceeaşi persoană, şi sunt de asemenea ocazii când va veni de la altcineva.
Oricine şi fiecare, oricine ar fi, dăruieşte continuu expresie lui Dumnezeu. *Viața* însăşi este Dumnezeu. A *trăi* înseamnă pentru fiecare individ de a dărui expresie *vieții* care a fost primită.
Nu poți trăi în numele unei alte persoane şi să dăruieşti expresie *vieții (Dumnezeu)* lor. Nimeni nu poate trăi în numele tău şi să dăruiască expresie *vieții (Dumnezeu)* tale.

Nimeni nu poate învăța pe altcineva cum să dea expresie propriei lor *vieți*, nici nu poate nimeni fi învățat cum să facă aceasta.
Fiecare dintre noi trebuie să ne turnăm toată energia noastră în a dărui expresie propriei noastre *vieți(Dumnezeu)*.
Deoarece am primit viața noastră de la sursa unică, absolută, fiecare dintre noi avem misiunea de a lăsa flacăra ei să ardă strălucitor în această lume.
Acesta este singurul şi unicul nostru scop în viață. Zi de zi, noi trebuie să turnăm toată energia noastră în a exprima divinitatea în cuvânt, gând şi acțiune. Doar când facem aceasta suntem cu adevărat în viață.

Săgețile pe Care le-ai Eliberat Se Vor Reîntoarce spre Tine

Cum răspunzi când partenerul tău, copilul tău şi toți oamenii din jurul tău te confruntă permanent cu supărarea, nemulțumirea, frica, insultele, antagonismul lor şi celelalte emoții neplăcute? Niciodată nu trebuie să îi blamezi sau să fii supărat pe ei.
Lucrul pe care îl ai de făcut este să-ți calmezi gândurile şi să te rogi. Iritarea şi nemulțumirea celeilalte părți a fost inițiată din partea ta. Dacă nu ar fi fost contact între tine şi cealaltă parte, supărarea şi nemulțumirea celeilalte părți niciodată nu ar fi putut fi generată. Când tu şi cealaltă parte ați venit în contact unul cu celălalt, un anumit fel de emoție s-a ridicat în cealaltă persoană.
Dacă, printr-o întâmplare, voi doi nu v-ați fi întâlnit în această ocazie, cealaltă parte nu ar fi experimentat acele emoții neplăcute şi tu nu ai fi fost obligat să le primeşti.
Tu mereu ai tras o săgeată dinainte. Persoana lovită de către săgeată o trimite înapoi, purtând cu ea propriile ei emoții. Aceasta este o lege a lumii tridimensionale, materiale. O săgeată cu vârful otrăvit este întoarsă cu o săgeată cu vârful otrăvit, şi o săgeată de lumină strălucitoare aduce înapoi o săgeată de lumină strălucitoare în schimb.
De aceea, nu trebuie să te îngrijorezi sau să te blamezi pe tine însuți când simți că ceilalți te tratează cu ostilitate, resentiment sau alte emoții negative. Cauza acestor emoții poate provine cu mult timp în urmă, dintr-o conştiință trecută pe care tu nu ți-o aminteşti.
Ele apar acum astfel încât cauza lor să se risipească şi să dispară.

Orice lucruri neplăcute s-ar întâmpla, doar lasă-le să plece deoparte şi să dispară de la sine. În acelaşi timp, concentrează-te asupra unui concept a armoniei la scară largă, ca şi în cuvintele *Fie Pace Pe Pământ.* Continuă să-ți reamintești de completa reînnoitoarea energie care curge fără limite din sursa ființei tale. Astfel tu îți antrenezi mintea spre a dărui expresie lui Dumnezeu.
În timp ce continuăm să trăim astfel, mereu luând punctul de vedere al armoniei pe scară largă în cuvintele şi acțiunile noastre, noi permitem ca totul să fie împăcat. Noi permitem ca totul să vină împreună în relații armonioase. În timp ce în mod conştient mereu încercăm să exprimăm armonia şi integritatea în cuvintele, atitudinile şi comportamentul nostru, lucrurile incomplete şi discordante dispar în mod firesc din împrejurimile noastre.
În timp ce continui să îi iubeşti pe ceilalți şi să simți cu apreciere totul în creația lui Dumnezeu, mintea ta proprie va fi înălțată, devenind una cu Dumnezeu. Când tu realizezi că tu eşti unul şi acelaşi cu Dumnezeu, un sentiment de nedescris de fericire şi calm va abunda în interiorul tău, şi bucurie nelimitată şi recunoştință se vor revărsa din inima ta.
Dacă mintea ta proprie este mereu luminoasă, continuu emițând doar dragoste, nu vei fi dăunat de către acțiunile altuia. Indiferent cât de fragmentate şi discordante, indiferent cât de îndepărtate de Dumnezeu acele acțiuni ar fi, nu vei experimenta nelinişte sau frică, nici nu vei fi plasat în pericol. Aceasta este deoarece cealaltă persoană trăieşte în propria ei lume, în timp ce tu trăieşti în lumea ta. Lumile voastre nu se întâlnesc; undele voastre mentale nu se potrivesc. Ceea ce influențează cealaltă persoană este propria ei gândire. De vreme ce aparține doar de lumea acelei persoane, nu te va afecta deloc.

Lustruieşte-ți Propriul Tău Suflet

Dacă eşti constant dominat de ceea ce gândesc, spun sau fac alții, sau dacă alți oameni te fac să-ți pierzi calmul şi să suferi chinuri cumplite, înseamnă că mintea ta de suprafață (conştiința) este încă într-o condiție fragmentată.

Nu funcționează încă în starea ei naturală, sănătoasă. Tu încă te uiți la alți oameni în loc să te uiți în interiorul tău. Mintea ta este încă separată de Dumnezeu. Când tu descoperi divinitatea în propria ta inimă şi îi dăruieşti deplină expresie, dragostea perfectă, atotcuprinzătoare a lui Dumnezeu va fi a ta. Dacă agitația s-ar filtra din afară, ea va fi risipită într-o clipă.
Dacă, chiar acum, tu eşti într-o tristă şi dureroasă situație aparținând de soțul tău, dacă eşti apăsat de către sentimente de supărare, resentiment şi nemulțumire pe socoteala soției tale, dacă tu eşti în adâncurile disperării, neliniştii, şi fricii asupra copiilor tăi, tu trebuie să recunoşti că soțul, soția sau copii tăi nu te-au pus în acea poziție. Dacă, la acel punct, te trezeşti şi faci o schimbare în cuvintele şi acțiunile tale, lăsându-le să-l reflecteze continuu pe Dumnezeu, care este Binele Însuşi şi Dragostea Însăşi, toate personalitățile care apar în fața ta vor fi pe un plan potrivit celui al tău. Soția ta respingătoare şi neiubitoare se va schimba treptat. În timp ce tu te schimbi, cealaltă parte se va schimba de asemenea. Dacă tu doar aştepți ca ele să schimbe primele, nu este nici un motiv de a gândi că ele o vor face. Dacă niciunul din voi nu se schimbă, şi amândoi dintre voi continuați să vă împotriviți şi să vă certați unul cu celălalt, cu ce vă va lăsa? Veți sfârşi viețile voastre în aceeaşi condiție bolnavă în care sunteți acum. Nu ar fi acesta un mod zadarnic de a vă trăi viețile?
Ceilalți sunt ceilalți, şi tu eşti tu. Doar concentrează-te să-ți înalți propriul tău suflet, şi doar pe al tău. Lustruieşte-ți caracterul. Înalță-ți propriul spirit. Străduieşte-te să te trezeşti la realitate, cât de curând este posibil. Nutreşte-ți puterea adevărată de observație. Până acum, tu ai concentrat gândurile tale, energia şi sensibilitatea asupra trăsăturilor nesatisfăcătoare ale celorlalți oameni. Întoarce-ți gândurile în jur la 180 de grade. Cheltuieşte-ți energia în a aduce la exterior luminoasa, sănătoasa ta dispoziție şi în a-i dărui expresie. Aceasta nu are de-a face nimic cu alți oameni. Nu ai nevoie să te amesteci cu ceilalți oameni. Trebuie să te trezeşti la propriul tău adevăr, fără nici un moment întârziere.
Dacă tu faci astfel chiar în acest moment, cu siguranță vei fi liber de toată suferința ta, toată durerea ta.

Continuând să aduci la suprafață propria ta viață divină, calitățile tale miraculoase se vor dezvolta şi se vor extinde.
Până acum, majoritatea omenirii nu a avut îndoială să gândească între aceste linii: *Nimeni nu ştie cât de mult m-am străduit până acum. Nimeni nu ştie cât de mult am sacrificat. Nimeni nu ştie cum m-am străduit în privința soțului meu, soției mele sau a copiilor mei.*
Actualmente totuşi, dacă ei şi-ar scruta atent propria lor gândire, le-ar deveni clar cu cât mai mult ei s-au străduit să satisfacă cererile propriului lor ego.
Adânc în noi străluceşte imaginea lui Dumnezeu.
Amintiți-vă aceasta, şi vă puteți dezvolta adevărata voastră putere de observație.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 9

ÎNDOIALA

Îndoială. Neîncredere. Suspiciune. În momentul în care aceste gânduri îți încrucișează mintea, inima ta este străbătută de o emoție violentă. Astfel este violenta tenacitate a neîncrederii care nu cunoaşte nici echilibru mintal nici rațiune.

Îndoiala atrage îndoială. Dacă laşi îndoiala propriilor ei mecanisme, ea se răspândeşte în exterior tot mai departe şi mai departe, adunând impuls în drumul ei. Când îndoiala ia formă în mintea ta, niciodată nu fii nepăsător astfel încât să o laşi să fugă neverificată. Odată ce s-a alimentat, ea îşi va extinde rapid teritoriul până ce va fi prea târziu de a o stăpâni. Dacă pune control asupra ta, tu eşti cel care va suferi.

Tu te îndoieşti de Dumnezeu. Tu te îndoieşti de ceilalți. Şi ce profit îți aduce? Niciunul. Aduce doar disperare şi ruina sinelui. Pentru că îndoiala este negativitate - un gând care este separat de Dumnezeu. Odată ce începi să hrăneşti îndoiala, niciodată nu se va opri din creştere. Va depăşi lumea ta.

Îndoiala este o boală, o activitate care fuge împotriva adevărului. Oamenii se îndoiesc de soții, soțiile şi copii lor. Ei se îndoiesc de dragostea, sănătatea şi toate posibilitățile dinaintea lor.

Ei se îndoiesc asupra lor înşişi, asupra propriilor speranțe şi asupra propriilor capacități. Ei se îndoiesc asupra adevărului însuşi.

Oamenii sunt neîncrezători asupra politicienilor, şi politicienii sunt neîncrezători asupra oamenilor. Directorii sunt suspicioşi asupra muncitorilor, şi muncitorii sunt suspicioşi asupra conducerii. Doctorii suspectează boala, şi pacienții sunt suspicioşi asupra doctorilor lor.

Fiecare se îndoieşte de cineva sau ceva. Până ce omenirea nu se debarasează de toată îndoiala, ea va suferi în minte şi în trup. Îndoiala nu aduce nici un avantaj. Doar întunecă adevărul.

Doar distruge.

Îndoiala este Sursa Gândirii Karmice

Nu-ți pierde timpul cu îndoiala sau prin a-i da energie.
Îndoiala este ceea ce a prins formă când noi am uitat cum să credem în adevăr - oprindu-ne să ne punem în acord cu Dumnezeu.
Îndoiala este absența purității, încrederii şi adevărului.
Oamenii care se îndoiesc au renunțat la libertatea lor.
Gândirea lor îndoielnică e ceea ce îi leagă.
Eliberează-te imediat de îndoială. Nu-ți ceda puterea unui lucru care nu a existat spre a începe cu el. Oamenii care se îndoiesc cu siguranță suferă. Oamenii care se îndoiesc nu se pot trezi la adevăr, şi se îndreaptă spre mizerie.
Aceasta este pentru că în lumea adevărată, lumea lui Dumnezeu, nu există un asemenea lucru ca îndoiala. Îndoiala nu poate exista în mijlocul Marii Armonii. Îndoiala nu poate exista în mijlocul integrității. Îndoiala este ceea ce a prins formă când ființele umane s-au identificat în mod greşit pe ei înşişi cu întunericul.
Oamenii se îndoiesc de alții şi îi suspectează de furt.
Ei se suspectează pe ei înşişi că sunt bolnavi.
Ei suspectează că munca lor va sfârşi în eşec.
Toate îndoielile, oricare ar fi ele, sunt sursele gândirii karmice, şi ele sunt forma finală a negativismului.
Cel mai bun lucru pe care o ființă umană îl poate face este să se pună în acord cu adevărul. Trebuie ca fiecare să chemăm la iveală abilitatea noastră de a recunoaşte adevărul şi de a ne încrede în el.
Indiferent cum ar părea lucrurile să fie la suprafață, adevărul esențial rămâne neschimbat: ființele umane în mod original vin de la Dumnezeu. Suntem în mod original întregi şi compleți, şi suntem mereu în evoluție prin legile Marii Armonii. Progresăm mereu spre unitate cu sursa noastră. Când am uitat aceasta, noi am creat iluzia numită ”îndoială”.
Odată ce îndoiala a fost însămânțată, poate doar să crească.
Ea creşte în timp ce ne concentrăm energia noastră asupra ei.
Cu cât mai mult ne îndoim, cu atât mai puternică devine îndoiala noastră.

Pentru aceasta noi trebuie să dezrădăcinăm îndoiala în fazele ei timpurii. După ce plantăm semințele îndoielii, cu siguranță ele se vor multiplica.
Dacă noi lăsăm îndoiala să crească în inimile noastre, ea se va ivi pe neaşteptate în lumea din jurul nostru, umplând zilele noastre cu durere şi punând în mişcare un lanț nesfârşit de necazuri şi complicații.

A te Îndoi este a Respinge Divinitatea

Când ultimele urme ale îndoielii au dispărut din fiecare inimă umană, cât de fericiți vom fi! Omenirea va cunoaşte pacea pentru prima dată cu adevărat. În curând, omenirea trebuie să facă un salt evoluționar spre armonia la scară largă şi mare dezvoltare. Spre a face aceasta, noi trebuie să recăpătăm înțelepciunea noastră naturală şi inocența.
Ca şi copii fără viclenie care din întreaga inimă cred în dragostea părinților noştri, fiecare dintre noi trebuie să redobândească credința noastră în bunătatea înnăscută a tuturor oamenilor. Oricât de rea ar părea o persoană la suprafață, nu trebuie să acceptăm răutatea ca pe o realitate. Trebuie să credem doar în divinitatea proprie a fiecăruia. Trăind spre acest scop, adevărata pace se va stabili în inima fiecărei persoane.
În adevăr, ființele umane sunt una şi aceleaşi cu Dumnezeu.
Tu eşti aşa cum Dumnezeu este. Omenirea este aşa cum Dumnezeu este. Când toate gândurile noastre curg în acord cu acest adevăr esențial, nici o singură îndoială nu poate lua formă în mintea noastră. Când toate ființele umane descoperă divinitatea unul în celălalt – şi de asemenea caută adevărul animalelor, plantelor şi celorlalte forme de viață - toate ființele vii vor găsi expresia perfectă şi vor trăi împreună în armonie. În acel timp, fiecare dintre noi va fi din nou în stare să ne punem încrederea în omenire.
Trebuie să facem tot ce e mai bun pentru ca să dispară toate urmele îndoielii din această lume. Primul pas este pentru noi să ne oprim de a ne îndoi noi înşine. Dacă noi înşine ne îndoim, îndoiala noastră va continua să se întărească până ce nu se transformă în realitate concretă.

Opreşte-te să te îndoieşti de capacitatea ta. Opreşte-te să te îndoieşti de sănătatea ta, de caracterul şi personalitatea ta. Opreşte-te să te îndoieşti de credința ta. Opreşte-te să cugeți asupra îndoielilor tale în privința fiecărui lucru mic pe care l-ai făcut în viața ta.
Îndoielile tale pot fi sau nu valide. După toate, îndoiala este, prin chiar natura ei, nimic mai mult decât o condiție ipotetică.
Cu siguranță e nebunesc a pune în mişcare toate felurile de procese de gândire nesemnificative, negative asupra a ceva care nici nu a fost demonstrat ca fiind adevărat.
Ce o risipă a timpului tău prețios şi a energiei!
O enormă cantitate a energiei este condensată într-o singură activitate cunoscută drept îndoială.
Îndoiala este blasfemie. A te îndoi este a respinge pe Dumnezeu şi a sfida propriul tău Sine adevărat. Nu sunt limite forței destructive a negativismului cunoscut ca fiind îndoială.
Ce face ființele umane atât de suspicioase la toate?
Îndoiala provine dintr-o lipsă de încredere în sine.
Nu este destul curaj uman adevărat care să curgă în inimile noastre.
Uneori, ceva lipseşte. Când o persoană este deplin încrezătoare, abundentă cu energie viguroasă, nederanjată de nici un gând de imperfecțiune, nu este cale pentru îndoială să răsară.
Îndoiala îşi ridică capul când suntem slăbiți, cu energia scăzută, şi aplecați spre gândirea negativă.
Când gândurile noastre sunt pe deplin înfruntând lumina, afirmând divinitatea noastră, nici o îndoială nu poate penetra mintea noastră.
Pentru aceasta vă îndemn să respingeți toate gândurile întunecate şi negative repede schimbându-le cu unde de lumină strălucitoare.
Izgoneşte toate îndoielile prin trimiterea fermă în afară a gândurilor luminoase. Continuă să gândeşti: *Dragoste Infinită - Fie Pace Pe Pământ! Armonie Infinită - Fie Pace Pe Pământ! Sănătate Infinită! Succes Infinit! Posibilitate Infinită!* Repetă aceste cuvinte puternic în mintea ta - sau rosteşte-le cu voce tare când ai şansa.
Lasă energia lor puternică să şteargă fiecare urmă a negativismului.
Începe cât de curând când te trezeşti dimineața şi continuă până ce te duci la culcare noaptea.

Dacă continui astfel, străduindu-te să pui în acord toate gândurile tale cu Sinele tău strălucitor, interior, şi apreciind adânc adevărul propriei tale divinități, nu va fi spațiu întunecat lăsat unde îndoiala să se poată stabili.

Cum Poți Face Față Îndoielii

Ce ar trebui să faci dacă descoperi deodată că îndoiala s-a strecurat în mintea ta? Nu fi alarmat, frustrat sau abătut, dar calm şi cu acuratețe apreciază îndoiala ta aşa cum este ea. Nu face judecăți intenționate, părtinitoare asupra lucrurilor pe care nu le-ai verificat încă.
Nu te scufunda în mizerie şi disperare, supărându-te pe tine şi urându-i pe ceilalți pe socoteala a ceva care este încă pe tărâmul presupunerii.
Primul lucru care este de făcut este de a determina dacă suspiciunea ta s-a născut din realitate.
Nu are rost să pierzi vremea ceas după ceas şi zi după zi.
Doar ai prelungi chestiunea din slăbiciune sau din lipsă de curaj. Doar te-ai ascunde de frica ta că faptele s-ar putea să nu întâlnească aşteptările tale.
Îndoiala este un gând emoțional care se întâmplă când anticipezi ceva rău. Când ai o idee sau un sentiment plin de speranțe, nu îl numeşti o ”îndoială”. Când adăposteşti teamă şi nelinişte, gândind că speranțele tale vor fi dezamăgite, nu poți chema la iveală curajul de a constata lucrurile pe socoteala ta. Îți răneşte mintea şi trupul să petreci zilele tale în îndoială, nefăcând paşi să confirmi faptele.
Decide-te să iei acțiune, într-un mod care îți este cel mai potrivit.
Păstrează în minte că până ce nu confirmi faptele şi îți clarifici suspiciunea, îndoiala ta nu va pleca niciodată deoparte.
Aminteşte-ți că dacă vei merge să petreci zile întunecate umbrite de frică şi nelinişte, doar va creşte suspiciunea ta, făcând-o să se solidifice tot mai mult. Nu e o chestiune uşoară de a duce o viață netedă şi liniştită în timp ce suspiciunea mocneşte în inima ta.
Ai putea gândi că de vreme ce suspiciunea te priveşte doar pe tine, va trece neobservată, dar influența ei nu poate ajuta răspândindu-se asupra familiei tale şi a oamenilor din jurul tău.

Calmează Spiritul Tău

Să presupunem că tu eşti o nevastă care-şi suspectează soțul de a fi infidel. Ce o să faci? Ai putea considera că îl vei întreba pur şi simplu despre aceasta. În loc de a împinge întrebarea înainte şi înapoi, întrebându-te dacă ar trebui să aştepți până ce nu ai obținut o dovadă în privința aceasta, întrebându-te dacă nu doar te lupți cu morile de vânt, ar fi mai bine să pui lui întrebarea drept înainte.
În anumite cazuri, soțul ar putea răspunde într-un mod neadevărat. Dacă aceasta se întâmplă, poți începe să te gândeşti la următorul tău pas de acțiune. Oricum, primul tău pas ar trebui să fie să rezolvi suspiciunea ta repede într-un fel sau altul.
Dacă afli că suspiciunea ta a fost neîntemeiată, vei realiza cât de multă energie ai irosit. Odată povara îndoielii ridicată de pe umerii tăi, cu cât mai mult uşor te vei simți! Cu cât mai mult laşi îndoiala ta să se inflameze, cu atât mai adâncă rana ta va deveni.
Chiar dacă ce suspectezi tu se dovedeşte a fi adevărat, refacerea ta va fi mai rapidă dacă timpul petrecut cu îndoiala a fost mai scurt.
Odată ce faptele sunt cunoscute, dacă ai probleme în a decide ce să faci în continuare, ai putea să cauți un sfat rațional înainte de a ajunge la decizie.
Acelaşi lucru este adevărat dacă tu ai îndoieli asupra sănătății tale. Dacă nu te simți bine, şi gândeşti că ai putea avea o anumită boală, de ce să nu cauți un medic de încredere şi să confirmi?
Oricare este subiectul, singurul lucru de a rezolva îndoiala este cu un act de curaj. Dacă ai timp liber îndeajuns spre a te scuza, ai face mai bine să foloseşti timpul tău să afli faptele fără întârziere.
Dacă vizitezi medicul tău şi afli că îndoielile tale au fost nefondate, poți mulțumi cerului pentru aceasta. Sau, dacă îndoielile tale sunt dovedite reale, poți fi de asemenea recunoscător că ai aflat faptele din timp. În orice mod, îndoielile tale vor fi reduse la odihnă, şi te poți concentra să calmezi spiritul tău.
Dacă se întâmplă să fii diagnosticat ca având boala de care te-ai temut, atunci consideră alternativele tale: *Mă voi reface? Voi suferi mult? Va sfârşi în moarte? Cât de mult voi mai trăi?* Şi aşa mai departe. Dacă tu simți astfel, trebuie să iei curaj şi să înfrunți situația ta.

Să o accepți așa cum este. Când încerci să te uiți deoparte, când încerci să fugi deoparte, îndoiala se transformă în frică.
Îndoiala trebuie tratată pe loc. Deşi problemele tale pot părea groaznice, înfricoşătoare şi foarte serioase, dacă întârzii să le înfrunți chiar şi pentru o zi, vei suferi cu atât mai mult.
Poți încredința neliniştea ta altuia, şi să primeşti cuvinte de compasiune şi sfat. Aceasta te-ar putea consola pentru un timp cu siguranță. Totuşi în sfârşit tu eşti cel care trebuie să mânuiască îndoielile tale. Nimeni nu o poate face pentru tine.
Trebuie să le rezolvi prin propria ta putere.
Nu spune că duci lipsă de curaj, pentru că tu ştii că îndoiala ta nu poate fi rezolvată decât doar de către tine.
Cu cât mai mult întârzii, cu atât mai adâncă rana ta va fi, şi mai mare chinul tău.

Nu Face Îndoielile Tale să Devină Adevărate

Nu ar fi minunat dacă am putea accepta circumstanțele noastre fără cea mai uşoară frică sau îndoială, niciodată îngrijorându-ne *O, ce se va întâmpla cu mine acum?* În cele din urmă, fiecare dintre noi putem trăi astfel. E de înțeles să trăim astfel.
Îndoiala însăşi este o masă concentrată de energie colosală, puternică îndeajuns să demonteze viața ta. Inutil de spus, îți este mai bine fără ea. Totuşi dacă tu eşti împovărat cu îndoială, nu este o chestiune uşoară să o dobori când nu înțelegi ce este sau ce paşi sunt necesari de a o risipi. Cât de curând îndoiala apare, fă tot posibilul să te descotoroseşti de ea. Acesta este primul tău pas. Odată ce ai făcut aceasta, tu vei fi în mod natural capabil să te ghidezi spre paşii doi şi trei prin intuiție şi înțelepciune interioară.
Aşa cum pământul evoluează prin principiile şi legile cerului, tu vei fi călăuzit în mod firesc spre o soluție. Calmează-ți gândurile şi roagă-te. De vreme ce îndoiala nu există în lumea originii tale - lumea lui Dumnezeu - putea fi creată doar cu propriile tale gânduri.
Te rog să plantezi acest fapt ferm în conştiința ta.

Îndoiala a venit în existență prima dată când tu ai ajuns la o concluzie repezită despre ceva. Fără nici o probă sau verificare, tu faci o judecată rapidă şi crezi în ea încăpățânat.
Din nou şi din nou, credința ta oarbă a dat naştere la numeroase lupte şi complicații, făcându-te să-ți pierzi controlul şi punându-te în încurcături dificile. Totul a început doar pentru că tu ai sărit la o concluzie prematură.
Credința oarbă este periculoasă dincolo de măsură.
Prin legea gândului credința ta oarbă adună tot mai multă şi mai multă energie, constant solidificându-se până ce, în capăt, creşte într-o realitate concretă şi se manifestă în lumea ta.
De ce îndoiala se transformă în realitate concretă?
Aceasta este pentru că nu pui nici un efort să o rezolvi, şi continui să adaugi la ea zi de zi. Îngrămădind îndoială peste îndoială, tu neobosit şi necruțător încerci să faci îndoielile tale să devină adevărate.
Îndoiala se transformă în ”realitate” deoarece tu continui să te îndoieşti zi după zi, din nou şi din nou.
Constant meditând asupra îndoielilor tale, tu le hrăneşti cu toată energia ta. Chiar dacă este o evidență clară că îndoielile tale sunt nefondate, energia ta mintală concentrată este greu pusă la lucru, construind condiții secrete care se vor conforma precis bănuielilor tale. Acesta este cercul vicios clasic.
Tu foloseşti legea adevărului - că gândul nostru creează destinul nostru - într-un sens negativ. Astfel este cum neadevăruri complete sunt transformate în realitate prin îndoială continuă şi suspiciune.
Necunoscând legea adevărului, ființele umane continuă să se îndoiască cu toată puterea lor, niciodată fără să remarce, că fructele propriei lor gândiri s-au materializat în lumea lor.

Nu Este Nimeni de Blamat

Deşi suspiciunea ta poate ținti la cineva în particular, în realitate nu are de a face nimic cu cealaltă persoană - cealaltă parte nu este responsabilă pentru ea deloc.

Revenind la exemplul nostru anterior, să presupunem că soțul tău a avut într-adevăr o aventură de dragoste. Chiar şi aşa, nu de tine ține să-l acuzi. Tulburând viața ta - şi a iubitei sale de asemenea - el a atras o datorie care trebuie plătită în cursul propriului său destin.
El nu va fi în stare să scape de aceasta. Aceasta nu este pentru că tu sau iubita lui ați ales să-l acuzați. În procesul trezirii sale la adevăr, la urmă el va trebui să poarte responsabilitatea pentru propriile sale acțiuni.
Pentru aceasta tu nu eşti justificat să blamezi şi să judeci soțul tău pentru infidelitatea lui, nici nu ai dreptul să ataci caracterul său, să-l hărțuieşti sau să-l condamni.
Chiar dacă tu vei recurge la aceste măsuri, niciodată nu poate uşura tristețea sau resentimentul tău.
Infidelitatea soțului tău s-a petrecut prin cauze karmice împărtăşite de voi amândoi. Dacă tu ridici o mare agitație şi zgomot pentru un divorț doar din cauza emotivității, doar va adăuga la problemele tale.
Tu eşti cel care va suferi, şi viața ta va fi aruncată în dezordine.
Prezenta ta stare a minții nu a fost cauzată de infidelitatea soțului tău.
Infidelitatea soțului tău s-a întâmplat la un punct în destinul tău când era înțeles să veniți la termeni cu un rezultat propriu.
A fost un moment când o cauză trecută a apărut din lumea voastră subconştientă - o lume pe care voi ați creat-o - în procesul stingerii ei însăşi. Aceasta este tot ce a fost.
Dacă soțul tău nu a fost necredincios, cauza voastră trecută şi efectul au fost rectificate altfel, poate prin copilul tău, sau rudele tale, sau un prieten apropiat.
Esențialul este că cauzele noastre trecute sunt destinate să se manifeste pe ele însele, într-o formă sau alta, astfel încât să ne putem concentra atenția noastră asupra adevărului şi să ne adâncim înțelegerea noastră a adevărului.
Aceasta ne aduce o oportunitate să cultivăm Sinele nostru interior.
În acest sens, o îndoială mică poate servi ca îndemn pentru noi să ne uităm în propria noastră mentalitate şi să ne călăuzim pe noi înşine spre adevăr.

-109-

Să-i Vezi pe Ceilalți ca Pe Binefăcătorii Tăi

Oamenii deseori caută cauza suferinței lor în ceilalți.
Ei cred în mod greşit că aceasta vine din exteriorul lor, dar niciodată nu poate fi astfel. Cauza a fost în mod original proiectată de către propria lor gândire, şi astfel îi priveşte doar pe ei.
La suprafață, poate apărea că altă persoană a dat pornire cauzei.
Dar în fapt, ei doar au fost vehiculul pentru a aduce la suprafață problema ta şi să o lase să se manifeste pe ea însăşi în această lume tangibilă. În adevăr, totul purcede de la propria ta conştiință trecută.
Alți oameni sau membri ai familiei tale doar servesc ca şi ghizi pentru a manifesta cauzele tale trecute în această lume prezentă.
Dacă, în ciuda acestui adevăr, tu alegi să îi vezi pe ceilalți ca fiind chinuitorii tăi - urându-i, având resentimente față de ei şi fiind gelos pe ei - niciodată nu vei ieşi din mizeria ta. Este crucial să adânceşti înțelegerea ta a acestui lucru: tot ce se întâmplă în lumea ta este rezultatul gândului tău.
Toți oamenii din jurul tău au fost puşi acolo spre a te lăsa să întâlneşti adevărul. Existența lor are mare valoare pentru tine, pentru că doar prin ei are spiritul tău oportunitatea pentru înaintare.
Fără ei tu ai duce lipsă de mijloacele spre a aduce la iveală divinitatea ta. Ai putea să-i găseşti pe unii demni de iubit, pe unii de urât, pe unii admirabili şi pe alți neplăcuți; totuşi fiecare dintre ei, prin legătura lor cu tine, are un rol de jucat în ghidarea ta de-a lungul căii tale spre adevăr.
Unora dintre aceşti oameni poate le-a fost atribuit rolul să-ți atragă ura; unii pot fi responsabili pentru a-ți aduce tristețe sau necaz.
Dacă îi prețuieşti doar pe oamenii al căror rol este să-ți inspire dragostea, în timp ce tu îi urăşti şi îi displaci pe cei cărora le-a fost atribuit să te critice, să te blameze şi să te judece, tu îi tratezi pe cei din urmă incorect. Ei nu au atras ura ta prin alegere, sau pentru că le-a adus lor orice mulțumire. Era propriul tău Ghid divin care gânditor a aranjat pentru ei să fie plasați în jurul tău, astfel încât spiritul tău să poată să evolueze.

Aceasta face totul mai necesar pentru tine să apreciezi şi să iubeşti pe cei care te urăsc, te displac sau te blamează - chiar mai mult decât îi iubeşti pe cei care te iubesc. Existența lor este prețioasă pentru tine, deoarece ei sunt binefăcătorii tăi - ghizi spre trezirea ta.
Dacă tu eşti capabil să simți această profundă intenție a divinului, tu ai înțeles adevărul, şi umbli pe calea spre libertatea spirituală.
Curând tu vei fi în stare să cânți laudele vieții cu o inimă netulburată. Dragostea infinită ce se revarsă abundent, fericirea şi succesul se vor face cunoscute ție, şi viața ta va înflori dincolo de cele mai înalte aşteptări ale tale.

Transformă Îndoielile Tale în Trambuline spre Adevăr

În lumea materială actuală, odată ce ne îndoim de un lucru, curând ne găsim îndoindu-ne de tot. Începem să avem nelinişte asupra viitorului nostru, societății şi omenirii. Ne agităm în privința bolii, copiilor noştri şi morții. Nu este capăt îndoielilor şi grijilor noastre.
Dacă ai destul timp liber să-l petreci îndoindu-te, de ce nu încerci în schimb să trăieşti timpul prezent la maximum?
Renunță la îndoielile tale chiar acum. Tu eşti cel care suferă din cauza lor. Odată ce le scoți din cadrul tău, ce uşurare şi libertate vei simți! Cât de inocent, lipsit de griji şi sigur vei deveni!
Ce motiv posibil ai putea avea spre a lăsa îndoiala să-ți roadă mintea sănătoasă şi trupul? Este o alegere mai bună pentru tine: foloseşte fiecare îndoială ca pe o trambulină spre adevăr şi supune-o procesului trezirii tale.
Încearcă să creezi o nouă şi constructivă folosire pentru timpul pe care l-ai risipit pe îndoială. Cheltuieşte energia ta mintală dăruind tu însuți cuvinte care întăresc adevărul - cuvinte de dragoste infinită, fericire şi reînnoire.[8]
Spre surpriza ta, tu vei ajunge în mod natural să vezi că îndoiala nu este proprie naturii tale. Te vei uita înapoi la ea ca la o iluzie, un gând deformat pe care l-ai creat odată, nimic mai mult.
Încearcă să ai gânduri de apreciere spre oamenii în privința cărora ai îndoieli. Încearcă să crezi în soțul tău, soția ta sau copii tăi.
Dacă o faci, vei primi în schimb încrederea lor.

Lasă să plece ataşamentul tău față de îndoială.
Arunc-o la o parte fără întârziere.
Trăieşte fiecare zi cu un spirit reînnoit.
Când aceste schimbare iau loc în tine, ele vor lua în mod spontan loc în cei din jurul tău, şi în acelaşi timp tu vei începe să crezi în tine însuți.
Fericirea este de a fi capabil să crezi în calitățile tale proprii cu adevărat miraculoase. Abilitatea de a crede este cea mai prețioasă comoară a ta. În momentul când fiecare persoană crede în divinitatea sa sau a ei, pacea va prevala pe pământ.

Fie Pace Pe Pământ.

Capitolul 10

TU POȚI PUNE CREDINȚELE TALE ÎN PRACTICĂ

Când e vorba de credință spirituală, sau principii de adevăr, este un număr mare de grade de credință şi grade ale practicii.
Sunt oameni care sunt total neclari în privința principiilor adevărului. Sunt oameni care sunt mai mult sau mai puțin familiarizați cu aceste principii, dar au îndoieli asupra lor. Sunt oameni care au o înțelegere a adevărului, dar nu o pot pune în practică. Sunt oameni a căror înțelegere e clară, dar îl iau ca pe o cunoaştere conceptuală şi nu îl pot crede. Sunt oameni care simplu şi spontan acceptă adevărul, şi fac eforturi să îl pună în practică, oricât de neînsemnat.
Sunt oameni care pot înțelege adânc adevărul şi îl pot şi pune în practică. Şi sunt oameni care s-au topit în adevăr şi au devenit exemple vii ale acestuia. Astfel noi vedem o varietate destul de mare a etapelor şi atitudinilor, în funcție de persoană.
Mulți oameni, deşi înțelegerea şi credința lor sunt vaste, simt onest că scopurile credinței lor sunt prea înalte pentru sinele lor prezent să le atingă.
De exemplu, ei cred că ei trebuie să iubească pe alții, totuşi ei nu pot.
Ei cred că ei trebuie să lase ego-urile lor să plece, totuşi ei nu pot.
Ei cred că trecutul este în spatele lor, totuşi trecutul încă trăieşte în inimile lor.
Ei cred că ei trebuie să se ierte pe ei înşişi, dar ei nu o fac.
Deşi ei cred în condamnarea ofensei şi în a avea milă de ofensator, ei îl condamnă pe ofensator.
Ei cred că ei trebuie să dăruiască tot ce au, dar ei totuşi nu fac aceasta.
Ei cred că ipocrizia nu este bună, totuşi ei sfârşesc în a face lucruri pline de ipocrizie.
Deşi ei cred că ei ar trebui să accepte orice vine spre ei, ei nu pot.

Astfel, majoritatea minților oamenilor sunt umplute cu lucruri în care cred sincer, dar totuşi simt onest că este imposibil să pună credințele lor în practică.
Chiar şi aşa, pentru credințele menționate până acum, nu este copleşitor de dificil pentru oameni să le înțeleagă şi să se străduiască să le pună în practică. Aceasta este pentru că, în inimile lor, ei sunt clar satisfăcuți cu aceste lucruri. Înțelesul lor este destul de clar pentru ei să fie înțeles, acceptat şi să se creadă în el.
Oricum, când mergem cu un pas mai departe, ajungem la un punct unde chiar şi a crede devine dificil.
De exemplu, oamenii *încearcă* să creadă că nefericirea şi suferința nu există în mod original, dar ei nu pot să o creadă.
Ei *încearcă* să creadă că viața lor se revelează conform propriei lor gândiri, dar ei nu pot să o creadă.
Ei *încearcă* să creadă că, deşi corpul fizic moare, cu adevărat, nu este un asemenea lucru ca şi moartea, şi că viața continuă neîncetat.
Totuşi, deşi ei încearcă, ei nu pot să o creadă.
Şi când se ajunge la ultimul adevăr, că ființele umane sunt copii lui Dumnezeu şi în mod esențial aceleaşi ca şi Dumnezeu, oricât ar încerca, un mare număr de oameni simte că este cu mult, cu mult departe, dincolo de a crede aceasta.

Ceea ce Tu Poți Crede, Tu Poți Obține

Dacă tu crezi ceva dar nu îl poți realiza, va veni sigur ziua când vei *fi* capabil să pui credința ta în practică. Faptul că tu crezi ceva înseamnă că hotărât vei deveni capabil să îl împlineşti într-o zi.
Totuşi şi contrariul este adevărat. Atâta vreme cât nu eşti în stare să crezi în ceva, nu vei fi capabil să îl obții.
Dacă vrei cu adevărat să obții ceva, va trebui să te ridici dincolo de starea de ”a nu crede” şi să intri în starea de ”a crede”.
Deşi poate părea foarte dificil să transformi credința ta în acțiune acum, vei fi cu siguranță în stare să o faci într-o zi.
Totul este determinat de ce crezi tu şi de ce o crezi.
Toate condițiile şi evenimentele care vin în viața ta sunt manifestările a ceea ce ai crezut tu până acum, sau a ce erai obişnuit să crezi.

(Bineînțeles, aceasta include lucrurile pe care le-ai crezut cu o conştiință trecută, înainte ca tu să fii născut în această lume.)
De asemenea, lucrurile pe care nu le credem nu vor apărea în fața noastră deloc. De exemplu, dacă nu putem crede că Sinele nostru adevărat este una cu Dumnezeu, natura noastră strălucitoare, divină cu siguranță nu ne va deveni clară.
De cealaltă parte, dacă pătrundem ideea că ființele umane sunt născute din Dumnezeu, dar nu o putem crede din inimile noastre, faptul că noi pătrundem ideea ne dăruieşte oportunitatea de a progresa cu încă un pas. A înțelege conceptul ne asigură de a fi capabili să îl credem într-o bună zi. Ceea ce împiedică credința noastră acum este faptul că, conştiința noastră de suprafață este prinsă în gândirea convențională, sau în atitudini subconştiente care blochează acceptarea noastră a acesteia.

Credințele Tale Vor Găsi Expresie

Deşi ne-a fost spus că ființele umane, în forma lor originală, sunt libere de boală şi mizerie, oriunde ne uităm vedem un număr mare de oameni care sunt bolnavi, înfricoşați, loviți de durere, sau trăind fără speranță. Circumstanțele actuale sunt asemenea încât dacă cineva s-a ridicat şi a anunțat că nu este în mod original un asemenea lucru ca şi boala şi nefericirea, majoritatea oamenilor ar găsi extrem de dificil să accepte aceasta. Chiar şi fără a lua o perspectivă largă, n-ar trebui să ne uităm mai departe de cercul interior al propriei noastre familii şi a prietenilor spre a vedea un şuvoi nesfârşit de boală, mizerie şi suferință. Înfruntați cu aceste condiții, plus boala şi nefericirea care coboară peste noi, am putea găsi foarte greu să mergem de-a lungul ideii că nu este boală, nefericire sau suferință.
Problema este că atunci când oamenii nu pot crede ceva din inimile lor şi nu încearcă să o creadă, acele lucruri pe care nu le cred nu vor apărea în fața lor deloc. Astfel adevărata lume, care este liberă de boală şi nefericire nu se va revela în fața lor. Lucrurile pe care actualmente le credem, şi motivele noastre de a le crede, vor determina felurile de lucruri care ne apar, şi acestea sunt singurele lucruri care vor găsi expresie în viața noastră.

Când eşti întrebat *În ce credeți?* răspunsul tău ar putea fi că tu crezi în boală. Deoarece tu crezi în boală, boala apare în fața ta.
Nefericirea şi dificultatea apare în fața ta.
De ce crezi tu în lucrurile acestea?
Aceasta este pentru că întreaga omenire devine bolnavă, suferă mizerie şi experimentează durerea. Aceasta este pentru că tu observi aceste condiții în oamenii din jurul tău. Aici şi acum, aceste condiții nu sunt absente. Ele sunt prezente. Mai degrabă decât să crezi în ce este absent, tu crezi în ceea ce este prezent în împrejurimile tale actuale.

Ceea Ce Tu Înțelegi, Tu Poți Crede

Acum să vorbim despre pasul următor.
Să considerăm oamenii care nu pot nega adevărul din cuvintele *Boala nu există în mod original. Nefericirea şi durerea nu există în mod original.* Ei nu pot nega aceasta deoarece ei sunt de acord că Dumnezeu este originea tuturor, şi nu există nici un lucru rău în Dumnezeu. Ei înțeleg acest concept şi sunt satisfăcuți cu adevărul acestuia, dar ei nu îl cred din inimile lor. Ei nu pot ajunge la această etapă a credinței, deşi ei sunt pregătiți să facă eforturi spre a crede. Oamenii ca aceştia pot să se uite înainte spre un viitor strălucit, mult mai strălucit decât dacă ei ar fi respins complet conceptul.
Asemenea oameni nu cred în inimile lor că nu există boală, necaz sau nenorocire, dar ei nu neagă aceasta 100 la sută, aşa cum fac cei menționați anterior. Dorința de a se elibera pe ei înşişi de o viață întunecată, lipsită de speranțe şi de a duce o viață fericită, înfloreşte în interiorul lor. În mod inconştient, ei încep să simtă, că, într-un fel, apropierea lor a fost greşită. Ei simt că ceva din cuvintele *Nu există în mod original boală, nefericire sau greutate* sună adevărat şi le oferă promisiunea eliberării.
Totuşi când ei se opresc şi gândesc despre aceasta în termenii circumstanțelor lor adevărate, ideea de a trăi fără boală şi greutate este prea fantastică pentru ei spre a merge de-a lungul ei.

Chiar şi aşa, ideea îi atrage. Ei cred în existența bolii, nefericirii şi durerii dar nu pot pătrunde adevărul în ideea că boala nu are substanță durabilă.
Ce atunci, să creadă ei?
Ca şi mai înainte, ei cred în boală, nefericire şi durere.
De cealaltă parte, ei pot pătrunde adevărul că boala, nefericirea şi durerea nu au deloc existență originală.
De ce crezi tu în boală, nefericire şi suferință?
Aceasta este pentru că aceste condiții sunt observabile în împrejurimile tale.
De cealaltă parte, de ce tu doreşti să crezi că nu este în mod original boală, nefericire şi suferință? Aceasta este pentru că, în spatele minții tale, stă furişată o teamă de boală, o teamă de nenorocire, o aversiune față de necaz, şi este neplăcut de a trăi în timp ce porți aceste sentimente amenințătoare cu tine în jur.
Poate te-ai gândit că ți-ar plăcea să găseşti o cale în afara acestor temeri, dar nu ai văzut mijloacele spre a împlini aceasta.
Când auzi cuvintele *Sinele nostru original este liber de boală, nefericire sau necaz,* un sentiment de calm prinde viață în tine.
Strălucitoarea, puternica vibrație a acestor cuvinte adevărate s-au filtrat în mintea ta, oferind promisiunea eliberării, deşi nu a durat mai mult decât un moment. Astfel este cum mulți oameni simt.
Ei privesc aceste cuvinte ale adevărului ca pe un remediu promițător pentru frica copleşitoare.
În timp ce aceşti oameni au mai multă oportunitate să afle despre principiile adevărate, ei se pot cățăra treptat în afara incapacității lor de a crede, într-o stare unde ei sunt capabili să creadă.
Când ei ajung la această stare, ei vor găsi că diferitele lor întâmplări de boală, nefericire şi necaz au început să se diminueze.
Cu puterea credințelor lor trecute, ei erau obişnuiți să aducă aceste condiții înspre ei, dar acum acele credințe vechi se schimbă.

Credințele Tale Construiesc Experiențele Tale

Psihologia umană este destul de complexă şi încurcată.
Credințele noastre sunt un bun exemplu pentru aceasta.

Vorbind la modul general, oamenii nici măcar nu recunosc exact ce este ceea ce cred ei. De asemenea, sunt diferite grade de recunoaştere, depinzând de starea de conştiință a fiecărei persoane.
Mai mult, credințele lor - şi motivele lor spre a crede astfel - treptat se schimbă. Principiul elementar, totuşi, nu se schimbă. Este o lege rigidă, imuabilă: în inima ta, tu poți experimenta doar ceea ce crezi. Convingerile tale au format experiențele tale. Acesta este punctul esențial. Credințele tale construiesc experiențele tale.
Te rog să plantezi aceste cuvinte în conştiința ta, din nou şi din nou. Dacă tu ferm crezi că boala, nefericirea şi necazul nu au o existență adevărată, chiar acele convingeri ale tale vor construi viitoarele tale experiențe fără boală, nefericire sau necaz.
Din ziua în care ne-am născut până în ziua în care murim, viața este un nesfârşit şuvoi de necaz şi mizerie. Mai devreme sau mai târziu, eu de asemenea voi muri de boală.
Acest tip de credință construieşte un tip potrivit de experiență.
Totuşi, rezultă că oamenii întâlnesc un continuu şuvoi de necazuri şi mizerii în timp ce înaintează în viață, şi mulți întâlnesc moartea lor în mijlocul bolii.

Credințele Greşite Se Vor Ofili

Lucrurile pe care oamenii le cred sunt adânc înrădăcinate, întinzându-se departe, departe în timp. Mai devreme sau mai târziu, toate aceste credințe trebuie să se ridice la conştiința de suprafață sau altfel să se manifeste pe ele însele în împrejurimile noastre. Altfel ele nu ar fi capabile să dispară.
Este important de a crede că, condițiile dureroase şi triste se risipesc şi dispar când ele apar. Tot ce trebuie să facem este să gândim pozitiv că, după ce toate acele lucruri au dispărut, situația hotărât se va îmbunătăți - şi să continuăm să o credem. Dacă constant gândim astfel, un viitor strălucit se va deschide pentru noi. Ca şi cu celelalte credințe ale noastre, gradul la care pătrundem acest punct şi credem va determina gradul în care viitorul nostru se va îmbunătăți.
Dacă noi credem aceasta, care este motivul nostru de a o crede?

Aceasta este pentru că noi credem că lucrurile sunt înțelese să se îmbunătățească. Noi credem în îmbunătățire. Întrebarea următoare este, în ce măsură credem aceasta? O credem în proporție de 100 la sută? Sau 70 la sută? Sau 50 la sută? Sau 20 la sută?
Depinzând de adâncimea şi puterea credinței noastre, viețile noastre se pot schimba semnificativ.
În timp ce diferite circumstanțe se întâmplă în viețile noastre, fiecare dintre noi răspunde acelor circumstanțe cu un diferit grad de încredere în principiile adevărate. Când, deodată, tu eşti înfruntat cu semne ale unei boli pe care nu ai anticipat-o, cum vei răspunde fricii şi neliniştii? Pe loc, ar fi bine să poți gândi astfel: *Aceasta trece deoparte. Credințele mele trecute şi acțiunile mele trecute acum se revelează ele pe însele. Ele au fost înregistrate în subconştientul meu - şi în subconştientul colectiv al pământului - şi acum ele au ieşit sub forma acestei boli. Aceasta nu este o problemă pentru mine. Cât de curând au ieşit afară e sigur să dispară. Mulțumesc, Dumnezeu. Fie Pace pe Pământ.*
Înfruntă situația ta astfel, cu convingere fermă.
Pentru oamenii care sunt încrezători 100 la sută că odată ce această condiție e plecată, şi nicicând nu va reapărea, şi ale căror minți sunt complet liniştite şi libere de orice frică sau nelinişte orice ar fi, viitorul va ieşi astfel cum ei cred.

Timpul Tău Va Veni

Pentru cei care de asemenea o cred, dar totuşi mențin o anumită măsură de îndoială şi nelinişte, cauza necazului va dispărea parțial. Anumite urme ale lui vor rămâne, în proporție cu gradul lor de îndoială şi nelinişte. De exemplu, dacă gradul credinței tale este de 70 la sută, cauza necazului tău va fi eliminată cu 70 la sută, în timp ce, cei 30 la sută rămaşi ai cauzei se vor înregistra de la sine în subconştientul tău, devenind semințele noilor frici şi nelinişti asupra bolii.
Acest proces funcționează conform legii naturale că noi putem experimenta doar lucrurile în care credem. Asemenea, în inimile noastre, nu putem experimenta lucruri pe care nu le credem.

De aceea, cel mai bun lucru ar fi de a crede doar în lucrurile bune, şi de a nu crede în nici un fel de lucruri rele.
Fiinţele umane au construit o cantitate enormă de gânduri şi acţiuni negative **9** (”cauze” negative), începând departe, departe înapoi în timp. Un mare număr ale acestor cauze negative sunt încă înmagazinate în subconştientul uman. Deşi oamenii pot încerca să creadă doar în lucruri bune, aceasta nu este uşor, datorită straturilor groase ale cauzelor negative care le-au încărcat minţile.
Un alt factor este că, deşi ei ar dori să creadă doar în lucrurile bune, oamenii sunt adânc fortificaţi în gândirea generală a societăţii lor, şi sunt pe deasupra ataşaţi de cunoaşterea convenţională.
Aceste circumstanţe blochează capacitatea lor de a crede doar în lucrurile bune şi principiile adevărate.
Cei care sunt capabili să recunoască şi să creadă în principiile adevărate fără rezistenţă sunt cei al căror subconştient conţine o abundenţă de cauze bune, sau ”înregistrări” bune din lumile trecute.
Cei care ar dori să creadă în principiile adevărate dar nu pot, sunt restricţionaţi de către volumul cauzelor negative înregistrate în subconştientul lor.
Chiar şi aşa, dacă o persoană doreşte sincer şi serios să cunoască şi să înţeleagă adevărul, acea persoană va fi în mod firesc capabilă să ajungă la o stare de a crede. Dacă oamenii sunt indiferenţi la principiile adevărate, ei vor experimenta în mod repetat existenţe zadarnice, din nou şi din nou. Dar când sufletul tău e înflăcărat să cuprindă adevărul, şi tu încerci în mod sincer să îţi dedici atenţia adevărului, timpul sigur va veni când tu eşti capabil să crezi în adevăr cu întreaga ta fiinţă.

Un Stil de Viaţă Ferm şi Stabil

De asemenea sunt oameni care par foarte entuziasmaţi în a practica metoda ”ofilirii” descrisă mai sus. Când lucruri dificile, triste sau dureroase se întâmplă în propriile lor vieţi, ei imediat spun că aceste lucruri sunt pe cale să plece, şi astfel, prin aceasta, subconştientul lor va fi curăţat şi la capăt lucrurile vor ieşi bine. Apoi ei se roagă intens pentru pace pe pământ.

Când văd oameni ca aceştia, mă simt mult impresionată de cât de mult adevărul a umplut inimile lor. Dar apoi, aceeaşi situație vine din nou la ei. Astfel, din nou, ei practică metoda ”ofilirii” şi se roagă pentru pacea lumii. Totuşi în cursul a câteva luni aceeaşi problemă se ridică încă o dată, din nou.
Pentru aceşti oameni, problema nu a fost eliminată 100 la sută cu un singur fenomen. Deşi ei au practicat metoda intens, înțelegerea şi credința lor a fost mai mică decât 100 la sută.
Când totul e spus şi făcut, cea mai bună apropiere ar fi de a o lua pas cu pas, încet dar sigur. În timp ce trecem prin etapele credinței, a necredinței, şi apoi a credinței din nou, noi treptat înaintăm.
După toate, dacă toate ființele umane ar putea să creadă prompt în toate principiile adevărate fără ezitare, mizeriile, grijile şi problemele acestei lumi nu s-ar întâmpla deloc, nu-i aşa?
Dacă oamenii ar putea crede pe deplin în principiile înalte şi adevărate, şi le-ar pune în practică fără nici măcar un procent de neîncredere, critică sau nehotărâre, războaiele ar fi dispărut cu mult timp în urmă, boala s-ar fi evaporat, şi omenirea s-ar fi ridicat la cea mai pură condiție a dragostei, păcii şi fericirii.
Chiar dacă am putea cunoaşte despre adevăratele principii şi să le înțelegem, a le pune în practică este cea mai mare provocare care confruntă o ființă umană. Dacă am fi crezut în mod absolut în ele, nevoia de a le pune în practică nu s-ar fi ridicat, deoarece a crede ceva şi a pune în practică sunt exact acelaşi lucru.
Credința este însăşi o acțiune.
Luați, de exemplu, cel mai esențial, adevărat principiu că ființele umane sunt copii lui Dumnezeu. Dacă tu crezi aceasta 100 la sută, nu vei avea nici o dificultate deloc să pui aceasta în practică, de vreme ce a crede adevărul este acelaşi cu a performa adevărul.
Când tu adânc şi spontan crezi în principiul adevărat că ființele umane au sănătate nelimitată, sănătatea nelimitată va curge abundentă înainte din Sinele tău interior. Înțelepciunea nelimitată va veni curgând înainte. Chiar dacă nu ai făcut nici un efort particular, n-ai studiat, sau îndurat, sau n-ai trecut prin greutăți sau cultivare mintală, capacități nelimitate vor veni revărsându-se înainte.

Deşi acesta este un ultim adevăr, pentru populația generală pare imposibil să-şi extindă credința atât de departe.
Chiar şi între cei care în general sunt priviți ca sfinți, oameni excelenți sau minunați, o capacitate de 70 la sută de a crede ar fi în categoria superioară. Vorbind la modul general, 30 la sută sau mai mult ar fi media pentru oamenii care pot crede în adevăr.
Aceştia sunt oameni cu o abundență de cauze bune înregistrate în subconştientul lor. Ei ar putea fi descrişi ca ”spiritual treziți”.

Sinele Nostru Interior Cunoaşte Adevărul

Oamenii care au *încercat* să creadă sunt de asemenea oameni excelenți. Şi oamenii care cred, dar cu greu îşi pun credințele în practică, de asemenea intră în categoria ”oamenilor treziți”.
Cele mai încurcate cazuri sunt cei care îşi sfârşesc viețile fără a veni măcar o dată în contact cu principiile adevărate.
Acelaşi lucru este şi pentru oamenii care nu încearcă să cunoască adevărul, sau nu arată interes deloc.
Chiar mai rea este situația a oamenilor care resping sau neagă principiile adevărate. Orice tip de nenorocire, nefericire sau boală ar lua formă în viețile lor, nu pare să fie cale să o evite.
Ei doar se resemnează, considerându-l un lucru normal.
Aceasta este starea conştiinței lor.
În contrast cu situația neajutorată a acestor oameni, sunt adânc impresionată de aceia care continuă să se roage pentru pacea omenirii. Deşi mulți dintre ei sunt incapabili ca pe deplin să creadă în efectivitatea ei, ei încearcă să facă astfel.
Deşi, pe planul fizic, nimeni nu pare să vadă sau să audă ceea ce fac, pe planul spiritual ei emit o lumină imens de puternică, strălucitoare către oamenii care sunt inconştienți de adevăr, care nu îndrăznesc să cunoască adevărul sau sunt indiferenți la el. Chiar dacă tu nu le cunoşti numele şi nu ai nici o legătură aparentă cu ei, când te rogi pentru ca pacea să prevaleze pe pământ, tu creezi o oportunitate pentru mulți oameni să se conecteze cu sinele lor adevărat, oricât de nesemnificativ.

Fiecare persoană trăind în această lume deja cunoaşte adevărul în cea mai adâncă parte a ființei lor. Doar conştiința lor fizică este inconştientă de el.

Fericiți Cei Care Pot Crede

Cred că toți dintre noi am avut experiența unde, printr-o mică întâmplare, o veche, amintire uitată vine vie în mintea noastră.
Dacă nu pentru acea mică întâmplare, acea amintire veche ar fi putut rămâne îngropată undeva, niciodată să fie rechemată în timpul acestei vieți. Aceasta este condiția unei mari părți a omenirii.
Doar aruncând o privire la cuvintele *Fie Pace Pe Pământ* tipărite pe un memo sau expuse într-un loc public, aceşti oameni au o ocazie să recheme adevărul identității lor spirituale.
Sunt atât de mulți oameni încă prinşi într-o lume fără pace, fericire sau armonie, încă forțați să trăiască în mijlocul bolii, urii sau singurătății.
Când ne gândim despre aceasta, putem simți cât de necesare sunt rugăciunile noastre zilnice pentru pace pentru a sprijini fiecare membru al umanității. În acelaşi timp, propria noastră credință va fi întărită, şi un viitor strălucitor se va deschide în fața noastră.
Ce se va întâmpla atunci, cu sinele nostru anterior, ”sinele” care credea în a iubi, dar totuşi nu iubea? În timp ce continuăm să transformăm gândurile noastre în unde de lumină strălucitoare şi citind cărți ale adevărului din nou şi din nou, vom ajunge în mod natural să punem acele credințe în acțiune chiar fără a realiza aceasta.
Până acum, tu ai încercat să areți dragoste pentru alții în cuvintele şi acțiunile tale - mustrându-te pe tine însuți, linguşindu-te pe tine însuți, şi pe jumătate forțându-te în aceasta. Tu ai încercat să faci aceasta deoarece tu ai gândit că aşa se presupune; dar uşa spre inima ta a fost strâns închisă. Acum, uşa s-a deschis în mod firesc.
Principiile adevărate pot să curgă ferm în inima ta şi pot fi absorbite acolo. Tu vei ajunge să înțelegi lucruri care ți-au fost neclare.
Tu vei ajunge să simți lucruri pe care nu le puteai simți înainte.
Tu te vei găsi capabil să crezi ceea ce nu puteai să crezi înainte.
Tu vei remarca transformări în tine, şi vei aduce fără să ştii transformări în omenire.

Fericiți sunt cei care pot crede - dar cât de mulți sunt incapabili să creadă. Cât de nobili sunt cei care încearcă să creadă!
Îi iubesc. Neîncetat iubesc întreaga omenire, şi doresc din plin pentru fiecare şi fiecare dintre noi să obțină fericirea durabilă.
Cel mai înalt, ultim adevăr pentru o ființă umană este că noi suntem cu toții copii lui Dumnezeu - nimic altceva. Pot crede aceasta în mod firesc fără nici o îndoială.

Fie Pace Pe Pământ.

Anexa I

RUGĂCIUNI DE APRECIERE PENTRU PĂMÂNT ŞI MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

Calea – Adevărul – nu este de găsit în mijlocul acțiunilor extraordinare. El se află, în schimb, în cele mai obişnuite şi lumeşti activități zilnice. Dacă ar fi trebuit să luăm un exemplu cui ar trebui să-i fim recunoscători pentru că suntem aici astăzi, am putea începe să replicăm că variatelor mecanisme ale corpului nostru care continuu exercită funcțiile lor specifice care ne susțin.
Potrivit acestui tip de raționare, sunt propriile noastre organe fizice cele care sunt responsabile că ne țin în viață aici pe pământ.
Dacă acesta e cazul, ar trebui să fim recunoscători inimii noastre, plămânilor, brațelor şi picioarelor pentru că lucrează continuu pentru fiecare dintre noi.
Nu e nimic ciudat în privința acestui sentiment de mulțumire, şi gândesc de fapt că e mai degrabă evident un sentiment de mulțumire pe care noi cu toții ar trebui să-l practicăm.

10

Masahisa Goi, *Lectures on Lao Tzu*

APRECIEREA MĂRII

În numele omenirii, vă mulțumim vouă, divinități în sarcina mării.
Îți mulțumim, dragă mare. Viețile noastre sunt susținute de către tine.
Noi îți mulțumim din inimile noastre pentru beneficiile tale infinite.
Te rugăm iartă comportamentul insolent al omenirii, care nu cunoaşte inima ta. Te rog calmează marile valuri furioase care lovesc țărmurile, şterge plajele, şi înghite corăbii. Fie Pace Pe Pământ.
Vă mulțumim, divinități în sarcina mării.

APRECIEREA PĂMÎNTULUI
În numele omenirii, vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina pământului. Îţi mulţumim drag pământ. Vieţile noastre sunt susţinute de către tine. Îţi mulţumim din inimile noastre pentru binecuvântările tale infinite, care poartă, hrănesc şi însufleţesc toate vieţile.
Fie Pace Pe Pământ. Vă mulţumim, divinităţi în sarcina pământului.

APRECIEREA ANIMALELOR
În numele omenirii, vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina animalelor. Vă mulţumim vouă, insecte, peşti şi crustacee, reptile, păsări, mamifere şi toate celelalte animale dragi.
Vieţile noastre sunt susţinute prin voi, şi noi am prosperat prin voi.
Vă mulţumim din inimă pentru beneficiile voastre infinite.
Vă rugăm iertaţi comportamentul insensibil al omenirii, care ignoră inima voastră.
Fie Pace Pe Pământ. Vă mulţumim, divinităţi în sarcina animalelor.

APRECIEREA MUNŢILOR

În numele omenirii, vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina munţilor. Vă mulţumim vouă, dragi munţi. Vieţile noastre sunt susţinute de către voi. Vă mulţumim din inimă pentru binecuvântările voastre infinite.
Vă rugăm iertaţi comportamentul egoist al omenirii, care nu cunoaşte inima voastră. Vă rugăm calmaţi-vă inima, care îndeamnă la trezirea noastră prin cauzarea erupţiilor, exploziilor şi alunecărilor de teren.
Fie Pace Pe Pământ. Vă mulţumim, divinităţi în sarcina munţilor.

APRECIEREA MINERALELOR
În numele omenirii, vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina mineralelor. Vă mulţumim vouă, roci, pietre,cărbuni, petrol şi toate celelalte dragi minerale. Vieţile noastre sunt zilnic susţinute de voi.
Vă mulţumim din inimă pentru beneficiile voastre infinite.
Vă rugăm iertaţi comportamentul iresponsabil al omenirii, care nu observă inima voastră, sau care adoptă un asemenea comportament chiar în timp ce cunoaşte inima voastră.
Fie Pace Pe Pământ. Vă mulţumim, divinităţi în sarcina mineralelor.

APRECIEREA ALIMENTELOR

În numele omenirii, vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina alimentelor. Vă mulţumim vouă, toate alimentele dragi.
Viețile noastre sunt susţinute prin voi. Vă rugăm iertaţi egoismul omenirii, nemulţumirea şi lipsa de apreciere a alimentelor.
Vă mulţumim din inimă toate alimentele, sursele energiei care ne însufleţesc şi ne activează.
Fie Pace Pe Pământ. Vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina tuturor alimentelor.

APRECIEREA PLANTELOR

În numele omenirii, vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina plantelor. Vă mulţumim vouă, iarbă, flori, copaci şi toate plantele dragi.
Viețile noastre sunt susţinute de către voi, şi noi suntem alinate de către voi. Vă mulţumim din inimă pentru binecuvântările voastre infinite. Vă rugăm iertaţi comportamentul egoist al omenirii, care nu discerne inima voastră. Fie Pace Pe Pământ. Vă mulţumim, divinităţi în sarcina plantelor.

APRECIEREA CORPULUI FIZIC

În numele omenirii, mulţumim corpului fizic.
Fiecare celulă care compune corpul meu fizic, vă mulţumesc pentru că îmi îngăduiţi să trăiesc în siguranţă cu o zi mai mult astăzi.
Vă mulţumim vouă, toate funcţiile, tot sângele, toate oasele, toate fluidele corporale, toţi nervii, toţi muşchii, toate organele interne şi toate structurile fizice. Fără acest corp fizic, pacea perfectă nu poate fi realizată în această lume. Noi respectăm, iubim şi îngrijim atent corpul fizic ca pe un vas sfânt divin şi manifestare.
Fie Pace Pe Pământ. Fie împlinite misiunile divine ale corpului fizic .

APRECIEREA APEI

În numele omenirii, vă mulţumim vouă, divinităţi în sarcina apei.
Îţi mulţumim ţie, dragă apă. Fără tine, noi nu putem trăi.
Te rugăm iartă nebunia murdăririi tale cu egoismul fiinţelor umane.
Îţi mulţumim din inimă pentru existenţa şi funcţiile tale.

Fie Pace Pe Pământ. Vă mulțumim, divinități în sarcina apei.
Fie misiunile divine ale apei împlinite.

APRECIEREA FENOMENELOR CEREŞTI
În numele omenirii, vă mulțumim vouă, divinități în sarcina fenomenelor cereşti. Vă mulțumim vouă, apă, vânt, zăpadă, nori, stele şi toate celelalte fenomene cereşti. Viețile noastre sunt susținute de către voi zi de zi. Vă rugăm iertați comportamentul insolent al omenirii, care nu cunoaşte inima voastră vastă.
Fie Pace Pe Pământ. Vă mulțumim, divinităţi în sarcina fenomenelor cereşti.

APRECIEREA AERULUI
În numele omenirii, vă mulțumim vouă, divinităţi în sarcina aerului. Îți mulțumim ție, aer drag. Viețile noastre sunt susținute de către tine, clipă de clipă. Te rugăm iartă nebunia poluării tale cu egoismul ființelor umane. Fie Pace Pe Pământ. Vă mulțumim, divinităţi în sarcina aerului.

APRECIEREA SOARELUI
În numele omenirii, vă mulțumim vouă, divinităţi în sarcina soarelui. Îți mulțumim ție, soare drag. Suntem susținuți de către energia ta, clipă de clipă. Fără tine, toate formele de viață ar fi incapabile să trăiască. Îți mulțumim din inimă pentru binecuvântările tale nelimitate. Fie Pace Pe Pământ. Vă mulțumim, divinități în sarcina soarelui

Anexa II

CUVINTE DE INFINITĂ LUMINĂ

Fie Pace Pe Pământ

Dragoste Infinită
Armonie Infinită
Pace Infinită
Lumină Infinită
Putere Infinită
Înțelepciune Infinită
Viață Infinită

Fie Pace Pe Pământ

Fericire Infinită
Înflorire Infinită
Abundență Infinită
Aprovizionare Infinită
Succes Infinit
Capacitate Infinită
Posibilitate Infinită

Fie Pace Pe Pământ

Sănătate Infinită
Sclipire Infinită
Reînnoire Infinită
Prospețime Infinită
Împrospătare Infinită
Vitalitate Infinită
Speranță Infinită

Libertate Infinită
Creație Infinită
Expansiune Infinită
Dimensiune Infinită
Dezvoltare Infinită
Energie Infinită
Recunoştință Infinită

Fie Pace Pe Pământ

Bucurie Infinită
Frumusețe Infinită
Tinerețe Infinită
Bine Infinit
Sinceritate Infinită
Puritate Infinită
Corectitudine Infinită

Fie Pace Pe Pământ

Integritate Infinită
Curaj Infinit
Progres Infinit
Îmbunătățire Infinită
Putere Infinită
Intuiție Infinită
Inocență Infinită

Fie Pace Pe Pământ
Iertare Infinită
Glorie Infinită
Noblețe Infinită
Demnitate Infinită
Binecuvântare Infinită
Strălucire Infinită
Toleranță Infinită

NOTE

1 În această lucrare termenii ’destin’ şi ’soartă’ sunt folosiți interschimbabil. Termenul folosit în Japoneza originală este *unmei. Un* înseamnă ’a mişca’ sau ’a purta’ şi *mei* înseamnă ’viață’. Astfel *unmei* (’destin’ sau ’soartă’) este succesiunea condițiilor sau evenimentelor care ’poartă’ viața noastră.

2 În legătură cu ’karma’, energia undelor gândului generate de către o conştiință trecută. În timp ce există atât ’karma bună’ şi ’karma rea’, în această lucrare ’karmic’ se referă la ’karma rea’: energia undelor gândului discordante

3 Masahisa Goi *God and Man*, Byakko Shuppan, 1953,
4 Marc 2:22

5 ’Lumea tridimensională’ se referă la lumea materială. ’Cultura tridimensională’, sau cultura materială, este o etapă în evoluția pământului. (Următoarea etapă va fi ’cultura cuadridimensională’ sau cultura spirituală, dezvoltată prin principii imuabile ale păcii şi armoniei.)

6 Rugăciunea pentru pacea mondială *Fie Pace Pe Pământ,* a fost introdusă de către Masahisa Goi (1916-1980), fondatorul a două organizații internaționale de pace: The World Peace Prayer Society, cu sediul în New York, şi Byakko Shinko Kai, cu sediul în Ichikawa, Japonia.
7 Se referă la Anexa I pentru rugăciuni de mulțumire către Natură.
8 Unele folositoare ’cuvinte de lumină infinită’ sunt introduse în Anexa II.
9 Asemenea termeni ca *pozitiv* şi *negativ* sau *plus* şi *minus* sunt uneori folosiți spre a descrie funcțiile energiei masculine şi feminine, sau a încărcăturilor electrice. În această lucrare tradusă, asemenea nuanțe nu sunt în mod general intenționate.

Plus sau *pozitiv* doar simplu sugerează ceva favorabil sau constructiv, în timp ce *minus* sau *negativ* sugerează ceva nefavorabil sau distructiv.

10 Masahisa Goi, *Lectures on Lao Tzu,* Byakko Shuppan, 1963